

ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

Ann Redhead

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2559

**Factors of Decision Making on Tutorial School Enrolment for High School
Students in the Secondary Educational Area Office 3, Nonthaburi**

Ann Redhead

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education
Department of Education Management
College of Education Sciences, Dhurakij Pundit University**

2016

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี
ชื่อผู้เขียน	Ann Redhead
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พินสุดา สิริธรงค์ศรี
สาขาวิชา	การจัดการศึกษา
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 จังหวัดนนทบุรี ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2557 จำนวน 369 คนและใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) One-way ANOVA ระดับนัยสำคัญ 0.05 เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา 2) ด้านสื่อและเทคโนโลยี และ 3) ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี พบว่า ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีขนาดของสถานศึกษาและระดับชั้นเรียนแตกต่างกันมีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชาไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ปัญหาปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ได้แก่ 1) เรื่องสถานที่เรียน ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านสื่อและเทคโนโลยี โดยมีความเห็นว่าสถานศึกษามีด้านสื่อและเทคโนโลยีไม่ทันสมัย 2) เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยมีความเห็นว่า การเรียนในสถานศึกษาไม่สามารถสอบเข้าคณะที่ต้องการได้

4. แนวทางการแก้ไขปัญหาของโรงเรียนกวดวิชา มีดังนี้ 1) ด้านสื่อและเทคโนโลยี ควรจัดการเรียนการสอนโดยนำสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ปรับปรุงการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้เป็น Creative และ Innovative School 2) ด้านความมีชื่อเสียงของครูผู้สอน ควรพัฒนาเทคนิคการสอนของผู้สอน โดยให้มีการปรับปรุงเนื้อหาและเทคนิคการสอน ชัดเจนในการถ่ายทอด ยึดหยุ่นในเนื้อหาวิชา มีวัตถุประสงค์การสอนและเป็นอาจารย์ที่มาจากสถาบันที่มีชื่อเสียง และ 3) ด้านรายวิชาที่สอน ควรสร้างภาพลักษณ์ของสถานศึกษาที่ดี โดยการจัดระบบบริหารจัดการที่ดี และส่งเสริมและยกย่องผู้สอนที่มีผลงานดีเด่น

5. ข้อเสนอแนะและแนวทางการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ด้านสื่อและเทคโนโลยี สถานศึกษาต้องจัดให้มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย 2) ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน ทางสถานศึกษาต้องจัดผู้สอนที่มีเทคนิคการสอนดี เข้าใจง่าย และ 3) ด้านรายวิชาที่สอน ทางสถานศึกษาควรปรับปรุงหลักสูตรการสอนให้ตรงกับเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คำสำคัญ : ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา, ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน

Thesis Title	Factors of Decision Making on Tutorial School Enrolment for High School Students in the Secondary Educational Area Office 3, Nonthaburi
Author	Ann Redhead
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr.Pinsuda Siridhrungsri
Department	Education Management
Academic Year	2016

ABSTRACT

The purpose of this research is to identify factors of decision making on tutorial school enrolment for high school students in the Secondary Educational Area Office 3, Nonthaburi. The samples used in this study were 369 high school students in academic year 3 using a simple random sampling. The questionnaires were employed as a tool for collecting data. The collected data were analyzed to arithmetic mean, percentage, standard deviation, and One-way ANOVA. The results can be summarized as follows.

1. Third most important ranking factors of decision making on tutorial school enrolment for high school students were 1) higher education entrance examination; 2) instructional media and technology; and 3) teachers' reputation.

2. The different factors between school size and education levels on the high school students' decision making were not statistically significant. However, the difference between two factors: education level and students' learning achievement is statistically significant with $p= 0.05$

3. Main burdens of factors of decision making on tutorial school enrolment for high school students in the Secondary Educational Area Office 3, Nonthaburi were that the tutorial school lacked of instructional technology and media for learning, and it had no guarantee admission.

4. Recommendations and solutions for encouraging the tutorial school were as following:

- 1) The instructional media and technology should be technologically updated as Creative and Innovative school.

2) Teachers' reputation should be significantly considered. The teachers should be able to give clear and understandable instructions.

3) A school curriculum and its subject should be improved in order to help the high school students enter and succeed in their desired college.

5. Recommendations and solutions for encouraging the high school students enroll to the tutorial school were as following:

1) The instructional media and technology should be revised in order to meet students' need.

2) Teachers' reputation should be significantly considered. The teachers should be able to give clear and understandable instructions.

3) A school curriculum and its subject should be improved in order to help the high school students enter and succeed in their desired college.

Keywords: Decision making, Tutorial school

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี เพราะความกรุณาและความช่วยเหลือจากผู้มีพระคุณทุกท่าน

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พินสุดา สิริธรังศรี อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือในการแก้ไข ข้อเสนอแนะ ตลอดจนดูแลเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆที่เกิดขึ้นให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาและความห่วงใยเอาใจใส่ที่ท่านมีต่อศิษย์ด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธะวา คามดิษฐ์ ดร.ประสิทธิ์ เขียวศรี อาจารย์ ดร.เฉลิมชัย มนุษเสวด ดร.พีระศักดิ์ รัตนะและ ดร.วรรณดี นาคสุขปาน ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อแก้ไขปรับปรุงให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กล้า ทองขาว และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ และขอบคุณเพื่อนๆสาขาวิชาการจัดการการศึกษาที่คอยห่วงใยและเป็นกำลังใจเสมอตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ณ สถาบันแห่งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารและอาจารย์สถานศึกษาใน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและให้ข้อมูลในการทำวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณทุกคนในครอบครัว ที่คอยห่วงใยและเป็นเสมือนกำลังใจที่สำคัญ จนทำให้วิทยานิพนธ์ลุล่วงไปได้ด้วยดี

ท้ายที่สุด ความสำเร็จและประโยชน์ใดๆ ที่อาจมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดามารดาที่ให้กำเนิดและเลี้ยงดูให้การศึกษา ตลอดจนผู้สอนบาอาจารย์ และผู้ที่มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนในการวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

สารบัญ

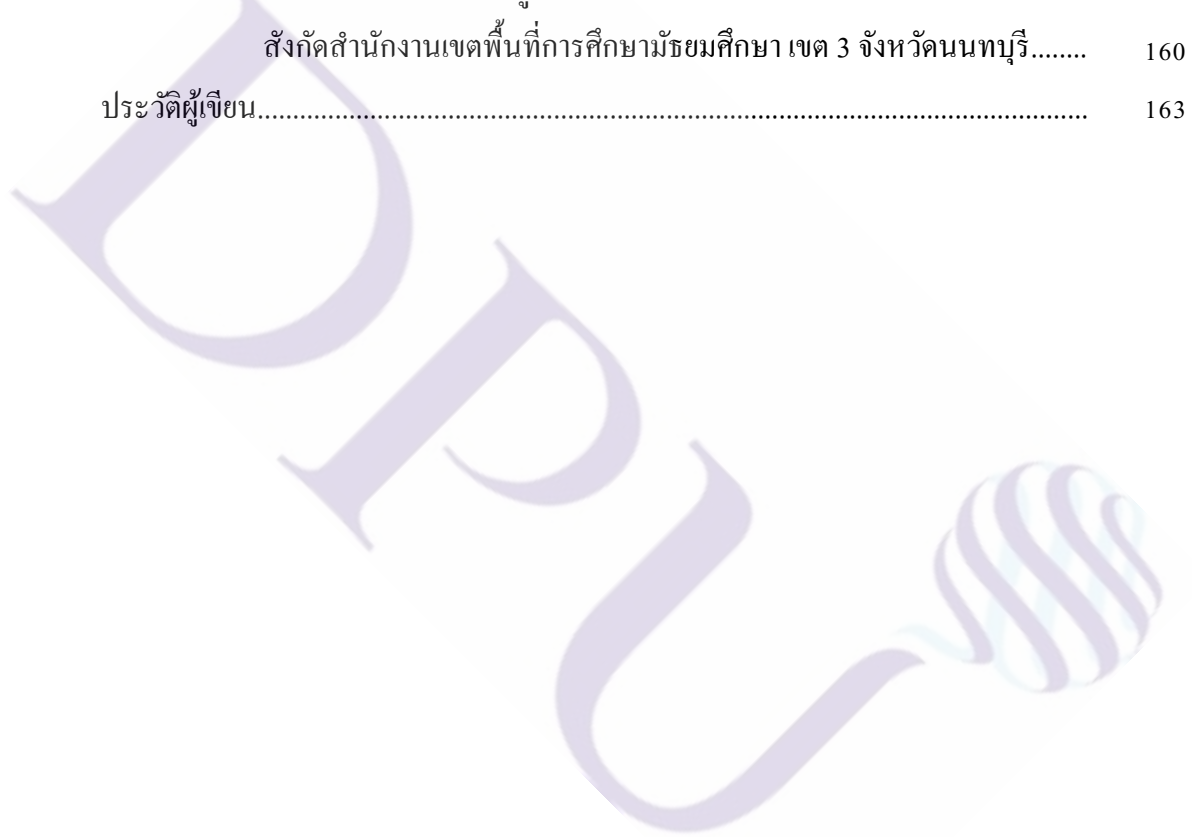
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ค
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 คำถามการวิจัย.....	6
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	6
1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
1.6 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับ โรงเรียนกวดวิชา.....	12
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการกวดวิชา.....	24
2.3 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนนทบุรี.....	37
2.4 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ.....	44
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	57
2.6 สรุปกรอบแนวคิดการวิจัย.....	64
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	65
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	65
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	69
3.3 การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	70

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	71
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
4. ผลการศึกษา.....	72
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวศวิชาเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าร้อยละ.....	72
4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี.....	74
4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี.....	85
4.4 ผลการวิเคราะห์ปัญหา ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี.....	97
4.5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี.....	105
5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	112
5.1 วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	112
5.2 สรุปผลการวิจัย.....	113
5.3 อภิปรายผล.....	123
5.4 ข้อเสนอแนะการวิจัย.....	133
บรรณานุกรม.....	135
ภาคผนวก.....	141
ก. แบบสอบถาม.....	142

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ข. หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือวิจัย.....	153
ค. รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ.....	155
ง. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด.....	157
จ. ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียน ในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี.....	160
ประวัติผู้เขียน.....	163

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 การเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติ จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2553-2554.....	38
2.2 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปี การศึกษา 2555 ของจังหวัดนนทบุรี.....	39
2.3 จำนวนและร้อยละของเขตพื้นที่การศึกษาเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยแต่ละระดับชั้นในระดับประเทศ.....	40
2.4 ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนนทบุรี ปี 2555 จำแนกตามระดับชั้น.....	41
3.1 จำนวนผู้เรียนจาแนกตามขนาดของสถานศึกษา.....	66
3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจาแนกตามสถานศึกษา.....	68
4.1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจาแนกตามเพศของตัวอย่าง.....	73
4.2 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจาแนกตามขนาดของสถานศึกษาของตัวอย่าง.....	73
4.3 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจาแนกตามระดับชั้นเรียน.....	74
4.4 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจาแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	74
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวด วิชา โดยภาพรวม.....	75
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวด วิชาเรื่องสถานที่เรียน โดยภาพรวม.....	75
4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องสถานที่เรียนจาแนกตามด้านสื่อและ เทคโนโลยี.....	76
4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องสถานที่เรียนจาแนกตามด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน.....	77
4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องสถานที่เรียนจาแนกตามด้านภาพลักษณ์ และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา.....	78

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องสถานที่เรียนจา แนก ตามด้านค่าเล่าเรียน.....	79
4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องสถานที่เรียนจา แนก ตามด้านรายวิชาที่ เรียน.....	79
4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องสถานที่เรียนจา แนก ตามด้านสถานที่ตั้ง ของโรงเรียนกวดวิชา.....	80
4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนใน โรงเรียนกวด วิชา จา แนกตามเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมโดย ภาพรวม.....	81
4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องส่วนบุคคลและ สภาพแวดล้อมจา แนก ตามด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา.....	82
4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องส่วนบุคคลและ สภาพแวดล้อมจา แนก ตามด้านค่านิยม.....	82
4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องส่วนบุคคลและ สภาพแวดล้อมจา แนก ตามด้านการแข่งขันสูง.....	84
4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องส่วนบุคคลและ สภาพแวดล้อมจา แนก ตามด้านรายได้ของผู้ปกครอง.....	85
4.18 เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียน ในสถานศึกษา ที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน โดยภาพรวมและแยกเป็น รายด้าน.....	86
4.19 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยปัจจัยการตัดสินใจเข้า เรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผู้เรียน ในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน.....	88
4.20 เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียน ระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน โดยภาพรวมและ แยกเป็นรายด้าน.....	89

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.21 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายกลุ่มของค่าเฉลี่ยปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน โดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้าน.....	91
4.22 เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน โดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้าน.....	93
4.23 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายกลุ่มของค่าเฉลี่ยปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน โดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้าน.....	95
4.24 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการตัดสินใจเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียน.....	97
4.25 ผลการวิเคราะห์แนวทางการแก้ปัญหาในการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี.	99
4.26 ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	102

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย..... 8

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้ยั่งยืน และยังคงช่วยพัฒนาคนให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งไม่เพียงแต่เปลี่ยนแปลงเพื่อให้ก้าวทันโลกเท่านั้น ยังต้องมีการเปลี่ยนแปลงในด้านการปรับตัวใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อีกด้วย การศึกษาของไทยมีวิวัฒนาการจากอดีตจนถึงปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง พัฒนาการของระบบการศึกษาไทยเกิดขึ้นได้เนื่องจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก กล่าวคือ ปัจจัยภายในนั้นเกิดจากความต้องการจะพัฒนาสังคมให้มีความเจริญและทันสมัย ส่วนปัจจัยภายนอกเกิดจากกระแสความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง ตลอดจนการติดต่อสื่อสาร (ประไพ เอกอุ้น, 2542, น.1) ซึ่งผลักดันให้ประเทศไทยมีการปรับตัวให้ทันสมัย เพื่อให้ทัดเทียมนานาประเทศ จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญแก่การศึกษาเป็นอันดับแรก เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 4 บัญญัติให้การจัดการศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของแต่ละบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอด ความรู้ การฝึกฝน การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2542, น.2)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเนื่องจากปัญหาการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ไปปฏิบัติ ได้แก่ ตัวชี้วัดหรือคุณลักษณะ ความรู้ความสามารถของผู้เรียนภายหลังจากเรียนจบแต่ละช่วงชั้นไม่ชัดเจน รวมทั้งผู้สอน โดยเฉพาะผู้สอนในสถานศึกษาขนาดเล็กซึ่งมีอยู่จำนวนมากไม่สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ได้ ซึ่งจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2557 พบว่า ผู้เรียน

ระดับมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำกว่าระดับประเทศทุกวิชาจำนวน 91 เขต (ร้อยละ 78.45) รองลงมาสูงกว่าหรือเท่ากับระดับประเทศบางวิชาจำนวน 14 เขต (ร้อยละ 12.07) และสูงกว่าหรือเท่ากับระดับประเทศทุกวิชา จำนวน 11 เขต (ร้อยละ 9.48) ตามลำดับ (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2557, น.55) โดยพบว่า ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา สุขศึกษา วิชาศิลปะ และวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี เฉลี่ยร้อยละ 50.76, 21.74, 23.44, 32.54, 36.53, 51.94, 34.64 และ 49.01 ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษาของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีร่วมกับกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว ในการประเมินการเรียนรู้ด้านการอ่าน คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ของผู้เรียนอายุ 15 ปี ในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว และนอกกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว จำนวน 50 - 60 ประเทศ ในปี พ.ศ. 2543, 2546 และ 2549 ตามโครงการ PISA (Program for International Student Assessment) พบว่าผู้เรียนไทยอายุ 15 ปี มีระดับความรู้ความสามารถลดต่ำลง ตามลำดับ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2556) นอกจากนี้ ผลการศึกษาของสถานศึกษาในเขตจังหวัดนนทบุรี ในสังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 จากการทดสอบระดับชาติของผู้เรียนในสังกัด ก็มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์และเป้าหมายที่กำหนดร้อยละ 50 โดยสถานศึกษาหลายแห่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ทำให้เกิดการแข่งขันทั้งภายใน และ ภายนอกชั้นเรียนมีเพิ่มมากขึ้น แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาได้ โดยเฉพาะสถานศึกษาในภาครัฐส่วนใหญ่ยังขาดแคลนผู้สอน ที่มีประสบการณ์และเทคนิคการสอนที่ดี (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551, น.148)

นอกจากนี้ จากรายงานของกระทรวงศึกษาธิการ (2553) พบว่า มีเด็กผู้เรียนจำนวนมากต้องเรียนพิเศษนอกสถานศึกษาเพื่อให้ผลสอบผ่าน และมีผลการเรียนดีขึ้น หรือสามารถสอบเข้าสถานศึกษาที่ต้องการได้ (สาลินี คันชวะ, 2550, น. 30) โดยในปี 2558 พบว่ามีผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาทั่วประเทศ กว่า 600,000 คนให้ความสำคัญกับการเรียนกวดวิชา เพื่อสร้างความมั่นใจในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และเห็นว่าการเรียนกวดวิชาเป็นการเรียนเสริมนอกห้องเรียนที่เด็กส่วนใหญ่มาเรียนเพิ่มในสิ่งที่ขาด ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เด็กเรียนกวดวิชา คือผู้สอนเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ สามารถสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เรียนได้โดยเน้นเฉพาะ โจทย์ที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้นและไม่ต้องอ่านหนังสือมากนัก (โรงเรียนกวดวิชาทิพย์ปัญญา, 2558) อีกทั้งการแข่งขันอย่างสูงของกลุ่มผู้เรียน เนื่องจากด้านค่านิยมในเรื่องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง เพื่อเป็นการผลักดันตนเองไปสู่ระดับของผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาและสู่ออาชีพที่ตนใฝ่ฝัน นำมาซึ่งชื่อเสียง เกียรติยศ หน้าที่การงาน เงินทอง และฐานะ จึงเป็นแรงจูงใจให้

ทุกคนต้องเสาะแสวงหาความรู้ให้ได้มากที่สุด โดยเฉพาะผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน, 2554) จนนำไปสู่การเข้าเรียนกวดวิชาของผู้เรียนบางส่วน

การกวดวิชา จึงเป็นการทบทวนวิชาที่เรียนมาจากในห้องเรียนซึ่งในปัจจุบันหลักสูตรการสอนมีเนื้อหาซับซ้อนและยากมากขึ้นตามลำดับ สะท้อนให้เห็นว่าการเรียนที่สถานศึกษาเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการเข้าใจในเนื้อหาของผู้เรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่จึงนิยมมาเรียนกวดวิชาตามสถาบันกวดวิชามากขึ้น เพราะการสอนพิเศษจะเริ่มจากเนื้อหาที่ง่ายไปหายาก และด้วยความเอาใจใส่ของผู้สอนที่มีเทคนิคในการให้ความรู้อย่างละเอียด จึงทำให้ผู้เรียนที่เข้าเรียนกวดวิชาเกิดความเข้าใจเนื้อหาอย่างถ่องแท้ โดยใช้เทคนิคการสอนที่ไม่เน้นแค่เพียงความจำ แต่จะเน้นความเข้าใจในเนื้อหา และการฝึกทำโจทย์ให้เกิดชำนาญ เพื่อเตรียมพร้อมในการทำข้อสอบ ทั้งสำหรับเพิ่มคะแนนและสอบแข่งขันเพื่อก้าวสู่อันดับข้างหน้า (โรงเรียนกวดวิชาทิพย์ปัญญา, 2558) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ไพฑูรย์ สีนลาร์ตัน (2545, บทคัดย่อ) ที่ได้จากแบบสอบถามผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 2,000 คน และจากแบบสอบถามผู้ปกครอง อาจารย์ นักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 จำนวน 1,000 คน พบว่า เด็กเรียนเก่ง (เกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป) เรียนกวดวิชามากกว่าเด็กเรียนอ่อน (เกรดเฉลี่ย 2.00-2.50) เด็กในเมืองเรียนกวดวิชามากกว่าเด็กนอกเมือง (ร้อยละ 70 ของเด็กในเมืองเรียนกวดวิชา ส่วนร้อยละ 10-20 ของเด็กนอกเมืองที่เรียนกวดวิชา) อาชีพผู้ปกครอง พบว่า รับราชการหรือค้าขายส่งบุตรหลานเรียนกวดวิชามากกว่าอาชีพเกษตรกรหรือประมง ทั้งนี้ วิชาที่ผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่นิยมเรียนกวดวิชา ได้แก่ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ภาษาอังกฤษ ชีววิทยา สังคม และภาษาไทย ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนจะสละเวลาเล่นสนุกไปอยู่ในโรงเรียนกวดวิชาประมาณ 6-10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยเฉลี่ยผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนกวดวิชาประมาณ 4 วิชาต่อ 1 ปี โดยใช้เวลา 8 เดือนต่อปีในการเรียนกวดวิชา สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเจียรนัย ตาใต้ (2556, น. 40) พบว่า ปัจจุบันผู้เรียนส่วนใหญ่เรียนกวดวิชา 5-10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยเลือกเรียนกวดวิชาเฉพาะวันเสาร์ร้อยละ 88 วันอาทิตย์ ร้อยละ 82.5 และค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาประมาณ 1,001-5,000 บาทต่อหลักสูตร สัดส่วนของผู้เรียนที่ศึกษากวดวิชาส่วนใหญ่เรียนอยู่สายวิทยาศาสตร์ รองลงมาสายศิลป์-คำนวณ และสายศิลป์-ภาษา ซึ่งส่วนมากผู้ปกครองของผู้เรียนจะมีอาชีพรับราชการ (สาลินี คันชวะ, 2550, น.30) และสอดคล้องกับศูนย์วิจัยกสิกรไทย ประมาณการมูลค่าตลาดธุรกิจกวดวิชาในปี 2556 ไว้ที่ 7,160 ล้านบาท และจะเติบโตไปสู่ 8,189 ล้านบาทในปี 2558 หรือเติบโตโดยเฉลี่ยร้อยละ 5.4 ต่อปี โดยมีปัจจัยหนุนมาจากค่าเรียนต่อหลักสูตรที่สูงขึ้นและจำนวนผู้เรียนที่ศึกษากวดวิชาเพิ่มขึ้น (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2558.) ซึ่งปัจจุบันโรงเรียนกวดวิชาแต่ละแห่งจะมีรูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับจำนวนสาขา และจำนวนบุคลากรที่มี โดยโรงเรียนกวดวิชาบางแห่งที่มีสาขาเดียวอาจจะมีการเรียนการสอนโดย

บุคคลเท่านั้น โรงเรียนกวดวิชาบางแห่งที่มีหลายสาขาอาจจะมี การเรียนการสอนทั้งที่เรียนกับบุคคล และวิดีโอ แต่โรงเรียนกวดวิชาบางแห่งอาจจะมีครบทั้ง 3 รูปแบบ คือ เรียนกับบุคคล วิดีโอ และ คอมพิวเตอร์ โดยแบ่งเป็น 2 ระบบ คือ การเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่มีอาคารเรียนเฉพาะ และการ เรียนกวดวิชาที่เรียกว่า “สอนพิเศษตามบ้าน” (Thaipublica, 2558)

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น จึงสะท้อนให้เห็นถึงจุดอ่อนของระบบการศึกษาไทยที่เน้นการ แข่งขันและการเอาชนะสูง รวมถึงปัญหาการเรียนการสอนของสถานศึกษาในปัจจุบัน ไม่ได้ มาตรฐานเท่าที่ควร ทำให้เกิดการเหลื่อมล้ำมาตรฐานของแต่ละสถานศึกษา ทำให้กลุ่มผู้เรียนใน สังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นิยมไปเรียนกวดวิชา นอกจากเหตุผลเพื่อผลการเรียนดีขึ้นแล้ว ยังเนื่องเพราะด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาของไทยใช้วิธีการสอบระบบกลาง หรือ ระบบแอดมิชชันส์ (Central university admissions system) โดยใช้ผลการเรียนสะสมเฉลี่ยในช่วงชั้น (Grade Point Average: GPA) จึงทำ ให้ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกิดการตื่นตัว การเอาใจใส่ กระตือรือร้นเพื่อไฝ่หาความรู้ให้ มากที่สุด ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระวิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม วิชาแรงงานและเทคโนโลยีอาชีพ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ วิชาศิลปะ และวิชาพลศึกษา เพื่อสามารถนำคะแนนแต่ละวิชามาคิดคำนวณเป็นน้ำหนักในการสอบ คัดเลือกเพื่อศึกษาต่อ ส่งผลให้เกิดการแข่งขันภายในชั้นเรียนเพื่อให้คะแนนแต่ละรายวิชาเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ งานวิจัยของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (The Thailand Development Research Institute) หรือ ทีดีอาร์ไอ (2556) ซึ่งให้เห็นว่า โจทย์กลางปัญหาของระบบการศึกษาไทยคือ การขาด “ความรับผิดชอบ” (accountability) ของระบบการศึกษาตลอดทุกขั้นตอนทั้งนี้ “ความรับผิดชอบ” หมายถึง พันธะผูกพันในหน้าที่ของคนหรือองค์กรต่อเป้าหมายที่ได้รับมอบหมาย ในกรณีของ ระบบการศึกษา หัวใจสำคัญของการปฏิรูปเพื่อสร้างความรับผิดชอบคือ การทำให้สถานศึกษามี ความรับผิดชอบโดยตรงต่อผู้ปกครองและผู้เรียนมากขึ้น โดยระบบความรับผิดชอบควรถูก ออกแบบให้มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่พึง ปรารถนา แต่ปัจจุบันพบว่า ความรับผิดชอบในการออกแบบหลักสูตรแกนกลางของไทยยังขาด วิสัยทัศน์และเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ องค์กรประกอบหลายส่วนใน หลักสูตรยังไม่ได้รับการออกแบบให้ส่งเสริมการพัฒนาทักษะและเนื้อหาของหนังสือเรียนไทย ก่อนข้างมากและมีความซ้ำซ้อน ไม่ประยุกต์ใช้วิธีการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะมากกว่าเนื้อหา (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2555) จึงทำให้การเติบโตของสถาบันการศึกษานอก ห้องเรียนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้ในสภาพปัจจุบันการเรียนกวดวิชาจึงเข้ามามีบทบาทต่อ ระบบการศึกษาไทยอย่างมาก (ถนิมภรณ์ อินทแก้ว, 2553, น. 1-2)

จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (ส.ช.) ปี พ.ศ. 2556 (วัลลภา โสตจิตต์, 2558) พบว่า ประเทศไทยมีกลุ่มโรงเรียนกวดวิชาทั้งหมด 1,983 แห่ง อยู่ในกรุงเทพมหานคร 487 แห่ง และต่างจังหวัด 1,496 แห่ง ยกเว้นหนองบัวลำพู ปัตตานี และนราธิวาส ส่วนโรงเรียนกวดวิชาในต่างจังหวัด มักรวมกันอยู่ในเขตปริมณฑล จังหวัดขนาดใหญ่ หรือจังหวัดหัวเมืองของภูมิภาค ที่สำคัญคือในเขตอำเภอเมืองของแต่ละจังหวัดจะมีโรงเรียนกวดวิชามากที่สุด จังหวัดที่มีโรงเรียนกวดวิชามากที่สุด 10 อันดับแรก คือ กรุงเทพฯ ชลบุรี สงขลา นนทบุรี ขอนแก่น เชียงใหม่ ลพบุรี นครราชสีมา พระนครศรีอยุธยา และนครปฐม โดย 10 จังหวัดนี้มีโรงเรียนกวดวิชารวมกัน 1,031 แห่ง หรือร้อยละ 69 ของสถานศึกษาทั้งหมดที่ยื่นขออนุญาตจัดตั้งสถานศึกษานอกระบบกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (ส.ช.) โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพฯ มีสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 149 แห่ง สังกัดกรุงเทพมหานคร 430 แห่ง และอื่นๆ อีกรวม 686 แห่ง แต่มีโรงเรียนกวดวิชาครบทั้ง 50 เขต จำนวน 487 แห่ง หรือประมาณร้อยละ 71 ของสถานศึกษาในกรุงเทพฯ และยังคงมีแนวโน้มที่จะเปิดโรงเรียนกวดวิชาเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยเฉพาะโรงเรียนกวดวิชาที่ได้รับความนิยมส่วนใหญ่มักจะมีการขยายสาขามากที่สุด เช่น เคมีอาจารย์อู๋, Applies Physic, Kru Club, Lyceum, The Brain, En-Concept, สถาบันกวดวิชาเจี๋ย หรือ The Tutor เป็นต้น เนื่องจากเป็นสถาบันกวดวิชาที่มีผู้สามารถสอบเข้าสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงได้เป็นจำนวนมาก และสามารถทำข้อสอบได้คะแนนสูง ในส่วนจังหวัดนนทบุรี พบว่า มีโรงเรียนกวดวิชามากที่สุดเป็นอันดับที่ 4 รองจากเขตกรุงเทพฯ ชลบุรีและสงขลา

ดังนั้น จึงนับเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่จำเป็นต้องพึ่งโรงเรียนกวดวิชา เพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้นและสามารถสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาหรือสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมได้ จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่อง “ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี” เพื่อสามารถนำผลการศึกษาเป็นแนวทางการปฏิรูปการศึกษาและการปรับปรุงการเรียนการสอนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา การตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

1.3 คำถามการวิจัย

1. ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี มีลักษณะอย่างไร

2. ผู้เรียนที่มีข้อมูลพื้นฐานด้านขนาดสถานศึกษา ระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ต่างกันหรือไม่

3. ผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี อย่างไร

1.4 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

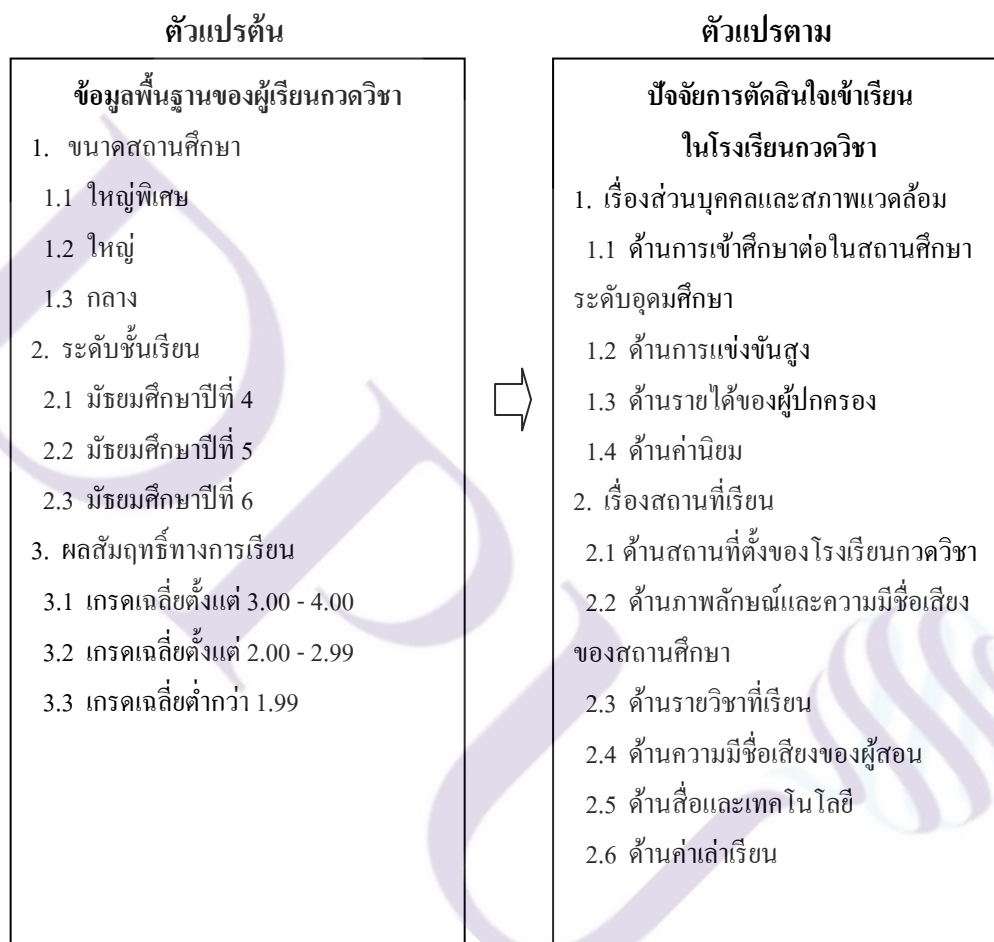
1. ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่เรียนในสถานศึกษา ที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกันมีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาแตกต่างกัน

2. ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่เรียนในสถานศึกษา ที่มีระดับชั้นเรียนต่างกันมีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาแตกต่างกัน

3. ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่เรียนในสถานศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาแตกต่างกัน

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ด้านประชากร ได้แก่ ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 18,396 คน

2. ด้านเนื้อหา ได้แก่ เนื้อหาที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

3. ด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย ตัวแปรต้นและตัวแปรตามดังนี้

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชา ประกอบด้วย

3.1.1 ขนาดสถานศึกษา ได้แก่

3.1.1.1 ใหญ่พิเศษ

3.1.1.2 ใหญ่

3.1.1.3 กลาง

3.1.2 ระดับชั้นเรียน ได้แก่

3.1.2.1 มัธยมศึกษาปีที่ 4

3.1.2.2 มัธยมศึกษาปีที่ 5

3.1.2.3 มัธยมศึกษาปีที่ 6

3.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่

3.1.3.1 เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 - 4.00

3.1.3.2 เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 - 2.99

3.1.3.3 เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 1.99

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานข้อมูลพื้นฐานเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม และเรื่องสถานที่เรียน ประกอบด้วย

3.2.1 เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม

3.2.1.1 ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

3.2.1.2 ด้านการแข่งขันสูง

3.2.1.3 ด้านรายได้ของผู้ปกครอง

3.2.1.4 ด้านค่านิยม

3.2.2 เรื่องสถานที่เรียน

3.2.2.1 ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา

3.2.2.2 ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา

3.2.2.3 ด้านรายวิชาที่เรียน

3.2.2.4 ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน

3.2.2.5 ด้านสื่อและเทคโนโลยี

3.2.2.6 ด้านค่าเล่าเรียน

4. ด้านพื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ สถานศึกษามัธยมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 18 แห่ง

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี
2. ผลของการศึกษามีประโยชน์ต่อผู้ประกอบการโรงเรียนกวดวิชาในการนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
3. ผลการศึกษามีประโยชน์ต่อสถานศึกษาของไทย ในการนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชา หมายถึง ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย ข้อมูลด้านขนาดสถานศึกษา ระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขนาดสถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่ได้รับการกำหนดขนาด ตามจำนวนของผู้เรียน โดยมีเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ 1) ขนาดใหญ่พิเศษ จำนวนผู้เรียนตั้งแต่ 2,500 คนขึ้นไป 2) ขนาดใหญ่ จำนวนผู้เรียนตั้งแต่ 1,500-2,499 คน และ 3) ขนาดกลาง จำนวนผู้เรียนตั้งแต่ 500-1,499 คน

ระดับชั้นเรียน หมายถึง ชั้นเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสามัญ คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00-4.00, 2.00-2.99 และ ต่ำกว่า 1.99

ข้อมูลด้านปัจจัยการเข้าเรียนต่อในโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่

1. ข้อมูลพื้นฐานเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย

1.1 ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา หมายถึง ผู้เรียนหรือบุคคลที่เรียนจบระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และมีความประสงค์เพื่อเข้าศึกษาต่อใน

สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง ได้เรียนในคณะที่ต้องการศึกษาและสามารถสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเองและครอบครัว

1.2 ด้านการแข่งขันสูง หมายถึง การดำเนินการเพื่อให้บรรลุผลตามความต้องการของผู้เรียนที่สูงกว่า หรือเอาชนะผู้เรียนคนอื่น ได้แก่ทำให้เกรดเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมปลาย และผลการสอบ O-Net GPAX GAT และ PAT สูงขึ้น

1.3 ด้านรายได้ของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้หลักและรายได้อื่นๆของผู้ปกครองเพียงพอต่อการสนับสนุนให้เรียนกวดวิชา

1.4 ด้านค่านิยม หมายถึง สิ่ง que ผู้เรียนยึดถือ และยึดปฏิบัติตามสังคมาว่าการเรียนกวดวิชาเป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา และการงานที่ดีในอนาคต

2. เรื่องสถานที่เรียน ประกอบด้วย

2.1 ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา หมายถึง ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชาอยู่ใกล้ที่พัค มีเส้นทางคมนาคมสะดวกและมีที่จอดรถเพียงพอ

2.2 ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา หมายถึง โรงเรียนกวดวิชาที่ได้รับการยอมรับ โดยมีผู้เรียนที่สามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาได้มาก มีความน่าเชื่อถือ เปิดสอนมานานและมีระบบการบริหารจัดการที่ดี

2.3 ด้านรายวิชาที่เรียน หมายถึง รายวิชาที่ผู้เรียนเลือกเรียนเป็นการเฉพาะ ได้แก่ วิชาที่มีผลการเรียนต่ำ หรือวิชาเฉพาะที่สำคัญสำหรับการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

2.4 ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน หมายถึง ผู้สอนที่มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับว่ามีเทคนิคการสอนที่ดีทำให้เข้าใจง่าย มีความรับผิดชอบต่อผู้เรียนตลอดจนมีบุคลิกภาพที่ดี

2.5 ด้านสื่อและเทคโนโลยี หมายถึง สื่อ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่โรงเรียนกวดวิชาให้ความสำคัญ และมีการประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมในการจัดการเรียนรู้

2.6 ด้านค่าเล่าเรียน หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการเรียนตามหลักสูตร หรือ รายวิชาที่โรงเรียนกวดวิชากำหนดไว้อย่างชัดเจนรวมถึงค่านั่งสื่อและอุปกรณ์การเรียน

ผู้เรียน หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต3 จังหวัดนนทบุรี

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี” ผู้ศึกษาได้ใช้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับ โรงเรียนกวดวิชา
 - 2.1.1 แนวคิดการบริหารการศึกษา
 - 2.1.2 พระราชบัญญัติสถานศึกษาเอกชน
 - 2.1.3 ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับ โรงเรียนกวดวิชา
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการกวดวิชา
 - 2.2.1 ความเป็นมาของโรงเรียนกวดวิชา
 - 2.2.2 ความหมายและขอบเขต
 - 2.2.3 ประเภทของโรงเรียนกวดวิชา
 - 2.2.4 ลักษณะการกวดวิชาเพื่อศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา
 - 2.2.5 ข้อมูลการให้บริการด้านการกวดวิชา
 - 2.2.6 ปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรของโรงเรียนกวดวิชา
 - 2.2.7 การเปรียบเทียบการดำเนินธุรกิจกวดวิชาของประเทศไทยกับอาเซียน
- 2.3 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนนทบุรี
 - 2.3.1 ข้อมูลการศึกษาของจังหวัดนนทบุรี
 - 2.3.2 ข้อมูลโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดนนทบุรี
 - 2.3.3 ปัจจัยสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดนนทบุรี
- 2.4 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ
 - 2.4.1 ความหมายของการตัดสินใจ
 - 2.4.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ
 - 2.4.3 ข้อจำกัดในการตัดสินใจ
 - 2.4.4 กระบวนการตัดสินใจ

2.4.5 ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา : เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม

2.4.6 ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา : เรื่องสถานที่เรียน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชา

2.1.1 แนวคิดการบริหารการศึกษา

2.1.1.1 ความหมายของการบริหารและการจัดการศึกษา

สุพรรณิ เกษสม (2556, น. 8) ระบุว่า การบริหาร หมายถึง กระบวนการที่ใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ที่จะทำให้งานต่าง ๆ ลุล่วงหรือสำเร็จ โดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ด้วยวิธีการดำเนินการตามกระบวนการบริหาร ซึ่งผู้บริหารต้องอาศัยทั้งอำนาจหน้าที่ ภาวะผู้นำ และความรู้ทางการบริหารมาดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้ประสิทธิผล ในขณะที่ Sergiovanni (1987 อ้างถึงใน Whitehead, B. M. , Boschee, F. & Robert, H., 2013, p. 10) ให้ความหมาย การบริหารว่า หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น หรือโดยผู้อื่น เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การบริหาร คือ การทำงานของคณะบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่รวมปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน (Barnard) การบริหารเป็นกระบวนการทางสังคมที่สามารถมองเห็นได้ 3 ทางคือ

1. ทางโครงสร้าง เป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาตามลำดับขั้นตอนของสายการบังคับบัญชา

2. ทางหน้าที่ เป็นขั้นตอนของหน่วยงานที่ระบุหน้าที่ บทบาท ความรับผิดชอบและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้สำเร็จเป้าหมาย

3. ทางปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่บุคคลและบุคคลต้องการร่วมทำปฏิกริยาซึ่งกันและกัน (Getzals & Guba)

การบริหารจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ มีหลักเกณฑ์และทฤษฎีที่พึงเชื่อถือได้ อันเกิดจากการค้นคว้าเชิงวิทยาศาสตร์ เพื่อประโยชน์ในการบริหาร โดยลักษณะนี้ การบริหารจึงเป็นศาสตร์ (Science) เป็นศาสตร์สังคม ซึ่งอยู่กลุ่มเดียวกับวิชาจิตวิทยา สังคมวิทยา และรัฐศาสตร์ แต่ถ้าพิจารณาการบริหารในลักษณะของการปฏิบัติที่ต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์และทักษะของผู้บริหารแต่ละคน ที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งเป็นการประยุกต์เอาความรู้ หลักการ

และทฤษฎีไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และสิ่งแวดล้อม การบริหารก็จะมีลักษณะเป็นศิลป์ (Arts)

สำหรับการบริหารการศึกษา มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้ สมนึก พลอยประดับ (2553, น. 16) ระบุว่า การบริหารการศึกษามีถึง กิจกรรมที่บุคคลต่างๆร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักการบริหารและหลักการบริหารการศึกษา ด้วยการนำทฤษฎีการบริหารทั่วไปมาประยุกต์ใช้ร่วมกับหลักและวิธีการจัดการศึกษา โดยจะต้องพัฒนาเยาวชนในทุกด้านตั้งแต่บุคลิกภาพ สติปัญญา ความรู้ เจตคติ ความสามารถ ทักษะที่จำเป็น พฤติกรรมและคุณธรรม เพื่อให้มีด้านค่านิยมตรงกับความต้องการของสังคม ในขณะที่ วรสิทธิ์ รัตนสิทธิโรจน์ (2554, น. 17) ระบุว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่างๆที่บุคคลหลายฝ่ายร่วมดำเนินการ เพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ทั้งในด้านบุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ พฤติกรรมคุณธรรมและด้านค่านิยม พร้อมทั้งจะสนองการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตราที่ 4 บัญญัติว่า การศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดการ จัดสภาพแวดล้อมให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และปัจจัยเอื้อหนุนให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาสาระ และกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่บุคคลต่างๆร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักการบริหารและหลักการบริหารการศึกษาโดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาเยาวชนในทุกด้าน

2.1.1.2 แนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการบริหารการศึกษา

1) ทฤษฎีการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2547 อ้างถึงใน วรสิทธิ์ รัตนสิทธิโรจน์ 2554, น. 21-36) กล่าวว่า การบริหารการศึกษเป็นการนำเอาทฤษฎีการบริหารมาประยุกต์ใช้ โดยทฤษฎีการบริหารเป็นการนำเอาความรู้จากศาสตร์สาขาต่างๆที่ผ่านการวิจัยที่เชื่อถือได้ มาประมวลผลแล้วสร้างเป็นทฤษฎีการบริหารการศึกษาขึ้น ทฤษฎีการบริหารมีดังนี้

1. ทฤษฎีการตัดสินใจ (Decision Theory)

2. ทฤษฎีองค์การ (Organization Theory)

3. ทฤษฎีระบบสังคม (Social System Theory)

4. ทฤษฎีภาวะผู้นำ (Leadership Theory)

1. ทฤษฎีการตัดสินใจ (Decision Theory) ทฤษฎีการตัดสินใจเป็นทฤษฎีที่ใช้แพร่หลายในการศึกษาพฤติกรรมของผู้บริหาร โดย Griffiths (1959 อ้างถึงใน วรสิทธิ์ รัตนสิทธิโรจน์ 2554, น. 21-23) อธิบายว่า การบริหารคือการตัดสินใจ หน้าที่ของนักบริหารคือ การควบคุมดูแลให้กระบวนการตัดสินใจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสาระสำคัญของการตัดสินใจคือกระบวนการตัดสินใจ เนื้อหาสาระของการตัดสินใจและการใช้สารสนเทศในการตัดสินใจ สำหรับกระบวนการตัดสินใจมีดังนี้

1. การรับรู้ปัญหาและขอบเขตของปัญหา
2. การวิเคราะห์และประเมินผลของปัญหา
3. ตั้งเกณฑ์หรือมาตรฐานสำหรับเลือกวิธีแก้ปัญหา
4. รวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริงต่างๆ
5. กำหนดแนวทางในการแก้ปัญหา
6. ประเมินผลหรือลำดับวิธีการแก้ปัญหา
7. เลือกวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง

2. ทฤษฎีองค์การ (Organization Theory) ระบบการศึกษาเกี่ยวข้องกับทุกระดับและองค์การย่อยที่มีอยู่ในสังคม โดยองค์การประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่บุคคล 2 คนขึ้นไป ที่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกัน มีความสัมพันธ์ต่างๆในการทำงานร่วมกัน โดยบุคคลทุกคนมีวัตถุประสงค์ส่วนตัวและมุ่งหวังให้องค์การจะช่วยให้ตนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่มุ่งหวัง โดยที่ความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกันจะช่วยให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ร่วมกัน ถึงแม้ว่าวัตถุประสงค์ร่วมกันจะต่างจากวัตถุประสงค์ส่วนตัว

องค์การสามารถจัดแบ่งตามรูปแบบได้เป็น 2 รูปแบบ คือ องค์การตามแบบ (รูปนัย) หรือองค์การทางราชการ (Formal Organization) และ องค์การนอกแบบ (อรูปนัย) หรือองค์การไม่เป็นทางราชการ (Informal Organization)

องค์การตามแบบ (Formal Organization) เป็นองค์การที่บริหารโดยยึดหลักการบริหารแบบวิทยาศาสตร์ มีกฎเกณฑ์ผูกมัด ขาดความยืดหยุ่น มีการแบ่งงานออกเป็นงานย่อยๆ แล้วจัดคนเข้าทำงานตามความรู้ความชำนาญ มีการควบคุมและนิเทศงานทุกขั้นตอน จัดอำนาจการบังคับบัญชาตามระดับชั้น ผู้บริหารแต่ละระดับได้รับมอบหมายให้บังคับบัญชาคนเป็นจำนวนน้อยพอควบคุมได้ (Span of Control) สายการบังคับบัญชา (Chain of Command) โยงจากผู้บริหารสูงสุด ลง

มาสู่ผู้บริหารระดับล่างเป็นระดับชั้น โดยผู้บริหารมักใช้อำนาจเด็ดขาดบังคับบัญชาคนในองค์การ การจัดการรูปแบบนี้ ปรากฏอยู่ทั่วไปในองค์การหลายแห่งในปัจจุบัน ทั้งในสถาบันการศึกษา และหน่วยงานทั่วไป (กัญญา สาทร, 2529 อ้างถึงใน วรสิทธิ์ รัตนสิทธิโรจน์, 2554, น. 25) โครงสร้างขององค์การบริหารแบบนี้ มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ส่วนคือ

1. คณะกรรมการการศึกษาสถานศึกษา เป็นการรวมตัวกันของประชาชน ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา และช่วยเหลือกิจการทั่วไปในส่วนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน
2. คณะกรรมการที่ปรึกษา ประกอบด้วยผู้อำนวยการเป็นประธาน ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หรือหัวหน้ากลุ่มวิชาการเป็นกรรมการ ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้อำนวยการในด้านการบริหารสถานศึกษา
3. ผู้อำนวยการ เป็นผู้บริหารและรับผิดชอบในการดำเนินการของสถานศึกษา
4. ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีฝ่ายวิชาการ ฝ่ายธุรการ ฝ่ายกิจกรรมผู้เรียนเข้าร่วมตามความเหมาะสม

องค์การนอกแบบ (Informal Organization) ในปัจจุบันการบริหารจำเป็นต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบของบุคคลมากขึ้น เป็นการบริหารโดยอาศัยหลักมนุษยสัมพันธ์ มีการจูงใจให้คนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ การบริหารรูปแบบนี้ ไม่มีการกำหนดจำนวนผู้ใต้บังคับบัญชาไว้ชัดเจน ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ได้แก่ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ประเภทของคน และประเภทของงาน เป็นต้น

การบริหารงานในสถานศึกษาซึ่งเป็นองค์การที่ซับซ้อน จำเป็นจะต้องคำนึงถึงองค์การนอกแบบที่ไม่มีรูปแบบเป็นแผนผัง แต่จะแฝงอยู่ในองค์การตามแบบ เนื่องจากการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีอยู่ในหน่วยงานที่ไม่ได้ปรากฏเป็นแผนผังงาน ซึ่งอาจก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อองค์การ สถานศึกษาเป็นองค์การที่ซับซ้อนที่มีองค์การนอกแบบแฝงตัวอยู่มาก ทำให้เกิดความลำบากในการบริหาร โดยองค์การนอกแบบ ได้แก่ กลุ่มคนย่อยที่มีความสนิทสนมกันหรือมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน อาจเป็นผู้สอนที่สอนวิชาเดียวกัน เล่นกีฬาด้วยกัน มีจุดหมายบางอย่างร่วมกัน ถึงแม้้องค์การนอกแบบจะไม่ปรากฏในแผนผังการจัดระบบงานของสถานศึกษา แต่ผู้บริหารควรทำความเข้าใจกลุ่มคนย่อย เพื่อหาแนวทางและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากกลุ่มคนนอกแบบ และนำแนวความคิดมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์กับการบริหารต่อไป

3. ทฤษฎีระบบสังคม (Social System Theory) ในการจัดระเบียบของสังคมในองค์การ จำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องทำความเข้าใจในทฤษฎีระบบสังคม โดยที่ระบบบริหารในองค์การเป็นระบบงานทางสังคม โดย Getzels และ Guba (1957 อ้างถึงใน วรสิทธิ์ รัตนสิทธิโรจน์, 2554, น. 29-32) ระบุว่า ระบบสังคมเกี่ยวข้องกันปรากฏการณ์ 2 ประการที่เป็นอิสระต่อกัน ได้แก่ ประการที่

หนึ่ง สถาบันที่มีบทบาท (Roles) และความมุ่งหวัง (Expectations) ซึ่งจะเป็นจุดหมาย (Goals) ของระบบ และ ประการที่สอง ตัวบุคคลที่มีบุคลิกภาพ (Personality) และความต้องการส่วนตัว (Needs) ประกอบขึ้นเป็น พฤติกรรมทางสังคม (Social Behavior) จะเห็นได้ว่า ระบบสังคมประกอบด้วยมิติ 2 มิติ ได้แก่ สถาบันมิติ (No-Mothetic) เป็นหน่วยงาน องค์กร การ กรม กอง วิทยาลัย หรือสถานศึกษา ที่มีวัฒนธรรมขององค์กร มีการกำหนดบทบาทของบุคคลในองค์กร และความมุ่งหวังของบุคคลภายนอกหรือขององค์กรเอง และ บุคลามิติ (Idiographic) ซึ่งเป็นบุคคลในระดับต่างๆใน องค์กร ตั้งแต่ อาจารย์ พนักงาน ผู้บริหาร ที่มีวัฒนธรรมย่อย มีบุคลิกภาพ และความต้องการส่วนตัวที่ต่างกัน ส่งผลให้มีพฤติกรรมที่ปรากฏในองค์กรที่ต่างกัน

พฤติกรรมทางสังคม เป็นผลมาจากปฏิริยาระหว่างสองมิติ ที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมในองค์กร ถ้าสถาบันมิติและบุคลามิติไม่สอดคล้องกัน อาจเกิดปัญหาขึ้นในองค์กร เช่น องค์กรกำหนดบทบาทตามหน้าที่กับบุคลิกภาพของผู้สอนไม่ตรงกัน โดยบรรจุผู้สอนที่มีอารมณ์ฉุนเฉียวมาทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ หรือ ความต้องการส่วนตัวไม่สอดคล้องกับความมุ่งหวังขององค์กร เช่น ผู้สอนมีความเดือดร้อนต้องใช้เงิน แต่ทางราชการจ่ายเงินเดือนให้ผู้สอนน้อย และต้องการให้ผู้สอนทำหน้าที่ให้ดีที่สุด ทำให้ผู้สอนลาออก หรือไม่เอาใจใส่กับงานประจำ ใช้เวลาว่างในการหารายได้พิเศษ เป็นต้น

ดังนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องสังเกตและประเมินพฤติกรรมขององค์กรหรือหน่วยงาน ถ้าเกิดปัญหาความล้มเหลวขององค์กรขึ้น ผู้บริหารจะต้องพิจารณาองค์ประกอบแต่ละคู่ของสถาบันมิติและบุคลามิติว่าสอดคล้องกันหรือไม่ สถาบันและบุคลากรแต่ละคนเข้ากันได้ไหม ในเชิงวัฒนธรรม บทบาทที่สถาบันกำหนดเหมาะสมกับบุคลิกภาพของบุคคลหรือไม่ ความคาดหวังของสถาบันกับความต้องการส่วนบุคคลมีความสอดคล้องกันหรือไม่ ถ้ามีคู่ใดคู่หนึ่งที่ขัดแย้งกัน ผู้บริหารจะต้องหาทางแก้ไขปรับปรุง ปรับให้ส่วนประกอบทั้งสองมิติสอดคล้องกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเกิดประสิทธิภาพในการทำงานขององค์กร โดยอาจใช้อำนาจ (Power) และบารมี (Influence) ของผู้บริหาร กล่าวคือ ใช้อำนาจผ่านทางสถาบันมิติ โดยการมอบหมายหรือสั่งงานตามระเบียบแบบแผนเพื่อให้งานสำเร็จ และใช้บารมีทางบุคลามิติ เช่น ถ้าผู้บริหารเป็นที่รักใคร่นับถือ ผู้ใต้บังคับบัญชาที่ยินดีปฏิบัติตามโดยไม่ต้องออกคำสั่ง เป็นต้น

4. ทฤษฎีผู้นำ (Leadership Theory) ในการบริหารงานจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องมีภาวะผู้นำ Getzels และ Guba (1957 อ้างถึงใน วรสิทธิ์ รัตนสิทธิโรจน์, 2554, น. 33-37) แบ่งผู้นำออกเป็น 3 ประเภทด้วยกัน ได้แก่

1. ผู้นำที่ยึดสถาบันเป็นหลัก (Nomothetic Leadership Style) เป็นผู้นำที่ยึดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ตลอดจนข้อบังคับของสถาบันเป็นหลัก จนบางครั้งผู้ปฏิบัติงานต้องเสียเวลาและ

ความสุขส่วนตัวมากเกินไป เพื่อให้งานสำเร็จ ไม่คำนึงถึงขวัญและกำลังใจในการทำงาน อาจทำให้งานล้มเหลว

2. ผู้นำที่ยึดบุคคลเป็นหลัก (Idiographic Leadership Style) เป็นผู้นำที่ละเอียดกระเปียบ ขอบบังคับ และเป้าหมายของสถาบัน ทำให้บุคคลทำงานด้วยสุขสบาย จนทำให้งานล้มเหลว เกรงใจผู้ใต้บังคับบัญชาและต้องการความเป็นมิตร โดยไม่คำนึงถึงผลงาน

3. ผู้นำที่ยึดการประสานประโยชน์เป็นหลัก (Transactional Leadership Style) เป็นผู้นำประเภทมองการประสานประโยชน์ของสถาบันและบุคลากร สามารถทำให้ความต้องการของบุคคลและสถาบันสอดคล้องกันได้

กล่าวได้ว่า ในการบริหารการศึกษานั้น มีแนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ในการบริหาร การศึกษาได้หลากหลายแนวคิดซึ่งผู้บริหารจำเป็นจะต้องประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องในแต่ละ สถานการณ์

2.1.1.3 หลักการบริหารการศึกษา

1) ความหมายของการบริหารสถานศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตราที่ 4 ระบุว่า สถานศึกษา หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย สถานศึกษา ศูนย์ การเรียน วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของ เอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา ในขณะที่ นวพงศ์ เก็มกาแมน (2555, น. 14) ระบุว่า การบริหารสถานศึกษา เป็นกระบวนการดำเนินกิจกรรมบริการทางการศึกษา ของผู้บริหารกับบุคลากรในสถานศึกษา ใช้ทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนอย่างคุ้มค่า โดยมีจุดหมายที่จะพัฒนาผู้เรียนให้ดี เก่ง และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 39 ได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปยัง คณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านวิชาการ 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านการบริหารงานบุคคล และ 4) ด้านการบริหารทั่วไป (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2554, น. 23-24) โดยสรุป ดังนี้

1. ด้านวิชาการ เป็นการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาในบริบท ท้องถิ่น การจัดการเรียนการสอน การจัดแหล่งเรียนรู้ การวัดประเมินผล นิเทศและแนะแนว การศึกษา รวมทั้งการประกันคุณภาพการศึกษาและงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสนับสนุน วิชาการ

2. ด้านงบประมาณ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนงบประมาณ แผนปฏิบัติการใช้จ่ายเงิน การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้งบประมาณ การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา และงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษา

3. ด้านการบริหารงานบุคคล เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนอัตรากำลัง การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง การย้ายข้าราชการผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา และงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการของข้าราชการผู้สอน เช่น การดำเนินการทางวินัย การออกราชการ การจัดทำทะเบียนประวัติ การส่งเสริมการประเมินวิทยฐานะข้าราชการผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา เป็นต้น

4. ด้านการบริหารทั่วไป เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ การพัฒนาเครือข่ายการศึกษา การวางแผนการบริหารงานการศึกษา งานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน การจัดการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานบริหารทั่วไป เช่น การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน งานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การดำเนินงานธุรการ เป็นต้น

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินกิจกรรมของสถานศึกษา โดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้บริหารต้องใช้อำนาจหน้าที่ ภาวะผู้นำและความรู้ในการบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และ ด้านการบริหารทั่วไป

2) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัด เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการเชื่อมโยงหลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเข้ากับสถานศึกษา โดยการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นเพื่อนำไปสู่การจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา ส่งเสริมการใช้และพัฒนาหลักสูตรในระดับสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จ โดยมีภารกิจ คือ การกำหนดเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับท้องถิ่น วิจัยและพัฒนาสาระการเรียนรู้ ประเมินคุณภาพการศึกษา พัฒนาบุคลากร ส่งเสริมสนับสนุน ติดตามประเมินผล วิเคราะห์ และรายงานคุณภาพของผู้เรียน ส่งผลให้สถานศึกษาต้องดำเนินการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาโดยหลักสูตรสถานศึกษา (School-Based Curriculum) หมายถึง แนวทางหรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ซึ่งจัดทำโดยคณะบุคคลของสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาผู้เรียน และชุมชน สังคม ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ และส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง มีชีวิตอยู่ในชุมชน สังคมอย่างมีความสุข ซึ่งต้องไม่ขัดต่อความมั่นคงของชาติ และสิทธิมนุษยชน (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2553, น. 1)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเนื่องจากปัญหาการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ไปปฏิบัติ ได้แก่ ตัวชี้วัดหรือคุณลักษณะความรู้ความสามารถของผู้เรียนภายหลังจากเรียนจบแต่ละช่วงชั้นไม่ชัดเจน รวมทั้งผู้สอน โดยเฉพาะผู้สอนในสถานศึกษาขนาดเล็กซึ่งมีอยู่จำนวนมากไม่สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ได้ จึงเกิดเป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จึงถูกจัดทำขึ้น โดยกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และด้านค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันใน สังคมอย่างมีความสุข

การพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรม ในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการ เจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วย หลักเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึง ผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การ คิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่ การสร้างองค์ ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูล สารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยี ด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสมและมีคุณธรรม

การพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข 8 ประการ ได้แก่

1. รักชาติ ศาสนา กษัตริย์ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการเป็นพลเมืองดีของชาติ ชำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย ศรัทธา ยึดมั่นในศาสนา และเคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

2. ซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในความถูกต้อง ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเอง และผู้อื่นทั้งกาย วาจา ใจ

3. มีวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในข้อตกลง กฎเกณฑ์ และระเบียบข้อบังคับของครอบครัว สถานศึกษาและสังคม

4. ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา

5. อยู่อย่างพอเพียง หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

6. มุ่งมั่นในการทำงาน หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจและรับผิดชอบในการทำหน้าที่การทำงานด้วยความเพียรพยายาม อดทน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

7. รักความเป็นไทย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่า ร่วมอนุรักษ์ สืบทอด ภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

8. มีจิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น ชุมชน และสังคมด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้นโดยไม่หวังผลตอบแทน

การกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สถานศึกษาสามารถเพิ่มคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทและจุดเน้นของสถานศึกษาได้ สำหรับการพัฒนาผู้เรียนในสถานศึกษา ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดให้ผู้เรียน เรียนรู้ใน 8 กลุ่มสาระ ดังนี้ 1) ภาษาไทย 2) คณิตศาสตร์ 3) วิทยาศาสตร์ 4) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 5) สุขศึกษาและพลศึกษา 6) ศิลปะ 7) การงานอาชีพและเทคโนโลยี และ 8) ภาษาต่างประเทศ

กล่าวได้ว่า ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ต้องกำหนดให้มีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญ ของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยมาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนเมื่อผู้เรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานการเรียนรู้เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาผ่านระบบการประเมินคุณภาพภายในและภายนอก

3) หลักสูตรสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, น.7) ระบุว่า หลักสูตรสถานศึกษา (School Curriculum) หมายถึง แผนหรือแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นภาพรวมในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ซึ่งจัดทำโดยบุคคล หรือคณะบุคคลในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้และส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง มีชีวิตอยู่ในสถานศึกษา ชุมชน และสังคมอย่างมีความสุข การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาพิจารณาจากหลักสูตรแกนกลางและกรอบหลักสูตรระดับเขตพื้นที่การศึกษา นอกจากนี้สถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถพัฒนาเพิ่มเติมขึ้นในส่วนที่สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพสังคม ความต้องการ ความถนัดและความสามารถของผู้เรียน

การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น. 35-36)

1. แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการของสถานศึกษา ควรประกอบด้วยผู้เกี่ยวข้องจากหลายภาคส่วน เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอน ผู้ปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนชุมชน เป็นต้น

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ โดยสถานศึกษาต้องสังเกตว่า มีแหล่งข้อมูลสำคัญมากมายที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เช่น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กรอบหลักสูตรท้องถิ่น ข้อมูลจากการวิเคราะห์ สภาพ ปัญหา จุดเน้น ความต้องการของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ตลอดจนความต้องการของผู้เรียน

3. จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ให้สถานศึกษาพิจารณาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งต้องมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ วิสัยทัศน์ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา (เวลาเรียน รายวิชาพื้นฐาน/เพิ่มเติม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) คำอธิบายรายวิชา และเกณฑ์การจบหลักสูตร พร้อมกันนี้สถานศึกษาจะต้องทาระเบียบการวัดประเมินผลเพื่อใช้ควบคู่กับหลักสูตรสถานศึกษา

4. คณะกรรมการสถานศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยสถานศึกษานำเสนอร่างเอกสารหลักสูตรสถานศึกษา และระเบียบการวัดประเมินผล ต่อคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ หากมีข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการ ให้สถานศึกษานำข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุงร่างหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความเหมาะสม ชัดเจนยิ่งขึ้น ก่อนการอนุมัติใช้หลักสูตร

5. การใช้หลักสูตรสถานศึกษา โดยผู้สอนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปกำหนดโครงสร้างรายวิชาและทำการออกแบบหน่วยการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมาย

6. การติดตามผลการใช้หลักสูตร สถานศึกษาต้องดำเนินการติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เป็นระยะ ๆ เพื่อนำผลจากการติดตามมาใช้เป็นข้อมูลพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

กล่าวได้ว่า ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเกี่ยวข้องกับหลายภาคส่วน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอน ผู้ปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนชุมชน และต้องใช้แหล่งข้อมูลสำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นที่สถานศึกษา ชุมชนและทุกภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1.2 พระราชบัญญัติสถานศึกษาเอกชน พ.ศ. 2550 (แก้ไข พ.ศ. 2554)

พระราชบัญญัติสถานศึกษาเอกชน พ.ศ. 2550 (แก้ไข พ.ศ. 2554) ระบุว่า สถานศึกษานอกระบบ หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษา โดยมีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย

รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล โดยสถานศึกษานอก ระบบหมายความว่ารวมถึงศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) และสถาบันศึกษาปอเนาะ

สำหรับประเภทและลักษณะของสถานศึกษานอกระบบ แบ่งออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่

1) ประเภทสอนศาสนา จัดตั้งขึ้นเพื่อสอนศาสนา 2) ประเภทศิลปะและกีฬา จัดตั้งขึ้นเพื่อ ให้ การศึกษาเกี่ยวกับดนตรี ศิลปะ และกีฬา 3) ประเภทวิชาชีพ จัดตั้งขึ้นเพื่อ ให้การศึกษาเกี่ยวกับ วิชาชีพ 4) ประเภททกววิชา จัดตั้งขึ้นเพื่อเสริมความรู้บางรายวิชาตามหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน 5) ประเภทสร้างเสริมทักษะชีวิต จัดตั้งขึ้นเพื่อเสริมสร้างความคิด เชาวน์ปัญญา และทักษะ อื่น 6) ประเภทศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) และ 7) ประเภทสถาบันศึกษาปอเนาะ คัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นทางเลือกหนึ่งของชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2554, น. 2)

2.1.3 ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับโรงเรียนทกววิชา

กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับโรงเรียนทกววิชาไว้ในระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐาน โรงเรียนเอกชน ประเภททกววิชา พ.ศ. 2545 และ ได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้มีเนื้อหาที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน โดยได้จัดทำระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐาน โรงเรียนเอกชน ประเภททกววิชา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 ขึ้น มีเนื้อหา โดยสรุป ดังนี้

2.1.3.1 ด้านอาคาร สถานที่ และอุปกรณ์ อาคารต้องเป็นสัดส่วน ต้องมีพื้นที่ใช้สอยไม่น้อย กว่า 100 ตารางเมตร กรณีหลักสูตรที่จะเปิดสอนนั้นมีระยะเวลาเรียนเกิน 6 เดือน หรือไม่เกิน 1 ปี และไม่เกิน 1,200 ชั่วโมง ต้องมีพื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า 200 ตารางเมตร สำหรับห้องเรียนต้องมี พื้นที่ไม่น้อยกว่า 20 ตารางเมตร โดยมีความกว้างไม่น้อยกว่า 3.5 เมตร (ยกเว้นประเภททกววิชา) อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนต้องจัดให้เพียงพอและเหมาะสมกับหลักสูตรที่เปิดสอน

2.1.3.2 ด้านบุคลากร ควรกำหนดตัวบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกิจการสถานศึกษาโดยระบุ ผู้รับใบอนุญาต ผู้บริหาร ผู้สอนและผู้สอนประจำวิชาต่าง ๆ ให้ชัดเจน พร้อมทั้งบุคลากรอื่น ๆ ที่ จำเป็นต่อการดำเนินกิจการสถานศึกษา สำหรับผู้สอน ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม สำหรับผู้ประกอบการวิชาชีพผู้สอนตามกฎหมายว่าด้วยสภาผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา

2.1.3.3 ด้านหลักสูตร หลักสูตรของโรงเรียนทกววิชาจะถูกจัดทำขึ้น หลังจากมีการจัดตั้ง โรงเรียน

2.1.3.4 ด้านการเงินและทรัพย์สิน การลงทุนในโรงเรียนทกววิชา อาจจะเป็นผู้ลงทุนเพียง คนเดียว ในรูปของหุ้นส่วน บริษัท หรือนิติบุคคลในรูปแบบอื่น ๆ ได้

2.1.3.5 ด้านเอกสาร ในการขอจัดตั้งสถานศึกษา จะต้องยื่นคำขอจัดตั้งโรงเรียนพร้อมจัดทำ รายละเอียดเกี่ยวกับกิจการสถานศึกษา โครงการจัดตั้ง พร้อมทั้งเอกสารประกอบคำขอ

สรุปได้ว่า โรงเรียนกวตวิชา เป็นรูปแบบหนึ่งของสถานศึกษาเอกชนประเภทกวตวิชา โดยการจัดตั้งโรงเรียนกวตวิชาต้องเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานสถานศึกษาเอกชน ประเภทกวตวิชา พ.ศ. 2545 และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานสถานศึกษาเอกชน ประเภทกวตวิชา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 โดยสรุปคือ ในการจัดตั้งโรงเรียนกวตวิชา โรงเรียนต้องจัดหาอาคารสถานที่ที่เป็นสัดส่วน มีพื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า 100 ตารางเมตร มีการระบุบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกิจการสถานศึกษาไว้อย่างชัดเจน จัดทำหลักสูตรหลังจากจัดตั้งโรงเรียนกวตวิชา โดยต้องยื่นคำขอจัดตั้งโรงเรียนพร้อมจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับกิจการสถานศึกษา โครงการจัดตั้ง พร้อมทั้งเอกสารประกอบคำขอ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการกวตวิชา

2.2.1 ความเป็นมาของการกวตวิชา

ไม่มีหลักฐานชัดเจนว่า การกวตวิชาเริ่มต้นในสมัยใด แต่มีผู้กล่าวไว้ว่า (ถนิมภรณ์ อินทเกล้า, 2553, น. 10-17) การกวตวิชาเริ่มต้นตั้งแต่สมัยพระนารายณ์ โดยชาวจีนที่มีฐานะดีจ้างผู้สอนจีนมาสอนภาษาจีนให้แก่บุคคลที่จะศึกษาในประเทศจีน หลังจากนั้นก็ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนในปี พ.ศ. 2497 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถานศึกษารายณ์ แต่ยังไม่มีการกำหนดโรงเรียนกวตวิชาไว้ในพระราชบัญญัติดังกล่าว จนถึงปี พ.ศ. 2497 มีการปรับปรุงใช้พระราชบัญญัติสถานศึกษารายณ์ พ.ศ. 2497 ได้มีการกำหนดไว้ในมาตรา 20 (ข้อ 5) ให้มีโรงเรียนกวตวิชาขึ้นจัดเป็นสถานศึกษาเอกชนประเภทการศึกษาพิเศษ

ในปี พ.ศ. 2503 ได้มีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ มีลักษณะที่แยกสายการเรียนทำให้มีจุดอ่อนในการเตรียมตัวเพื่อเข้าแข่งขันของแต่ละสายที่ต้องการจะให้ความพร้อมที่จะเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ จึงทำให้การกวตวิชามีบทบาทมากขึ้น ในปี 2512 ได้มีการถกเถียงกันมากกว่าควรจะมีการขยายโรงเรียนกวตวิชาให้มากขึ้นหรือไม่ แต่กระทรวงศึกษาธิการเองก็เห็นว่าไม่มีความจำเป็นเพราะทำให้ผู้ปกครองสิ้นเปลือง (ก้านทิพย์ ชาติวงศ์และพอดู สุวรรณทัต, 2530, น. 52)

ในปี พ.ศ. 2520 มีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 ที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนคู่กันทั้งวิชาสามัญและวิชาอาชีพเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนมีพื้นฐานที่จะใช้ชีวิต ได้อย่างดีในสังคมแต่ทำให้ผู้ที่เรียนต่อเพื่อเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษามีพื้นฐานทางวิชาการอ่อนลงจึงทำให้มีการกวตวิชากันมากขึ้น กระทรวงศึกษาธิการไม่อนุญาตให้มีการขยาย หรือทำธุรกิจประเภท ชื่อ/ขายโรงเรียนกวตวิชามากขึ้นไปอีก แม้จะมีผู้ร้องเรียนขอให้ขยายเพิ่มขึ้น แต่กระทรวงศึกษาธิการก็ยังไม่พิจารณาให้ขยายเพิ่มขึ้นเหมือนเดิม (พอดู สุวรรณทัต, 2530, น. 17)

ในระหว่างปี พ.ศ.2520 – 2530 ได้มีการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องของการ กวดวิชากันอย่างกว้างขวาง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้สนับสนุนให้มีการศึกษา เรื่องของการกวดวิชาอยู่หลายเรื่อง พบว่าการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยมีด้านการแข่งขันสูงมาก ผู้ที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้นั้น ได้กวดวิชาเพิ่มมากขึ้น การกวดวิชาขยายวงกว้างขึ้นและมีผลต่อการ เรียนในสถานศึกษาปกติ ทำให้ไม่สนใจในสถานศึกษาโดยเฉพาะในปีสุดท้ายและมีแนวโน้มที่จะ ทำให้ผู้สอนในสถานศึกษาสอนในแนวกวดวิชามากขึ้น อย่างไรก็ตามก็พบว่าผู้ที่ไม่ได้กวดวิชา ก็ สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เช่นกัน นักวิชาการหลายคน (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2545, ประยูร ศรี ประสาธน์, 2529, อภิชัย พันธเสน, 2529, สุพัฒน์ สุขมสันต์, 2529) ได้ศึกษาวิเคราะห์และแสดง ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องกวดวิชาไว้มาก ส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่าเพราะการแข่งขันในการสอบเข้า มหาวิทยาลัยสูงทำให้การเตรียมตัวเพื่อการแข่งขันจึงมีสูงไปด้วย รูปแบบการกวดวิชาจึงมี หลากหลายขึ้นและขยายไปเป็นการกวดวิชาเพื่อการเข้าศึกษาในระดับต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งสะท้อนถึง การชิงดีชิงเด่นในเรื่องการศึกษาและนำไปสู่ระบบตัวใครตัวมันในวงการการศึกษาไทย

หลังจากที่กระทรวงศึกษาธิการไม่อนุมัติให้มีการขยายตัวของโรงเรียนกวดวิชามานาน ในปี 2534 กระทรวงศึกษาธิการก็ได้อนุมัติหลักการให้มีการเปิดโรงเรียนกวดวิชาขึ้นและมี หลักเกณฑ์ที่รัดกุมขึ้นทั้งสถานที่ ผู้บริหาร อาจารย์ อุปกรณ์ ฯลฯ โรงเรียนกวดวิชาจึงขยายตัวขึ้น อย่างกว้างขวาง ในระหว่างปี 2536 – 2540 ก็ได้มีความพยายามที่จะปรับปรุงการดูแลโรงเรียนกวด วิชาของเอกชนให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในปี 2542 จึงได้มีความพยายามที่จะ จัดระบบของโรงเรียนกวดวิชาให้ดีขึ้น

หลังจากประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในปี 2542 ความสนใจในเรื่อง กวดวิชาที่กลับมามีความกว้างขวางขึ้นอีก จึงได้มีความพยายามที่จะจัดระบบของโรงเรียนกวดวิชา ให้ดีขึ้น โดยได้จัดประชาพิจารณ์ขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคม 2542 และมีข้อถกเถียงถึงบทบาทของ โรงเรียนกวดวิชาตาม พ.ร.บ. การศึกษา 2542 ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชนก็ได้ออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานสถานศึกษาเอกชน ประเภทโรงเรียนกวดวิชา ฉบับใหม่ ในปี 2544 ซึ่งมีมาตรการในเชิงความปลอดภัยและคุณภาพ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น (กิตติพงษ์ ประวัติ, 2558, น. 21-22)

2.2.2 ความหมายและขอบเขตของการกวดวิชา

พิชัย สมส่งสวัสดิ์ (2552, น. 6) ให้ความหมายของ โรงเรียนกวดวิชาไว้ว่า เป็น สถานศึกษาที่จัดระบบการศึกษานอกระบบ โดยใช้หลักสูตรและวิธีการสอนตามที่ขึ้นขอรับ ใบอนุญาตกับกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสรุบน้ำเนื้อหา และทบทวนบทเรียน

ตามหลักสูตรปกติ เพิ่มพูนความรู้ และนำเทคนิคการจำ และการทำข้อสอบซึ่งจะเป็นผลให้ผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น หรือนำไปใช้ในการสอบเข้าสถาบันการศึกษาที่ต้องการ

พรหมสร เดชากวินกุล (2553, น. 10) ให้ความหมายของ การทบทวนไว้ว่า การเรียนการสอนเนื้อหาตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการให้การรับรอง ซึ่งผู้เรียนได้ศึกษามาจากในห้องเรียนปกติแล้ว ด้วยวิธีการสอนที่แตกต่างไปจากการสอนตามปกติทั่วไป โดยจะเป็นการเรียนจากผู้สอนในสถานศึกษาเอง ผู้สอนภายนอก หรือผู้สอนจากโรงเรียนทบทวนเฉพาะก็ได้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษาของผู้เรียนแต่ละคน การเรียนเพิ่มเติมนี้อาจจะเรียนจากผู้สอนในสถานศึกษาเอง ผู้สอนภายนอกหรือผู้สอนจากโรงเรียนทบทวนเฉพาะก็ได้ โดยมีเป้าหมายเพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต่าง ๆ เป็นหลัก แต่ในปัจจุบันการทบทวนมีเป้าหมายครอบคลุมไปถึงการเรียนเพื่อให้ได้คะแนนมากขึ้น โดยได้จำแนกไว้เป็นกลุ่มใหญ่ 8 กลุ่มคือ

1) การเรียนซ่อม (Remedial Learning)

การเรียนซ่อม ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ผู้สอนให้แก่ผู้เรียนที่ศึกษาตามปกติแล้วเรียนไม่ทันผู้อื่น เพราะเหตุผลต่าง ๆ เช่น มีความสามารถไม่เพียงพอ มีเวลาไม่เพียงพอ หรือเพราะเรียนแล้วไม่เข้าใจ คะแนนการเรียนอ่อน หรือขาดเรียน เป็นต้น ทำให้สอบไม่ผ่าน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนนั้นสามารถเรียนได้ทันคนอื่นหรือเรียนให้ผ่านวัตถุประสงค์ขั้นต่ำในสถานศึกษาหรือสถานศึกษาที่ได้กำหนดได้ เช่น ให้ผ่านวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ทางสถานศึกษากำหนดไว้ เป็นต้น หรืออาจกล่าวสั้น ๆ ได้ว่า การเรียนซ่อมนั้น คือ การเรียน “ทบทวน” ให้สามารถเรียนมีความรู้ความสามารถ “ทัน” ผู้อื่นที่มีความรู้ความสามารถมากกว่าเปรียบเหมือนการ “วิ่งทวน” ผู้อื่นที่อยู่ข้างหน้าให้ทัน

2) การเรียนเสริม (Extra Learning)

การเรียนเสริม ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ผู้สอนจัดให้แก่ผู้เรียนที่ศึกษาตามปกติแล้วเรียนได้เก่งกว่าผู้อื่นเพราะเหตุผลต่าง ๆ เช่น มีเวลาเรียนมากกว่า มีสติปัญญาดีกว่า หรือเพราะรู้เรื่องเหล่านั้นดีแล้ว เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนนั้นมีสิ่งอื่นได้เรียนรู้มากขึ้น ไม่ต้องเสียเวลาผู้อื่นหรือเพื่อให้ผู้เรียนนั้น “เรียนทวน” ผู้อื่นที่อยู่ในระดับสูงกว่าตนเองขณะนั้น เช่น ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรียนทบทวนเพื่อสอบเทียบเข้าศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนทบทวนเพื่อให้มีความรู้มาก ๆ จะได้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้

3) การเรียนปรับสภาพ (Adapted Learning)

การเรียนปรับสภาพ ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ผู้สอนจัดให้แก่ผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ทางวิชาการ หรือความพร้อมไม่เพียงพอที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่นได้จึง

ต้องมีการเรียนเพิ่มเติมหรือปรับปรุงแก้ไขสิ่งเหล่านี้ก่อน เช่น ผู้เรียนอนุบาลต้องเรียนปรับสภาพความพร้อมทางร่างกายและจิตใจก่อน ในชั้นเตรียมประถมก่อนไปเรียนในชั้นประถมปีที่ 1 นิสิตนักศึกษาที่รับจากโครงการพิเศษต้องเรียนปรับสภาพภาษาอังกฤษก่อนเปิดเรียนภาคต้นก่อนที่จะไปเรียนร่วมกับนิสิตนักศึกษาทั่วไป

4) การเรียนแก้ไข (Corrective Learning)

การเรียนแก้ไข ได้แก่ การเรียนเนื้อหา หรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ผู้สอนจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อแก้ไขความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนบางอย่างให้ถูกต้อง ในเมื่อสิ่งที่ผู้เรียนรู้นั้นคลาดเคลื่อน หรือไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง เช่น ผู้เรียนแก้ไขภาษาอังกฤษ เพราะใช้ออกเสียงไม่ถูกต้องมานานแล้ว หรือเรียนแก้ไขวิชาคณิตศาสตร์ เพราะที่แนววิธีคิดบางอย่างเกี่ยวกับการบวก คูณและหาร ของหลักสูตรใหม่และเก่าแตกต่างกัน เป็นต้น การเรียนรู้ประเภทนี้มักเป็นการเรียนสิ่งที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้วแต่ยังไม่ถูกต้อง จึงต้องมาเรียนเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง

5) การเรียนเร่ง หรือการเรียนเร่งรัด (Accelerated Learning)

การเรียนเร่ง หรือการเรียนเร่งรัด ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ผู้สอนจัดให้แก่ผู้เรียนที่ฉลาด เพื่อให้เรียนฉลาดยิ่งขึ้น เรียนรู้เนื้อหามากขึ้นและเรียนได้ในชั้นที่สูงขึ้น ซึ่งการเรียนประเภทนี้จุดหมายหลัก ได้แก่ การเรียนเพื่อเรียนลัด เช่น เรียนเร่ง(รัด)เพื่อสอบเทียบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ มัธยมศึกษาปีที่ 6

6) การเรียนเฉพาะ (Specified Learning)

การเรียนเฉพาะ ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ผู้สอนจัด เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการหรือความสนใจเฉพาะบุคคลของผู้เรียน เช่น การเรียนเฉพาะวิชาดนตรีไทย การเรียนเฉพาะวิชาภาษาไทย และการเรียนเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์

7) การเรียนพิเศษ (Special Learning)

การเรียนพิเศษ ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ผู้สอนจัดให้แก่ผู้เรียนนอกชั้นเรียน หรือนอกหลักสูตร เช่น ผู้เรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศวันอาทิตย์ หรือเรียนพิเศษอิเล็กทรอนิกส์วันหยุด เป็นต้น ผู้สอนวิชาต่าง ๆ นี้มักนิยมเรียกว่า ผู้สอนพิเศษ หรือผู้สอนสอนพิเศษ

8) การเรียนติว (Tutorial Learning)

การเรียนติว ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ผู้สอนหรือเพื่อนร่วมชั้น (Peer or Classmates) หรือเพื่อนรุ่นพี่ (Senior Students) จัดให้แก่ผู้เรียนสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งเป็นคราว มักนิยมจัดทำกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หรือเป็นส่วนตัว

สรุปได้ว่า การกวดวิชา หมายถึง การเรียนการสอนในเนื้อหาตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการให้การรับรอง เพื่อสร้างความเข้าใจ หรือทบทวนในเนื้อหาบทเรียน ซึ่งเป็นการเรียนที่เพิ่มเติมจากการเรียนในห้องเรียนปกติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรลุนิยามความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น หรือนำไปใช้ในการสอบเข้าสถาบันการศึกษาที่ต้องการ

2.2.3 ประเภทของโรงเรียนกวดวิชา

การจำแนกประเภทโรงเรียนกวดวิชาเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปตามยุคสมัย แต่เดิมนั้นโรงเรียนกวดวิชาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกวดวิชาบางวิชาตามหลักสูตรวิชาสามัญของกระทรวงศึกษาธิการเปลี่ยนเป็นสถานศึกษาลักษณะการศึกษาพิเศษ อาจจำแนกได้เป็น 3 ประเภทคือ

1) ประเภทเรียนลัด

สถานศึกษาประเภทนี้ ผู้เรียนต้องการเรียนเพื่อที่จะไปสมัครสอบเทียบความรู้ เช่น การสอบเทียบ ทำให้ผู้เรียนสามารถประหยัดเวลาประหยัดเงินได้มาก เพราะใช้เวลาเรียนน้อยและเสียค่าใช้จ่ายน้อย

2) ประเภทเฉพาะกาล

สถานศึกษาประเภทนี้ คือ สถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะเวลาหรือเฉพาะกิจ ส่วนใหญ่จะเปิดเรียนภาคฤดูร้อน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ไม่มีโอกาสเรียนเพื่อเพิ่มเติมความรู้ ทั้งนี้เนื่องจากว่าโอกาสในการเลือกเรื่องสถานที่เรียนของผู้เรียนไม่เท่ากัน เมื่อเรียนในสถานศึกษาที่มีมาตรฐานไม่ดีก็เกรงว่าจะสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนต่อในสถาบันชั้นสูงขึ้นไปไม่ได้ ฉะนั้นผู้เรียนจึงหาที่เรียนเพิ่มเติม เพื่อความมีโอกาที่จะสอบแข่งขันต่อไป

3) การเรียนกวดวิชาตลอดปี

สถานศึกษาประเภทนี้เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ แต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนเสริมในวิชาที่ตนเรียนอ่อน หรือไม่เข้าใจดีพอ เพื่อจะเป็นพื้นฐานการเรียนในสถานศึกษาสามัญ และเพื่อเป็นความรู้สะสมที่จะใช้สอบแข่งขันต่อสถาบันชั้นสูง เมื่อเรียนจบชั้นประโยคสูงสุดในสถานศึกษาสามัญภาคปกติแล้ว

สรุปได้ว่า การเรียนกวดวิชาเป็นปรากฏการณ์ทางการศึกษาของไทยที่มีพัฒนาการและการเติบโตอย่างกว้างขวางเรื่อยมา โดยระยะแรกจะเป็นการเรียนกวดวิชาเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย จะมีการเรียนกวดวิชาอย่างเข้มข้นเพื่อหวังเข้าสู่มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงของรัฐ หลังจากนั้นได้มีการขยายการสอนไปสู่การเรียนกวดวิชาตลอดปีและขยายขอบเขตไปถึงการเตรียมตัวเพื่อสอบเข้าในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

2.2.4 ลักษณะการกวดวิชาเพื่อศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

ในกลุ่มผู้เรียนกวดวิชาทั้งหมด กลุ่มผู้เรียนที่มีความเข้มข้น ขนาดค่อนข้างใหญ่และมีลักษณะเฉพาะ คือกลุ่มผู้เรียนที่กวดวิชาเพื่อสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีลักษณะการเรียนแตกต่าง จำแนกได้เป็น 5 ลักษณะ (อรทัย สุทัศน์, 2553 น. 12) คือ

1) การเรียนกวดวิชาโดยจ้างผู้สอนมาสอนเองที่บ้าน ลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนเสริมวิชาที่ผู้เรียนยังอ่อนอยู่ หรือเป็นการเพิ่มพูนวิชาที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสอบคัดเลือกได้แก่วิชาเกี่ยวกับภาษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์เป็นหลัก ผู้ที่ทำหน้าที่สอนเหล่านี้มีทั้งมาจากผู้สอนในสถานศึกษา นิสิตนักศึกษา และบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตลอดจนอาจารย์ในมหาวิทยาลัย

2) การเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี โรงเรียนกวดวิชาลักษณะนี้อาจจะจัดในสถานศึกษาบางแห่งที่มีชื่อเสียง โดยมีคณะอาจารย์ในสถาบันนั้นเป็นผู้สอน หรือในสถานกวดวิชาที่จัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยรับสมัครผู้เรียนทั่วไป แนวการสอนก็เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนในด้านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการเฉลยข้อสอบและการแก้งข้อสอบด้วย

3) การเรียนในสถานกวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบ เป็นการกวดวิชาในลักษณะของการติวเข้มที่เป็นการเฉลยข้อสอบและการแก้งข้อสอบเป็นสำคัญ การกวดวิชาในช่วงก่อนสอบ โดยเฉพาะก่อนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเป็นพวกเด็กผู้เรียนในต่างจังหวัดที่ไม่มีโอกาสเรียนกวดวิชาตลอดปี ก็จะเข้ามาเรียนกวดวิชาในช่วงก่อนสอบ ส่วนเด็กผู้เรียนในกรุงเทพมหานคร มักจะไม่เรียนกวดวิชาช่วงนี้ เพราะได้เรียนกวดวิชาในสถาบันที่เปิดสอนตลอดปีมาแล้ว

4) การเรียนกวดวิชาในสถานศึกษาของตน การเรียนกวดวิชาในสถานศึกษาของตน โดยเฉพาะในสถานศึกษามัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในจังหวัดต่าง ๆ จะเปิดการสอนกวดวิชาเพื่อการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยให้แก่เด็กผู้เรียนของตน เพื่อให้สามารถแข่งขันกับผู้เรียนในสถานศึกษาอื่นด้วย การกวดวิชาในลักษณะนี้จะเริ่มตั้งแต่ภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา

5) ลักษณะการสอบ pre-entrance เป็นการทดสอบความรู้ก่อนการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งอาจจะมีกรทำโดยคณะนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ หรือสถาบันที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำการทดสอบความรู้ดังกล่าว และการสอบ pre-entrance นี้เป็นส่วนหนึ่งที่ได้รับคามนิยมอย่างมากในปัจจุบัน

สรุปได้ว่า ลักษณะการกวดวิชาเพื่อศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งออกเป็นหลายลักษณะ เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเหมาะสมกับผู้เรียน อาทิเช่น เรื่องเวลาของการเรียนกวดวิชา เรื่องสถานที่เรียนหรือผู้สอน แต่สิ่งหนึ่งที่คล้ายกันก็คือเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยให้แก่เด็กผู้เรียนของตน

2.2.5 ข้อมูลการให้บริการด้านการกวดวิชา

ศิริโรจน์ ผลพันธิน (2549, น. 12-18) กล่าวว่า การให้บริการด้านการกวดวิชาเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนมีความหลากหลายของระดับชั้นเรียน ระยะเวลาในการเรียน เนื้อหาการจัดการเรียนการสอนเฉพาะ รวมไปถึงสถานที่ที่เปิดสอนกวดวิชา ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกได้ตามความเหมาะสมของตนเอง จากเอกสารแผ่นพับที่โรงเรียนกวดวิชาแจกประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ให้แก่ผู้สนใจ สามารถสรุปรายละเอียดที่เกี่ยวข้องได้คือ มีการบริการกวดวิชาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาตอนปลาย คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ไปจนถึงระดับปริญญา โดยรายวิชาที่เปิดสอนมีในลักษณะของหลักสูตรรวมทุกวิชาที่สำคัญ ได้แก่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 มีการสอนร่วมทั้งหมด 5 วิชา คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และสังคมศึกษา ส่วนค่าใช้จ่ายในการเรียนต่อหลักสูตรอยู่ระหว่าง 5,000–20,000 บาท เช่น หลักสูตร Admission ค่าเรียนคนละ 8,300 บาท และ ค่าใช้จ่ายรายวิชาด้านค่าเล่าเรียนวิชาละ 6,000 บาท เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรูปแบบการเรียนคือ ถ้าเรียนจากผู้สอน โดยตรงจะเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าเรียนผ่านวิดีโอ

การให้บริการด้านกวดวิชายังใช้กลยุทธ์การตลาดเพิ่มเติม คือ ให้ส่วนลดกับผู้ที่เคยเรียนมาก่อนแล้วกับสถานศึกษาหรือเป็นสมาชิกของสถานศึกษา รวมทั้งยังให้สิทธิพิเศษอีกคือ สามารถเรียนได้ทุกวิชา เลือกเวลาเรียนได้ และเรียนซ้ำได้หลายรอบตามความต้องการของผู้เรียนอีกด้วย ส่วนกรณีโรงเรียนกวดวิชาที่มีความมั่นคงระดับหนึ่งแล้วมักเปิดสอนได้หลายสาขา ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดในจังหวัดใหญ่ ได้แก่ชลบุรี เชียงใหม่ ขอนแก่น และสงขลา นอกจากนี้ทางสถานศึกษายังอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน โดยเปิดให้จองที่เรียนได้ล่วงหน้าตามความต้องการและผู้ปกครองก็สามารถจ่ายค่าเรียนผ่านทางธนาคารได้อีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งการให้บริการของโรงเรียนกวดวิชาประกอบด้วย

1.ด้านการจัดหลักสูตร

หลักสูตรจะครอบคลุมทั้งเนื้อหาวิชาความรู้กิจกรรมต่าง ๆ โดยการเลือกเนื้อหาสาระที่สอนคำนึงถึงความยากง่ายให้พอเหมาะกับความสามารถของผู้เรียนและขณะเดียวกันก็จำเป็นต้องให้มีความต่อเนื่องกับความรู้พื้นฐานของผู้เรียนด้วย

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอาจจัดเป็นหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษหรืออาจเพิ่มวิชาสังคมศึกษาและภาษาไทยเข้ามาด้วย ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมักเป็นวิชาคณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ชีวภาพ ภาษาอังกฤษ และอาจผนวกวิชาภาษาฝรั่งเศส ภาษาไทยสังคมศึกษา วิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพ และพื้นฐานวิศวกรรมเข้ามาด้วย

ในกรณีที่เปิดสอนเป็นหลักสูตรรวมหลายวิชานี้มักจัดสอนเพื่อปูพื้นฐานในชั้นต้น และสอนเพื่อทบทวนความรู้ กวดเข้มและเตรียมตัวสำหรับสอบเพื่อเลื่อนชั้นต่อไป ส่วนการเปิดสอนกรณีแยกเป็นรายวิชา จะสอนในเนื้อหาที่ผู้เรียนต้องการเน้นความเข้าใจและเสริมความรู้เฉพาะส่วนที่ตนขาดหรือต้องการเร่งรัด

ในกรณีเพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งมักจัดเรียนแยกเฉพาะวิชา ได้แก่คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา รวมทั้ง ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศสด้วย โดยจัดการเรียนการสอนในช่วงเวลาสั้น อาจเป็นเพียง 1 สัปดาห์ และเรียนตั้งแต่ 3 ชั่วโมงต่อครั้งขึ้นไป จากข้อมูลเบื้องต้นที่ได้พบว่าผู้เรียนระดับ ม.ปลายเลือกเรียนวิชาจากโรงเรียนกวดวิชาเฉพาะแห่งที่มีความชำนาญและมีชื่อเสียงอาจเรียนกวดวิชาดังกล่าวมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป เช่น เรียนวิชาเคมีจากโรงเรียนกวดวิชาแห่งหนึ่ง และเรียนวิชาฟิสิกส์หรือวิชาอื่นจากโรงเรียนกวดวิชาอีกแห่งหนึ่ง โดยที่บางคนอาจเรียนกวดวิชา 4 วิชา จากโรงเรียนกวดวิชา 4 แห่ง

สรุปได้ว่า การจัดหลักสูตรนั้น ผู้สอนจะเลือกเนื้อหาสาระที่นำเสนอโดยคำนึงถึงความยากง่ายให้เหมาะสมกับผู้เรียน และต่อเนื่องกับความรู้พื้นฐานของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเน้นสอนแบบรวมทุกวิชาและแยกวิชา เช่นวิชา คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา ภาษาไทย สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาที่จำเป็นต้องใช้ในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

1.สภาพทั่วไปของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

โรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนกวดวิชาในภูมิภาค ซึ่งกระจายอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ หากพิจารณาเฉพาะ โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาพบว่าว่ามีจำนวนมากถึง 1 ใน 3 ของโรงเรียนกวดวิชาทั่วประเทศ จำนวนผู้เรียนในโรงเรียนกวดวิชาทั่วประเทศช่วงปี 2547 – 2551 มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี และในกรุงเทพมหานครมีจำนวนผู้เรียนที่ศึกษากวดวิชา 1 ใน 2 ของจำนวนผู้เรียนทั้งประเทศ โดยเป็นผู้เรียนหญิงมากกว่าผู้เรียนชาย อัตราส่วนของผู้สอนต่อจำนวนผู้เรียนของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร มีอัตราสูงกว่าโรงเรียนกวดวิชาในภูมิภาค ผู้เรียนส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยเป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 15 -18 ปี ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนวิทย์-คณิต บิดาและมารดาของผู้เรียนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพในภาคธุรกิจเอกชน

และมีรายได้ของครัวเรือน มากกว่า 30,000 บาท

2.2.6 ปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรของโรงเรียนกวดวิชา

1) ด้านกระบวนการสอนของผู้สอน

นับว่าเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารที่จะต้องจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม มีการสอนที่ถูกต้อง ตลอดจนมีการอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ หลักที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอนควรจัดหาความรู้และคุณสมบัติอื่น ๆ ที่ต้องการให้แก่ผู้เรียนได้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เนื้อหาที่สอนควรยึดหยุ่นตามเหตุการณ์หรือสภาพท้องถิ่นและความสนใจของผู้เรียน การเรียนรู้ของผู้เรียนจะบังเกิดผลมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับกระบวนการสอนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดในการใช้หลักสูตรเพราะเป็นกิจกรรมที่ใกล้ชิดกับผู้เรียน ซึ่งผู้สอนเป็นผู้จัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน โดยคำนึงถึงบรรยากาศความเหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (กิตติมา ปริดิถก, 2532, น. 22) จึงเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนหมายถึง การกระทำที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาไปตามเป้าหมายของหลักสูตรที่ต้องการ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึง เป็นกระบวนการที่จะต้องร่วมมือกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา กับผู้สอนว่าจะทำอย่างไรจึงจะให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความสามารถจนมีประสบการณ์ชีวิตที่มีคุณค่า เพื่อจะได้เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม ด้วยเหตุนี้เอง การจัดการกระบวนการเรียนการสอนจึงถือว่าเป็นภารกิจที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของสถานศึกษา หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นหัวใจของกิจกรรมทั้งหมด ทั้งนี้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ได้นอกจากผู้บริหารและผู้สอนแล้ว ยังจำเป็นจะต้องมีเทคนิควิธีการสอนที่ดีด้วย กล่าวคือ การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนกวดวิชาแต่ละแห่งนั้นนับว่ามีเทคนิคและวิธีการสอนที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจำแนกวิธีการสอนได้เป็น 5 วิธี (ประภาวรรณ ชวนไชยะกุล, 2554, น.20) ดังนี้

1.1) วิธีการสอนแบบบรรยาย หมายถึง การที่ผู้สอนพูด บอก เล่า อธิบาย ให้ผู้เรียนฟังเป็นวิธีที่รู้จักกันดีและใช้กันนาน แบ่งเป็น 2 แบบ คือ วิธีสอนแบบบรรยายปากเปล่า และวิธีสอนแบบบรรยายตามหนังสือ

1.2) วิธีการสอนโดยวิธีฝึกปฏิบัติ เป็นวิธีการสอนที่มีความมุ่งหมายเน้นการพัฒนาทักษะไม่ว่าจะเป็นทางภาษา ทางดนตรีหรือข้อร้อง ลักษณะการสอนแบบนี้ใช้วิธีการฝึกฝนซ้ำแล้วซ้ำอีกจนกระทั่งผู้เรียนเกิดทักษะที่ต้องการถึงขั้นที่กำหนด

1.3) วิธีการสอนโดยการถามอย่างเดี่ยว การสอนวิธีนี้มีหลักการ คือ ผู้สอนตั้งคำถามอย่างเดี่ยวให้ผู้เรียนตอบ อาจมีอุปกรณ์อื่น ๆ ประกอบการสอนได้ ข้อดีคือ ผู้เรียนสนุก รู้จักคิดและติดตามผล ข้อเสียคือ ผู้เรียนอาจตอบคำถามไม่ได้เพราะไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เรียน

1.4) วิธีการสอนแบบตัวต่อตัว เป็นวิธีการสอนที่ใช้ในหมู่คนร่ำรวยซึ่งสามารถจ้างผู้สอนมาสอนผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามบ้านได้ แต่ได้มีการนำมาประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาหลายรูปแบบคือผู้เรียนระดับชั้นสูงกว่าสอนผู้เรียนในระดับชั้นที่ต่ำกว่า และผู้เรียนเก่งสอนผู้เรียนอ่อน

1.5) วิธีการสอนแบบใช้พี่เลี้ยง การจัดการเรียนการสอนแบบนี้เป็นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนร่วมมือช่วยเหลือกัน โดยมีจุดประสงค์เพื่อประหยัด ใช้ผู้สอนจำนวนน้อยสอนผู้เรียนได้มาก แต่ในปัจจุบันการสอนแบบใช้ พี่เลี้ยงเป็นการสอนที่ทำให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นการยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน โดยแสดงความเป็นมิตร ช่วยเหลือและเข้าใจที่ดีต่อกัน

2) สื่อ และวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอน

การใช้สื่อมาช่วยในการเรียนการสอนในการเรียนกวดวิชา ปัจจุบันนับว่าเป็นสิ่งสำคัญ และมีความจำเป็น (เดชา ลุนอุบล และคณะ, 2559) ซึ่งอาจพอสรุปได้ดังนี้

2.1) ปัจจุบันแต่ละสถานศึกษามีจำนวนผู้เรียนเพิ่มมากกว่าเดิม ตามหลักการศึกษามุ่งให้การศึกษาเหมาะแก่การพัฒนาวุฒิภาวะของเด็กแต่ละคน โดยทั่วถึงกัน ดังนั้นการสอนโดยใช้วาจาตำรา เหมือนกับสมัยก่อนจึงอาจไม่เพียงพอ

2.2) ปัจจุบันวิทยาการต่าง ๆ ทวีจำนวนมากขึ้นและขยายขอบข่ายอย่างกว้างขวาง ผู้เรียนจึงต้องเรียนรู้มากขึ้น ดังนั้นการจะจัดให้ผู้เรียนเรียนรู้แต่ในตำราอย่างเดียวไม่เพียงพอจะต้องใช้อุปกรณ์อื่น ๆ เข้ามาช่วยเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้มากที่สุด

2.3) ปัจจุบันผู้สอนมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียนซึ่งเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปี ดังนั้นการสอนจึงจำเป็นต้องใช้เครื่องมืออื่น ๆ เข้ามาช่วยผ่อนแรง

สรุปว่าปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรที่ถือว่ามิบทบาทมากของโรงเรียนกวดวิชาแบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ 1) ด้านกระบวนการสอนของอาจารย์ผู้สอน จะต้องจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม มีการสอนที่ถูกต้อง ตลอดจนมีการอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้ของผู้เรียนจะบังเกิดผลมากน้อยเพียงใขึ้นอยู่กับกระบวนการสอนของผู้สอนเป็นสำคัญ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนกวดวิชาแต่ละแห่งนั้นมีเทคนิคและวิธีการสอนที่แตกต่างกัน 2) มีการใช้สื่อ และวัสดุอุปกรณ์มาช่วยในการเรียนการสอนในการเรียนกวดวิชา เพราะในปัจจุบันวิทยาการต่าง ๆ ทวีจำนวนมากขึ้นและขยายขอบข่ายอย่างกว้างขวาง ผู้เรียนจึงต้องเรียนรู้มากขึ้น ดังนั้นการจะจัดให้ผู้เรียนเรียนรู้แต่ในตำราอย่างเดียวไม่เพียงพอจะต้องใช้อุปกรณ์อื่น ๆ เข้ามาช่วยเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้มากที่สุด และยังสามารถเข้ามาช่วยผ่อนแรงผู้สอน

2.2.7 ลักษณะการกวดวิชาในต่างประเทศ

ในปี 2555 ผลการวิจัยของธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียร่วมกับศูนย์วิจัยทางการศึกษาเปรียบเทียบ มหาวิทยาลัยฮ่องกง (The Asian Development Bank and the Comparative Education Research Centre at the University of Hong Kong) ซึ่งให้เห็นว่า โรงเรียนกวดวิชาสามารถครอบงำชีวิตของคนหนุ่มสาวและครอบครัว เนื่องจากความไร้ประสิทธิภาพในระบบการศึกษา

โดยพบว่า ในประเทศเกาหลีใต้เกือบร้อยละ 90 ของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชา และในฮ่องกงกับประเทศจีน ประมาณร้อยละ 85 ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นก็เรียนในโรงเรียนกวดวิชาเช่นกัน จึงเห็นได้ว่าความต้องการการกวดวิชาในเอเชียกำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ทำให้ภาคการศึกษากลายเป็นธุรกิจ ที่จำเป็นต้องสร้างความแตกต่างทั้งในด้านกระบวนการสอนและการโฆษณา ซึ่งพบว่ามีวิธีการสอนแตกต่างกันไป โดยมีให้เลือกเรียนทั้งในรูปแบบการเรียนแบบตัวต่อตัว หรือในห้องเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่จะมีความเชี่ยวชาญด้านเทคนิคการสอนให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการพิชิตข้อสอบ รวมถึงมีเครื่องมือในการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดีขึ้น (Bray, 2005) ซึ่งเป็นวิธีที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในประเทศเกาหลี ไทย ศรีลังกาและอินเดีย

การกวดวิชาในยุโรปและอเมริกา การกวดวิชาจะทำโดยผู้สอนซึ่งเป็นบุคลากรของสถาบันการศึกษานั้นๆ ที่จะต้องรับผิดชอบและดูแลผู้เรียน โดยการทำงานร่วมกับผู้เรียนในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนรู้ของพวกเขาและช่วยเตรียมความพร้อมในการสอบเข้าสถานศึกษาหรือมหาวิทยาลัยด้วยการติวเข้ม และประยุกต์วิธีการสอนทั้งหมดตามกระบวนการสอนในมหาวิทยาลัย เช่น การสอนกวดวิชาที่ประเทศอังกฤษจะเป็นห้องเรียนเล็กๆ ที่มีจำนวนผู้เรียนไม่มากนัก โดยผู้สอนจะให้ความสนใจต่อผู้เรียนเป็นรายบุคคล ใช้เวลาในการสอนประมาณ 3 ชั่วโมงต่อวัน หลักสูตรที่ใช้ในการสอนเป็นแบบเดียวกับที่สอนอยู่ในมหาวิทยาลัย Oxford และ Cambridge

ในประเทศออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และ แอฟริกาใต้ ห้องเรียนห้องหนึ่งในการกวดวิชาจะมีผู้เรียนประมาณ 10-30 คน โดยผู้สอนจะเป็นผู้สอนที่มีชื่อเสียงหรือผู้เรียนที่จบการศึกษาแล้ว เช่นเดียวกันกับในอเมริกาการกวดวิชาจะมุ่งสอนเฉพาะบางวิชา เช่น คณิตศาสตร์ และภาษา ซึ่งกระบวนการสอนทั่วไปจะเลือกตำราและแบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้อง (วิกิพีเดีย, 2558)

สรุปว่า การกวดวิชาของประเทศในแถบอาเซียนและประเทศในแถบยุโรปมีวัตถุประสงค์ในการสอนที่แตกต่างกัน โดยสิ้นเชิง การกวดวิชาของประเทศในแถบอาเซียนส่วนใหญ่อยู่ในรูปของธุรกิจ ในขณะที่ในยุโรปและอเมริกาจะถือเป็นความรับผิดชอบของผู้สอนและบุคลากรของสถานศึกษาในการที่จะต้องช่วยให้ผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น โดยมีลักษณะการสอน

ไม่แตกต่างกัน มุ่งเน้นสอนเฉพาะบางวิชาและให้ทำแบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้อง ส่วนห้องเรียนจะมีผู้เรียนจำนวนไม่มากนัก และดำเนินการสอนโดยผู้สอนที่มีชื่อเสียง

2.2.8 การเปรียบเทียบการดำเนินธุรกิจกวดวิชาของประเทศไทยกับอาเซียน

2.2.8.1 ด้านขนาดและการเติบโตของธุรกิจกวดวิชา

สถิติธุรกิจกวดวิชาพบว่า ไทยยังมีขนาดเล็กมาก โดยเทียบได้จากการที่ผู้เรียนไทยเรียนกวดวิชาเพียง 14% ในขณะที่ประเทศอย่างญี่ปุ่น เกาหลีใต้ เรียนกวดวิชามากกว่า 70% และในสิงคโปร์นั้น เรียนกวดวิชามากถึงร้อยละ 90 (นิตยสารผู้จัดการ, 2553)

2.2.8.2 ด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชา

กฎหมายของแต่ละประเทศนั้นจะแตกต่างกันไปตามการให้ความสำคัญของรัฐบาลต่อโรงเรียนกวดวิชาในประเทศนั้นๆ สำหรับประเทศไทยถือว่าไม่ได้เข้มงวดนักเมื่อเทียบกับต่างประเทศรัฐบาลยังเห็นความสำคัญของโรงเรียนกวดวิชาต่อระบบการศึกษาทำให้กฎหมายยังเปิดกว้างต่อการทำธุรกิจ และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศชั้นนำในเอเชียที่มีการเก็บภาษีโรงเรียนกวดวิชาแล้ว ยังถือว่าการประกอบธุรกิจของโรงเรียนกวดวิชาของไทยนั้นยังมีข้อจำกัดน้อย

ในญี่ปุ่นและสิงคโปร์นั้นมีการตั้งคณะกรรมการแยกออกจากกระทรวงศึกษาธิการเพื่อกำกับและตรวจสอบโรงเรียนกวดวิชาโดยเฉพาะ โดยสิงคโปร์มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้สอนที่จะมาสอนพิเศษของแต่ละระดับชั้น และการควบคุมการโฆษณาที่ไม่ให้เกินจริง ส่วนในเกาหลีใต้และฮ่องกงมีการจำกัดจำนวนผู้เรียนในแต่ละห้องเรียนเพื่อให้การเรียนกวดวิชามีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้การประกาศเก็บภาษีโรงเรียนกวดวิชาเป็นเพียงการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการศึกษาทั้งระบบ และเพื่อให้รัฐบาลสามารถตรวจสอบและควบคุมค่าเรียนของโรงเรียนกวดวิชาได้ง่ายขึ้น โดยปัจจุบันประเทศไทยมีข้อปฏิบัติกำหนดให้โรงเรียนกวดวิชาไม่ทำไรจากการประกอบธุรกิจได้ประมาณร้อยละ 20 (นิตยสารผู้จัดการ, 2553) ซึ่งเมื่อประกอบกับกฎหมายที่ไม่เข้มงวดมากนักทำให้โรงเรียนกวดวิชาในไทยมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว สรุปได้ว่าความแตกต่างของโรงเรียนกวดวิชาไทยกับประเทศที่พัฒนาแล้วแตกต่างกัน

2.2.8.3 ด้านวัฒนธรรมการศึกษา

ในประเทศจีน พบว่า ครอบครัวชาวจีน เริ่มจ้างผู้สอนสอนพิเศษให้แก่ลูกหลายของตนมาตั้งแต่ คริสตศตวรรษที่ 7 แต่เกาหลีใต้ในปี 2010 พบว่ากว่าร้อยละ 74 ของผู้เรียนเกาหลีทั้งหมดจะต้องเคยร่วมการกวดวิชา เรียกว่า "การศึกษาเงา" (shadow education) โดยผู้เรียนแต่ละคนจะต้องเสียค่าใช้จ่ายไปเฉลี่ยปีละ 2,600 เหรียญสหรัฐ (ประมาณ 78,000 บาท) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้เรียนที่พลาดหวังกับการสอบเข้าในสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของประเทศ จึงต้องใช้เวลาตลอดทั้งปี ในการทุ่มเทศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา เพื่อพัฒนาคะแนนให้สูงพอที่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่ต้องการ

สำหรับประเทศไทย มีการส่งเสริมและเน้นการวัดผลจากคะแนนสอบเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นการสอบเข้าประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา หรือการสมัครเข้าทำงานมักจะถูกคัดกรองจากผลการศึกษา และความมีชื่อเสียงของสถาบันที่ผู้สมัครเคยรับการศึกษา มา คำนึงถึงประสบการณ์ของนักศึกษาในด้านอื่นๆ ค่อนข้างน้อย จึงทำให้ผู้เรียนมุ่งที่จะเรียนเพิ่มเติมในโรงเรียนกวดวิชาเพื่อหวังให้มีคะแนนสูง และสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำได้ โดยสถิติปี 2556 จากสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ระบุว่า จำนวนผู้เรียน ที่มหาวิทยาลัยชั้นนำ 5 อันดับของไทยสามารถรับเข้าศึกษาได้ คิดเป็นเพียงร้อยละ 7.8 ของผู้เรียนระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ทั่วประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556) แสดงให้เห็นว่าการแข่งขันของการศึกษาในไทยนั้นสูงมาก ทำให้ผู้ปกครองและผู้เรียนที่จะเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยชั้นนำจำเป็นต้องเรียนกวดวิชาเพื่อที่จะสร้างความได้เปรียบในการเตรียมตัวสอบให้เหนือกว่าผู้เรียนคนอื่นๆ ส่วนประเทศในแถบตะวันตกและเอเชีย เช่น เกาหลีใต้, มาเลเซีย มีการวัดผลและการคัดเลือกผู้เรียนที่หลากหลายกว่า เช่น การนำประวัติการทำงานหรือฝึกงาน และการทำงานเป็นอาสาสมัครมาเป็นตัวแปรในการคัดเลือกด้วย

ส่วนวัฒนธรรมการกวดวิชาในประเทศญี่ปุ่นไม่ใช่ปรากฏการณ์ใหม่ในสังคมญี่ปุ่น หากสามารถสืบย้อนกลับไปได้ไกลถึงสมัยเฮอัน (ค.ศ. 794-1185) ตามรากศัพท์ของคำว่า จูกู (Juku) ที่ใช้ต่อเนื่องมาถึงปัจจุบันซึ่งแต่เดิมหมายถึงการเรียนการสอนภายในสำนักที่พักอาศัยของผู้มีความรู้หรือปราชญ์ในสมัยนั้น ปัจจุบัน Juku มักจะใช้ในความหมายของการศึกษานอกระบบ สถานศึกษาเพื่อเสริมความเข้าใจบทเรียนของชั้นเรียนปกติรวมถึงการเตรียมสอบเข้าเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไปตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมัธยมซึ่ง Juku บางแห่งขยายสาขาไปยังต่างประเทศด้วย

ในขณะเดียวกันก็มีโรงเรียนกวดวิชาที่มีความเชี่ยวชาญในการกวดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัยโดยเฉพาะที่เรียกว่า โยบิโกะ (Yobiko) ซึ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจนไปที่ผู้เรียนมัธยมปลายและ โรนิน (Ronin) ที่หมายถึงผู้เรียนที่ไม่สามารถสอบเข้าสถาบันระดับอุดมศึกษาได้ โดยมีจุดขายที่ตรงความต้องการของกลุ่มเป้าหมายไว้อย่างชัดเจนทั้งซอร์ฟแวร์ในรูปแบบของตำรา และสื่อการเรียนทันสมัยผ่านดาวเทียมและอินเทอร์เน็ต รวมถึงอาจารย์ผู้สอนที่มีชื่อเสียง เสมือนเป็นต้นแบบที่ดีประจำสถานศึกษา (นิตยสารผู้จัดการ, 2553)

สรุปได้ว่า แม้การให้ความสำคัญของโรงเรียนกวดวิชาของแต่ละประเทศในกลุ่มอาเซียนจะมีมุมมองแตกต่างกันออกไป แต่วัตถุประสงค์ของผู้เรียนไม่แตกต่างกัน ผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นว่าการเรียนกวดวิชาก็เพื่อพัฒนาคะแนนให้สูงพอที่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่ต้องการ และเป็นการเตรียมความพร้อมในการสอบเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาด้วย

2.3 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนนทบุรี

2.3.1 ข้อมูลการศึกษาของจังหวัดนนทบุรี

ข้อมูลการจัดการศึกษาในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่ได้จากรายงานการติดตามการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาที่ไม่ได้มาตรฐานจากการประเมินคุณภาพภายนอกในรอบแรกในพื้นที่การศึกษา จังหวัดนนทบุรี เขต 2 พบว่า มีผู้เรียนในระบบสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ทั้งในและนอกสังกัด จำนวนรวมทั้งสิ้น 106,558 คน จำแนกเป็น ระดับก่อนประถมศึกษา 18,805 คน ประถมศึกษา 52,363 คน มัธยมศึกษาตอนต้น 22,614 คน มัธยมศึกษาตอนปลาย 9,491 คน และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) – ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 3,285 คน สัดส่วนผู้เรียนในสังกัดของรัฐต่อเอกชน เท่ากับ 51: 49 และมีผู้สอนในสังกัด จำนวน 5,054 คน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551, น. 22)

จากผลการประเมินคุณภาพสถานศึกษาระดับมัธยมในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดนนทบุรี เขต 2 พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในภาพรวมให้สูงขึ้นยังทำได้ค่อนข้างยาก เนื่องจาก กฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องทำให้เขตพื้นที่การศึกษายังไม่สามารถแก้ปัญหาในด้านการขาดแคลนผู้สอน การลดภาระงานผู้สอนที่ไม่ใช่การสอน ตลอดจนงบประมาณสนับสนุนการประกันคุณภาพยังมีค่อนข้างน้อย จึงทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาได้มากนัก ซึ่งสามารถจำแนกปัญหาต่างๆ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551, น. 23) ได้ดังนี้

1) ด้านระดับสถานศึกษา พบว่า สถานศึกษาทุกแห่งในจังหวัดนนทบุรีประสบปัญหาขาดผู้สอน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ โดยเฉพาะผู้สอนในกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์และผู้สอนรุ่นใหม่ยังขาดเทคนิคการสอนและประสบการณ์การจัดการเรียนการสอน

2) ด้านอาคารสถานที่ สถานศึกษามีอาคารเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียนที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้แต่ละชั้นเรียนแออัด

3) ด้านการพัฒนาการเรียนการสอน สถานศึกษาทุกแห่งในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดนนทบุรี เขต 2 ส่วนใหญ่บุคลากรจะมีอายุมาก จึงขาดความชำนาญด้านการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่

หากพิจารณาจากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในระดับประเทศ จำแนกตามระดับชั้นที่ทำการทดสอบ คือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า ระดับคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนในจังหวัดนนทบุรียังคงอยู่ในระดับ

ต่ำกว่าคุณภาพของผู้เรียนในระดับชาติในบางรายวิชา ซึ่งมีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 2.1 - 2.4 ดังนี้

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติ จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2553-2554

ระดับชั้น	ปีการศึกษา	ไทย	คณิต	วิทย์	สังคม	อังกฤษ	สุขศึกษา	ศิลปะ	การงาน
ป.6	2553	30.61	33.96	40.43	46.11	20.23	54.43	40.42	51.55
	2554	49.51	51.69	40.45	51.08	37.12	58.17	46.20	54.45
	2555	44.01	33.83	36.09	42.57	34.03	53.38	50.70	52.20
ม.3	2553	42.89	24.22	29.29	40.85	15.80	72.26	28.51	47.03
	2554	48.35	32.19	32.28	42.88	30.13	51.16	43.61	47.59
	2555	54.57	26.94	35.40	47.15	28.29	56.93	43.41	47.69
ม.6	2553	42.95	14.19	30.90	46.70	18.75	63.10	32.80	44.14
	2554	42.12	22.53	27.89	33.40	21.34	54.92	28.65	49.21
	2555	47.68	22.62	33.26	36.47	21.71	54.04	32.98	46.20

ที่มา: สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555, น. 10

จากตารางที่ 2.1 ผลการเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่าง ปีการศึกษา 2554-2555 พบว่า ผลการประเมินเกือบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ในปีการศึกษา 2555 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าปีการศึกษา 2554 ยกเว้น กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าปีการศึกษา 2554

ตารางที่ 2.2 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปี การศึกษา 2555 ของจังหวัดนนทบุรี

ระดับชั้น	ผลการทดสอบ	ไทย	คณิต	วิทย์	สังคมฯ	อังกฤษ
ป.6	สพฐ.	44.01	33.83	36.09	42.57	34.03
	รวมทุกสังกัด	45.68	35.77	37.46	44.22	36.99
ม.3	สพฐ.	54.57	26.94	35.40	47.15	28.29
	รวมทุกสังกัด	54.48	26.95	35.37	47.12	28.71
ม.6	สพฐ.	47.68	22.62	33.26	36.47	21.71
	รวมทุกสังกัด	47.19	22.73	33.10	36.27	22.13

ที่มา: สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555, น. 7

จากตารางที่ 2.2 แสดงให้เห็นว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนปีการศึกษา 2555 ของผู้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษาและภาษาอังกฤษ พบว่ามีคะแนนร้อยละอยู่ระหว่าง 21.71-47.68

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาฯ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามลำดับ

ตารางที่ 2.3 จำนวนและร้อยละของเขตพื้นที่การศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละแต่ละระดับ
ชั้นในระดับประเทศ

ระดับชั้น (จำนวนเขต ทั้งหมด)	จำนวนและร้อยละของเขตพื้นที่การศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละเทียบกับ ระดับประเทศ*					
	สูงกว่าหรือเท่ากับ ระดับประเทศทุกวิชา		สูงกว่าหรือเท่ากับ ระดับประเทศบางวิชา		ต่ำกว่าระดับประเทศ ทุกวิชา	
	จำนวน (เขต)	ร้อยละ	จำนวน (เขต)	ร้อยละ	จำนวน (เขต)	ร้อยละ
ป.3 (187 เขต)	62	33.16	40	21.39	85	45.45
ป. 6 (184 เขต)	52	28.27	79	42.93	53	28.80
ม. 3 (224 เขต)	18	8.04	65	29.02	141	62.94
ม. 6 (116 เขต)	11	9.48	14	12.07	91	78.45

หมายเหตุ.*ระดับประเทศ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของคะแนนสอบของผู้เรียนในสังกัด สพฐ.

ที่มา: สำนักงานทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555, น. 20

จากตารางที่ 2.3 จำนวนและร้อยละของเขตพื้นที่การศึกษาเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย
ของระดับประเทศ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า เขตพื้นที่การศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ย
ร้อยละต่ำกว่าระดับประเทศทุกวิชา (จำนวน 91 เขต คิดเป็นร้อยละ 78.45) รองลงมาสูงกว่าหรือ
เท่ากับระดับประเทศบางวิชา (จำนวน 14 เขต คิดเป็นร้อยละ 12.07) และ สูงกว่าหรือเท่ากับ
ระดับประเทศทุกวิชา (จำนวน 11 เขต คิดเป็นร้อยละ 9.48) ตามลำดับ

ตารางที่ 2.4 ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนนทบุรี ปี 2555 จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	เขตพื้นที่การศึกษา	ไทย	คณิต	วิทย์	สังคม	อังกฤษ	สุขศึกษา	ศิลปะ	การงาน
ป.6	นนทบุรี 1	50.45	38.96	40.33	48.02	41.36	58.96	56.68	58.83
	นนทบุรี 2	46.97	36.07	38.09	45.81	36.32	56.50	54.10	56.63
ม.3	นนทบุรี 1	55.31	26.32	34.18	47.15	27.14	56.54	43.69	47.38
	นนทบุรี 2	51.97	24.55	30.62	43.46	25.57	53.88	42.44	44.52
ม.6	นนทบุรี 1	42.74	19.18	30.25	33.73	18.76	52.52	31.30	43.97

ที่มา: สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555: 113, 119 และ 126

จากตารางที่ 2.4 แสดงให้เห็นว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนปีการศึกษา 2555 ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนนทบุรี เขต 1 และเขต 2 พบว่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการเรียนของผู้เรียนในทั้งสองเขต

กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ส่วนการประเมินคุณภาพผู้เรียนของพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 จัดอยู่ในเกณฑ์ไม่มีคุณภาพ

สรุปว่า จากข้อมูลการศึกษาของสถานศึกษาในเขตจังหวัดนนทบุรี ในเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 1 และเขต 2 พบว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่ในจังหวัดนนทบุรีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ อีกทั้งสถานศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาได้ เนื่องจากสถานศึกษาในภาครัฐส่วนใหญ่ยังขาดแคลนผู้สอน ที่มีประสบการณ์การสอนและเทคนิคการสอนที่ดี จึงนับเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่จำเป็นต้องพึ่ง โรงเรียนกวดวิชา เพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้นและสามารถสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาหรือสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงได้

2.3.2 ข้อมูลโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดนนทบุรี

โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดนนทบุรี ส่วนมากจะกระจายอยู่ในอำเภอเมืองนนทบุรี เพื่อการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน มีความหลากหลายของระดับชั้นเรียน ระยะเวลาในการเรียน เนื้อหาการจัดการเรียนการสอนเฉพาะ รวมไปถึงสถานที่ที่เปิดสอนกวดวิชา ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกได้ตามความเหมาะสมของตนเอง

ปัจจุบัน โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดนนทบุรีมีประมาณ 66 แห่ง (วิกฤตการศึกษาไทย, 2556) ซึ่งส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในอำเภอเมือง การบริการแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีรูปแบบการสอนแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเรียนรวม ที่มีผู้เรียนต่อห้องไม่เกิน 10 คน กลุ่มเรียนย่อยมีผู้เรียนต่อห้องไม่เกิน 6 คน และเรียนเดี่ยว ซึ่งสามารถจำแนกประเภทของโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดนนทบุรี ตามประเภทของวิชาที่สอนได้ดังนี้

1) โรงเรียนกวดวิชาที่มุ่งเน้นการสอนเฉพาะวิชาใดวิชาหนึ่ง เช่น วิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทยและสังคมศึกษา เช่น สถานศึกษาแอดเซส สาขาแกมวังก์วานที่จะมีการสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ สถานศึกษาดาวอังก์ สอนวิชาภาษาไทย และสถาบันศิ สอนเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ เป็นต้น

2) โรงเรียนกวดวิชาที่มุ่งสอนแบบปูพื้นฐานตั้งแต่ระดับประถมศึกษา-มัธยมศึกษาตอนปลาย-มหาวิทยาลัย โดยสถานศึกษาประเภทนี้มักจะมีการสอนทุกรายวิชา เช่น บริษัท แอ็ดวานซ์ เซอร์วิสโพรวไวดอร์ จำกัด สถานศึกษา เสริมความรู้บางเขน โรงเรียนกวดวิชาอาจารย์อรรถพร และโรงเรียนกวดวิชาอาจารย์ชัยวัฒน์ เป็นต้น

3) สถานศึกษากวดแบบติวเข้าเพื่อการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ซึ่งส่วนใหญ่จะเน้นสอนการสอบเข้าเรียนคณะใดคณะหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง เช่น ติวเข้มเข้าสั จะสอนแบบติวเข้มเพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ เป็นต้น

สรุปว่า โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดนนทบุรีส่วนมาก จะกระจายอยู่ในอำเภอเมืองนนทบุรี เพื่อเพิ่มความสะดวกให้แก่ผู้เรียน มีหลากหลายของระดับชั้นเรียน และผู้เรียนสามารถเลือกระยะเวลาในการเรียนได้ เนื้อหาการจัดการเรียนการสอนเฉพาะ รวมไปถึงสถานที่ที่เปิดสอนกวดวิชา ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกได้ตามความเหมาะสมของตนเอง

2.3.3 ปัจจัยสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดนนทบุรี

2.3.3.1 ด้านกระบวนการสอนของอาจารย์ผู้สอน

โรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ดำเนินการโดยผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา และสอนโดยคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนเสริมมากกว่า 20 ปี โดยมีเป้าหมายดำเนินการสอนเสริมและปรับพื้นฐานทุกระดับชั้นและทุกรายวิชา เนื้อหาสาระทุกรายวิชาเข้มข้น พร้อมเทคนิคการทำโจทย์ ผู้เรียนที่ผ่านการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชา สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับนำไปบูรณาการกับรายวิชาต่างๆ ในชั้นเรียนปกติในสถานศึกษาของผู้เรียน โดยมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน พอสรุปได้ดังนี้ (โรงเรียนกวดวิชาอิฐกอ, 2558)

เทคนิควิธีการสอนที่ดี การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนกวดวิชาแต่ละแห่งนั้น นับว่ามีเทคนิคและวิธีการสอนที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจำแนกวิธีการสอนได้เป็น 4 วิธี ดังนี้

1) หลักสูตรเรียนรวม สำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อผู้เรียนที่ต้องการเสริมความรู้และทักษะทั้ง 5 วิชา ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และภาษาไทย

2) หลักสูตรรายวิชา สำหรับผู้เรียนทุกระดับชั้น เพื่อผู้เรียนที่ต้องการเสริมทักษะเฉพาะวิชาที่ไม่เข้าใจ และขาดทักษะในการแก้ปัญหา

3) เทคนิคการสอนมีเคล็ดลับการสอนเรื่องที่ยากให้เข้าใจง่ายๆ พร้อมกับสอดแทรกลูกเล่น เน้นเทคนิคการจำและดี โจทย์แบบสนุกๆ เรียนแล้วไม่รู้สึกเบื่อ รวมถึงมีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม

4) วิธีการสอนโดยใช้คลังข้อสอบ โดยมีตัวอย่างข้อสอบมากมายมาให้ผู้เรียนฝึกฝนเป็นคลังข้อสอบซึ่งตรงหรือใกล้เคียงกับข้อสอบที่ใช้ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย

2.3.3.2 หลักสูตรที่เปิดสอน

หลักสูตรที่เปิดสอนในแต่ละสถาบันกวดวิชา ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และชื่อเสียงของเจ้าของสถาบันผู้ดำเนินการสอน และมีการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับระบบ Admissions โดยโรงเรียนกวดวิชาชื่อดังหันมาปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับระบบดังกล่าวมากขึ้น ครอบคลุมทั้งวิชาสามัญทั่วไป การสอบความถนัดทั่วไป (GAT: General Aptitude Test) การสอบความถนัดทางวิชาชีพและวิชาการ (PAT: Professional and Academic Aptitude Test) รวมถึงวิชาเฉพาะ เช่น วิชาเฉพาะแพทย์ วิชาที่เปิดสอนส่วนใหญ่มีดังนี้

- 1) วิชาภาษาไทย
- 2) วิชาวิทยาศาสตร์ เคมี ฟิสิกส์

3) วิชาคณิตศาสตร์

4) วิชาภาษาอังกฤษ

5) วิชาสังคมศึกษา

2.3.3.3 อัตราค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายต่อภาคการศึกษาในกรณีที่เรียนพิเศษครบทุกรายวิชา ระดับอนุบาล 6,000 บาท ประถมศึกษา 3,200 บาท มัธยมศึกษาตอนต้น 3,700 บาท มัธยมศึกษาตอนปลาย 15,000 บาท ส่วนค่าเรียนพิเศษในกรณีสอบเข้าศึกษาต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1 2,000 บาท มัธยมศึกษาปีที่ 1 3,600 บาท มัธยมศึกษาปีที่ 4 3,700 บาท และมหาวิทยาลัย 35,000 บาท (สำนักข่าวออนไลน์ไทยพับลิกา, 2557)

2.3.3.4 ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา

ปัจจุบันผู้ประกอบการธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาได้มีการรวมตัวกันเป็นคลัสเตอร์ (คำว่า “คลัสเตอร์” หมายถึง โรงเรียนกวดวิชาต่างๆมารวมตัวกันดำเนินกิจการอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน (Geographical Proximity) มีความร่วมมือเกื้อหนุน เชื่อมโยง และเสริมกิจการซึ่งกันและกันอย่างครบวงจร (Commonality & Complementarity) เป็นความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมสนับสนุนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกันคือการเพิ่มผลิตภาพ (productivity)) โดยมีความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกวดวิชาชื่อดังในวิชาต่างๆ ที่หลากหลายร่วมกันจัดการเรียนส่วนตัวแบบออนไลน์ รวมถึงมีการใช้สถานที่หรืออาคารร่วมกันเพื่อเป็นจุดศูนย์กลาง หรือ One-Stop Service ในการเดินทางมาเรียนกวดวิชาสำหรับผู้เรียน โดยสถานที่โรงเรียนกวดวิชาชื่อดังส่วนใหญ่มักมีทำเลที่ตั้งอยู่ใจกลางเมืองและห้างสรรพสินค้า ซึ่งมีการคมนาคมที่สะดวก เช่น ศูนย์แนะแนวการศึกษาต่อต่างประเทศ ไออีอีซี สถาบันกวดวิชา Eureka โรงเรียนกวดวิชา Math House ฯลฯ ตั้งอยู่ในห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์งามวงศ์วาน เป็นต้น

สรุปได้ว่า โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดนนทบุรี ส่วนใหญ่จะเน้นการสอนแบบปูพื้นฐาน ตั้งแต่ระดับประถมจนถึงมหาวิทยาลัย แบ่งออกเป็นคอร์สแบบเรียนรวมและเรียนรายวิชา ดำเนินการสอนโดยอาจารย์ที่มีชื่อเสียงในสาขาวิชาต่างๆ ซึ่งมีเทคนิคการสอนเฉพาะตัว และจำนวนผู้เรียนส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะเรียนในโรงเรียนกวดวิชาอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะเป็นการเพิ่มโอกาสการเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา

2.4 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

วิทยา วิสูตรเรืองเดช (2547, น. 27) กล่าวว่า ในการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลจะต้องผ่านกระบวนการต่างๆ อยู่มากมาย การตัดสินใจเลือกกระทำ หรือ ละเว้นไม่กระทำกิจกรรมต่างๆ

ของตนขึ้นอยู่กับพื้นฐานเหตุผลของความแตกต่างระหว่างบุคคลต่างกันไปตามปัจจัยส่วนตัว และปัจจัยแวดล้อม การตัดสินใจเพื่อตนเองหรือการตัดสินใจเพื่อส่วนรวมนั้นขึ้นอยู่กับความเชื่อ ทัศนคติ และแรงจูงใจต่างๆ

2.4.1 ความหมายของการตัดสินใจ

การตัดสินใจมีหลายความหมาย ซึ่งได้มีนักวิชาการให้คำจำกัดความหรือคำนิยามไว้ ดังนี้ Hynes & Massie 1975 (อ้างถึงใน ดลฤดี สุวรรณศิริ, 2536, น. 5) กล่าวว่า การตัดสินใจ คือ การกระทำตามที่ตั้งใจเลือกเพื่อให้บรรลุผลที่ตั้งไว้

Harrison 1981 (อ้างถึงในปัญญา บุญเลิศล้ำ, 2546, น. 18) ได้สรุปคำนิยามของการตัดสินใจไว้ว่า เป็นกระบวนการประเมินผลเกี่ยวกับทางเลือก หรือ ตัวเลือกที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย และการคาดคะเนผลที่เกิดจากการเลือกปฏิบัติ ซึ่งส่งผลถึงการบรรลุเป้าหมายได้มากที่สุด

Friedman (1994, น. 9) ให้นิยามความหมายของการตัดสินใจว่าเป็นความสามารถในการทำงานหรือการบริหารงาน ซึ่งนอกจากบุคคลจะต้องมีความรู้ความสามารถในงานที่ปฏิบัติแล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งสำหรับหัวหน้างานหรือผู้บริหาร ก็คือ การตัดสินใจ (Decision making) การตัดสินใจเปรียบเสมือนหัวใจของการปฏิบัติงาน และการบริหารงาน ทั้งนี้ การตัดสินใจมีอยู่ในแทบทุกขั้นตอนและทุกกระบวนการการทำงาน หรือ แม้แต่บุคคลทั่วไปก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงเรื่องการตัดสินใจได้ นับตั้งแต่บุคคลนั้นตื่นขึ้นมา ก็จะมีการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ อยู่ตลอดเวลา เช่น การเลือกชุดที่จะสวมใส่ การเลือกเส้นทางในการเดินทาง เป็นต้น

สรุปได้ว่า การตัดสินใจ นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน และเป็นกระบวนการในการประเมินผลทางเลือกที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายและการคาดคะเนถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการเลือกปฏิบัตินั้น

2.4.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

Herbert A. Simon (1947 อ้างถึงใน ธงชัย สันติวงษ์ และ ชัยยศ สันติวงษ์, 2542, น. 196) บิดาแห่งทฤษฎีการตัดสินใจได้กล่าวว่าการตัดสินใจเพื่อให้ได้ทางเลือกที่ดี จะต้องมิมีขั้นตอนของการตัดสินใจที่สำคัญอยู่ 4 ขั้นตอน ดังนี้ คือ

(1) การพิจารณาถึงตัวปัญหา ในขั้นตอนแรกนี้ก็คือ ผู้ที่ทำหน้าที่ในการตัดสินใจ จะต้องสามารถระบุให้ทราบสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาที่เกิดขึ้นให้ได้เสียก่อน ในขั้นตอนนี้เหมือนกับการที่หมอทำการวินิจฉัยโรค ถ้าหมอวินิจฉัยโรคได้ถูกต้องก็จะทำให้กระบวนการรักษาที่ตามมาได้ผล แต่ถ้าวินิจฉัยโรคผิดกระบวนการรักษาโรคที่ตามมาก็จะผิดไปด้วย ทำให้การรักษาโรคล้มเหลว

(2) การพิจารณาค้นหาทางเลือก ทางเลือกในการแก้ปัญหาอาจจะมีหลายทาง มีกี่ทางเลือก เราจะต้องนำมาพิจารณาให้หมดเพราะจะทำให้เรามีทางเลือกที่หลากหลายขึ้น

(3) การประเมินผลทางเลือก คือ การทำการพิจารณาทางเลือกแต่ละทางว่ามีข้อดีอย่างไรบ้าง ข้อเสียอย่างไรบ้าง ในขั้นตอนของการประเมินผลทางเลือก ถ้าจะให้ดีที่สุดก็จะมี การนำเอาเทคนิคการวิเคราะห์เชิงปริมาณมาช่วยในการประเมินผลทางเลือกด้วย เพราะจะทำให้การตัดสินใจเลือกทางเลือกทำได้ง่ายขึ้น

(4) การตัดสินใจเลือกทางเลือกและการนำทางเลือกไปปฏิบัติ เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด และนำไปปฏิบัติเพื่อที่จะแก้ไขปัญหา แล้วตรวจสอบประสิทธิผลของการนำทางเลือกนั้นไปปฏิบัติ จากข้อมูลย้อนกลับของกระบวนการในการตัดสินใจ

ในขณะที่ Reeder (1971 อ้างถึงใน ไทย สถิติ, 2546, น. 10-11) มุ่งเน้นไปในเรื่องของปัจจัยที่ก่อให้เกิดการตัดสินใจเลือกปฏิบัติพฤติกรรมใด ๆ ซึ่งเชื่อว่าเป็นปัจจัยภายนอก จะมีผลต่อการตัดสินใจ จึงได้อธิบายเหตุผลในการกระทำสิ่งใดของมนุษย์ว่าเกิดจากปัจจัย ดังนี้

(1) เป้าหมายหรือจุดประสงค์ (Goals) ความมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุผลนั้น ผู้กระทำจะต้องมีการกำหนดเป้าประสงค์หรือจุดประสงค์ไว้ล่วงหน้า และผู้กระทำพยายามที่จะกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์หรือจุดประสงค์นั้น ๆ

(2) ความเชื่อ (Belief Orientation) เกิดจากความคิดและความรู้ในเรื่องนั้นที่จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการเลือกการกระทำทางสังคม ในการกระทำทางสังคมใด ๆ ย่อมอาศัยความเชื่ออยู่เสมอ

(3) ด้านค่านิยม (Value Standard) คือสิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจและกำหนดการกระทำของตนเอง

นักวิจัยหลายท่านได้ให้ค่านิยมด้านค่านิยม อาทิเช่น Rokeach (1973, p. 6) ได้ให้ความหมายด้านค่านิยมว่า ว่า ด้านค่านิยม (Value) เป็นความเชื่อที่คงทนถาวรในวิถีทางปฏิบัติ หรือจุดหมายปลายทางของชีวิตอย่างใดอย่างหนึ่ง ด้านค่านิยมเป็นสิ่งที่บุคคลหรือคนในสังคมเห็นดีเห็นงาม และยึดถือปฏิบัติมากกว่าวิถีปฏิบัติหรือเป้าหมายของชีวิตอย่างอื่น ๆ ในขณะที่ สุนทรื โคมิน และสนิท สมักรการ (2522: น.12-14) ได้ให้ความหมายของด้านค่านิยมว่า เป็นสิ่งที่มีลักษณะยั่งยืนถาวร มีความคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงง่าย เพราะกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ได้ถูกสอนตั้งแต่วัยเด็กเกี่ยวกับด้านค่านิยมต่าง ๆ ในรูปของหลักปฏิบัติที่ดี มีความแน่นอนเต็มที่ (Absolute, All Manner of Men) กระบวนการสอนการเรียนรู้นั้นเป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัยที่ค่อนข้างยั่งยืนและคงที่ ด้านค่านิยมต่าง ๆ ที่คนเรียนรู้จากการเติบโตในสังคม ด้านค่านิยมของมนุษย์จะแสดงออกทางทัศนคติและพฤติกรรมของมนุษย์ในเกือบทุกรูปแบบดังนั้นด้านค่านิยมจึงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคมในการชักนำให้ผู้กระทำ(Action) กระทำไปตามด้านค่านิยมของเขา ด้านค่านิยมจะแตกต่างจากความเชื่อตรงที่ว่า ด้านค่านิยมเป็นสิ่งที่มั่นคง และเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าความเชื่อ

(4) นิสัยและธรรมเนียม (Habits and Customs) คือแบบอย่างพฤติกรรมที่สังคมกำหนดไว้แล้วสืบต่อกันมาด้วยประเพณีและถ้ามีการละเมิดก็จะถูกบังคับด้วยการที่สังคมไม่เห็นชอบด้วย

(5) การคาดหวัง (Expectation) คือ ทำที่ของบุคคลอื่นที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตัว โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนต้องการ

(6) ข้อผูกพัน (Commitments) คือ สิ่งที่ผู้กระทำเชื่อว่าเขาผูกพันที่ต้องการกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้น ๆ ข้อผูกพันจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม เพราะผู้กระทำตั้งใจจะกระทำสิ่งนั้น ๆ เนื่องจากเขาารู้สึกว่าเขามีข้อผูกพันที่จะต้องกระทำ

(7) การบังคับ (Force) คือ ตัวที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้กระทำตัดสินใจได้เร็วขึ้นเพราะในขณะที่ผู้กระทำตั้งใจที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ นั้นเขาอาจจะไม่แน่ใจว่ากระทำพฤติกรรมนั้นดีหรือไม่แต่เมื่อมีการบังคับ ก็จะทำให้การตัดสินใจกระทำนั้นได้เร็วขึ้น

(8) โอกาส (Opportunity) เป็นความคิดของผู้กระทำที่เชื่อว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจะช่วยให้มีโอกาสเลือกกระทำ เช่นการที่บุคคลคิดว่าตัวเขามีโอกาสนั้นในทางที่เป็นจริงอาจจะไม่มีก็ได้

(9) ความสามารถ (Ability) การที่ผู้กระทำรู้ถึงความสามารถของตนเองซึ่งก่อให้เกิดผลสำเร็จในเรื่องนั้น ๆ ได้ การตระหนักถึงความสามารถที่จะนำไปสู่การตัดสินใจและการกระทำทางสังคม เพราะเขารู้ว่าถ้าตัดสินใจกระทำแล้ว เขามีความสามารถที่จะกระทำได้นั่นเอง

(10) การสนับสนุน (Support) คือ สิ่งที่ผู้กระทำรู้ว่าจะได้รับหรือคิดว่าจะได้รับจากบุคคลอื่น ๆ ซึ่งการสนับสนุนนั้นอาจจะอยู่ในรูปของปัจจัยสี่หรือปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ จากการคิดหรือคาดหมายว่าจะได้รับการสนับสนุนดังกล่าวก็จะทำให้เขาตัดสินใจกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2543, น. 43) อธิบายว่า มีปัจจัยอยู่ 4 ประการที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค ได้แก่

(1) ข้อมูลข่าวสาร (Information) ในการตัดสินใจซื้อสินค้านั้น ผู้บริโภคจำเป็นต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับตัวสินค้า ราคาสินค้า และคุณลักษณะต่างๆของตัวสินค้า เป็นต้น ซึ่งแหล่งข้อมูลข่าวสารที่สำคัญแบ่งออกเป็น 2 แหล่ง คือ แหล่งที่โฆษณาเพื่อการค้าและแหล่งที่มาจากสังคม เช่น เพื่อน คนรู้จัก ครอบครัว ซึ่งได้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูล หรือบอกต่อ เป็นต้น

(2) สังคมและกลุ่มทางสังคม (Social and Group Forces) ได้แก่ วัฒนธรรมย่อย กลุ่มอ้างอิง ครอบครัว ชนชั้นทางสังคม ปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค

(3) แรงผลักดันด้านจิตวิทยา (Psychological Forces) ได้แก่ แรงจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และทัศนคติของผู้บริโภค ซึ่งเป็นปัจจัยภายในที่จะผลักดันให้เกิดความต้องการซื้อ หรือการตัดสินใจซื้อ อุปนิสัยในการซื้อ และความภักดีในตราสินค้า เป็นต้น

(4) ปัจจัยด้านสถานการณ์ (Situational Factors) ได้แก่ เวลาและโอกาส จุดมุ่งหมาย สถานที่ รวมทั้งเงื่อนไขในการซื้อ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลทำให้ผู้บริโภคมีการตัดสินใจที่แตกต่างกัน

2.4.3 ข้อจำกัดในการตัดสินใจ

ถวัลย์ วรเทพพิพิงษ์ (2530, น. 14) ได้กล่าวถึงข้อจำกัดในการตัดสินใจที่สำคัญ ๆ ไว้ ดังนี้

- (1) ด้านค่านิยมของสังคม
- (2) ด้านค่านิยมส่วนตัวของผู้ตัดสินใจ
- (3) การรับรู้ของผู้ตัดสินใจ
- (4) การขาดแคลนข้อมูลที่จำเป็น
- (5) ข้อจำกัดในเรื่องเวลา
- (6) งบประมาณ
- (7) เหตุผลในทางการเมือง เช่น การได้รับการสนับสนุน ความปลอดภัยของตนเอง เป็นต้น

ดังนี้

2.4.4 กระบวนการตัดสินใจ

กาญจนา เกียรติมนิรัตน์ (2548, น. 65) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคว่ามีกระบวนการและพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งสามารถสรุปกระบวนการตัดสินใจซื้อและพฤติกรรมของผู้บริโภคเป็นองค์ประกอบ 3 ส่วนใหญ่ คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลลัพธ์ (Output) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) ปัจจัยนำเข้า (Input)

มีองค์ประกอบที่เกิดจากปัจจัยภายนอก (External Influence) ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ปัจจัยภายนอกดังกล่าวมีอิทธิพลต่อด้านค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมของผู้บริโภค โดยเฉพาะปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภคมากคือ ปัจจัยด้านการตลาดและปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรม กล่าวคือ

ปัจจัยด้านการตลาด (Marketing Inputs) เป็นกิจกรรมทางการตลาดที่พยายามเข้าถึงการแจ้งข้อมูลข่าวสารและจูงใจให้ผู้บริโภคซื้อและใช้ผลิตภัณฑ์ เรียกว่า กลยุทธ์ส่วนผสมทางการตลาด ได้แก่ การโฆษณา การให้ข่าวประชาสัมพันธ์สินค้า และการขายตรงให้แก่ผู้บริโภค

ปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรม (Socioacultural Inputs) ปัจจัยนำเข้าในด้านนี้เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ ได้แก่ สมาชิกในครอบครัว ชนชั้นทางสังคม ตลอดจนแหล่งข้อมูลที่ไม่เป็นทางการและแหล่งข้อมูลอื่นที่

ไม่ใช่ทางธุรกิจ ทั้งนี้ ปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรมไม่จำเป็นต้องสนับสนุนการซื้อหรือบริโภคผลิตภัณฑ์นั้น แต่อาจทำให้ผู้บริโภคต่อต้านการใช้ผลิตภัณฑ์นั้นก็ได้

2) กระบวนการ (Process)

กระบวนการตัดสินใจ เป็นปัจจัยภายใน ประกอบด้วย แรงจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และทัศนคติของผู้บริโภค แยกเป็นองค์ประกอบ 3 ขั้นตอนคือ

2.1) ขั้นความต้องการรับรู้ (Need Recognition) เนื่องจากผู้บริโภคตระหนักถึงปัญหาหรือ ความต้องการที่เกิดขึ้น แต่ยังไม่ได้รับการตอบสนองทำให้เกิดความเครียด ความกดดัน ต้องการที่จะผ่อนคลายความต้องการที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่เกิดจากสภาพร่างกาย หรือ ความต้องการที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อม เช่น จากการใช้โฆษณา เป็นต้น

2.2) ขั้นการค้นหาข้อมูลก่อนตัดสินใจ (Prepurchase Search) ถ้าความต้องการที่เกิดขึ้นรุนแรง และมีสิ่งที่สามารถสนองความต้องการได้ ผู้บริโภคก็จะตัดสินใจซื้อ แต่ถ้าไม่เป็นไปตามความต้องการ ความต้องการนี้ก็จะถูกเก็บสะสมไว้ในความทรงจำ และอาจมีการค้นหาข้อมูลต่อไปอย่างจริงจัง หรือ หยุดการค้นหาข้อมูล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความต้องการของผู้บริโภค แหล่งข้อมูลอาจมาจากหลายแหล่ง เช่น ครอบครัว เพื่อน ผู้คุ้นเคย หรืออาจได้มาจากการโฆษณา และการเผยแพร่โดยสื่อมวลชน ตลอดจนการทดลองใช้ของผู้บริโภคเองอิทธิพลของข้อมูลข่าวสารที่ผู้บริโภคได้รับอาจแตกต่างกันไปตามประเภทของผลิตภัณฑ์ และคุณลักษณะส่วนตัวของผู้บริโภค โดยทั่วไปแล้วผู้บริโภคได้รับข้อมูลจากแหล่งการค้ามากที่สุด แต่แหล่งส่วนตัวจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อมากที่สุด

2.3) ขั้นการประเมินทางเลือก (Evaluation Alternative) ข้อมูลที่ได้จากแหล่งต่างๆ ที่กล่าวมาแล้ว ผู้บริโภคจะนำมาใช้ในการประเมินทางเลือกตามข้อมูลที่มีอยู่ การประเมินค่าจะเป็นอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของผู้บริโภค การรับรู้ถึงความต้องการ ตลอดจนอิทธิพลที่ได้รับจากกลุ่มอ้างอิงต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่า มาตรฐานพื้นฐาน 4 ประการ ที่ผู้บริโภคใช้ประเมินค่าได้แก่ ค่าใช้จ่าย (Cost) การปฏิบัติ (Performance) ความเหมาะสม (Suitability) และความสะดวก (Convenience) ซึ่งมาตรการเหล่านี้สามารถนำมาปรับใช้ในเข้ากับคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์/สินค้าได้

3) ผลลัพธ์ (Output)

วุฒิชัย จานงค์ (อ้างถึงใน คลฤดี สุวรรณศิริ, 2539, น. 8-10) กล่าวว่า ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจ สามารถแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 การแยกแยะ (Problem Identification) ขั้นตอนแรกของการตัดสินใจนั้น เป็นเรื่องของการสร้างความแน่ใจ มั่นใจ โดยการค้นหาทำความเข้าใจกับสิ่งที่ต้องการอย่างแท้จริง เพราะกระบวนการตัดสินใจจะเริ่มต้นตามขั้นตอนแรกเมื่อผู้กระทำการตัดสินใจมีความรู้ว่าได้เกิดปัญหาขึ้นมา ซึ่งโดยทั่วไปแล้วสิ่งที่ต้องการนี้จะเรียกร่องความสนใจหรือความตั้งใจในอันที่จะแก้ปัญหาเหล่านั้น

3.2 การหาข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวปัญหานั้น (Information search) ในขั้นที่ 2 เป็นการเสาะแสวงหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของปัญหามากที่สุดที่จะทำได้ ทั้งนี้ การเสาะหาข้อมูลข่าวสารควรเป็นไปตามแนวความคิดที่ว่า ข่าวสารนั้นจำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้องตลอดจนมีความเพียงพอต่อการตัดสินใจมากน้อยเพียงใด

3.3 การประเมินค่า (Evaluation of information) การประเมินค่าจำเป็นต่อการวิเคราะห์หาความต้องการว่าถูกต้อง เหมาะสมเพียงพอหรือไม่ หลังจากการประเมินค่าแล้วว่าไม่เพียงพอหรือไม่เกี่ยวข้องเท่าที่ควร ก็จำเป็นต้องตัดข้อมูลบางอย่างออกไป ถ้าเห็นว่าไม่เกี่ยวข้อง หรือเก็บไว้เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ

3.4 การกำหนดทางเลือก (Listing of alternatives) ในขั้นตอนนี้โดยทั่วไปมักจะเห็นว่าเป็นขั้นตอนสำคัญมากของกระบวนการตัดสินใจ คือ การกำหนดทางเลือกมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่การกำหนดทางเลือกหรือเลือกทางใดนั้น เป็นการทำพยายามครอบคลุมวิถีทางที่จะแก้ปัญหาได้หลายๆ ทาง ถ้ามีข่าวสารที่สมบูรณ์สำหรับปัญหาแต่ละเรื่อง ก็อาจกำหนดทางเลือกได้อย่างเหมาะสม และครอบคลุมได้มากกว่าการได้ข่าวสารที่ไม่สมบูรณ์

3.5 การเลือกทางเลือก (Selection of alternative) เมื่อได้กำหนดทางเลือกต่างๆออกมาแล้ว พร้อมทั้งกำหนดความสำคัญและความเหมาะสมในการแก้ปัญหาแล้ว ขั้นต่อไปก็คือ การเลือกทางเลือกที่จะปฏิบัติต่อไป ขั้นตอนนี้เองที่ยอมรับกันทั่วไปว่าเป็นการตัดสินใจโดยแท้จริง

3.6 การปฏิบัติตามการตัดสินใจ (Implement of dexision) เมื่อทางเลือกได้ถูกเลือกขึ้นมาแล้ว ก็เป็นการปฏิบัติตามผลของการตัดสินใจในทางเลือกนั้น

สรุปว่า การตัดสินใจของผู้เรียน มีกระบวนการและพฤติกรรมที่สามารถสรุปกระบวนการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาและพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบ 3 ส่วนใหญ่ คือ 1) ปัจจัยนำเข้า (Input) ที่เกิดจากปัจจัยภายนอก (External influence) ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชา ปัจจัยภายนอกดังกล่าวมีอิทธิพลต่อด้านค่านิยม ทักษะ และพฤติกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียนมากคือ ปัจจัยด้านการตลาดและปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรม 2) กระบวนการ (Process) เป็นปัจจัยภายใน ประกอบด้วย แรงจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และทัศนคติของผู้เรียน และ 3) ผลลัพธ์ (Output)เมื่อ โรงเรียนกวดวิชาที่ได้ถูก

ผู้เรียนเลือกแล้ว ก็เป็นการปฏิบัติตามผลของการตัดสินใจในทางเลือกนั้น จึงจะทราบว่าการตัดสินใจนั้นถูกต้องเหมาะสมกับจุดประสงค์ในการสมัครเรียนกวดวิชาของตน

2.4.5 ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชา : เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม

ปัจจุบันพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาควบคู่ไปกับการเรียนปกติ ซึ่งสามารถสรุปแนวคิดของผู้เรียนที่ให้ความสำคัญต่อโรงเรียนกวดวิชาได้ดังนี้

1) ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

ผู้เรียนหรือบุคคลที่จบระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และจะเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาทั้งสถาบันของรัฐ และเอกชน โดยระบบการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากเดิมที่มหาวิทยาลัยต่างๆจัดสอบกันเองมาเป็นระบบที่ใช้การสอบคัดเลือกซึ่งเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า “การสอบเอ็นทรานซ์” ซึ่งจัดการสอบโดยทบวงมหาวิทยาลัย (ปัจจุบันคือสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา) แล้วมาเปลี่ยนอีกครั้งเป็นระบบกลาง (Admissions) ซึ่งใช้จนถึงปัจจุบัน โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มคือ 1) เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยกำกับของรัฐ 2) เข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมของรัฐ 3) เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน 4) เข้าศึกษาต่อในสถาบันอื่นๆ

สรุปได้ว่า ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนในการสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา เพราะระบบที่ใช้การสอบคัดเลือกในปัจจุบันมีการนำคะแนนแต่ละวิชามาคิดคำนวณเป็นน้ำหนักในการสอบคัดเลือกเพื่อศึกษาต่อ

2) ด้านการแข่งขันสูง

การแข่งขันที่มีสูง หมายถึง การเลือกเข้าเรียนต่อของผู้เรียนในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยที่เน้นจำนวนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนผู้เรียนที่ต้องการสมัครเข้าเรียนในแต่ละคณะหรือแต่ละสถาบัน มีจำนวนมากเกินกว่าปริมาณที่ทางคณะหรือสถานศึกษาจะสามารถรับไว้ได้ ทำให้ผู้เรียนหาวิธีทางให้ได้เข้าเรียนมากที่สุด โดยแบ่งออกเป็น 1) การแข่งขันภายในชั้นเรียน และ 2) ภายนอกชั้นเรียนโดยใช้คะแนนจากเกรดเฉลี่ยระหว่างการเรียน หรือจากการทดสอบความถนัดทั่วไปเป็นตัววัด (เมตตา อุ่นเรือน, 2555, น. 59)

โดยภาพรวมแล้ว ปัญหาการศึกษาของไทยที่มีมาเป็นเวลาช้านาน คือ ความเหลื่อมล้ำแตกต่างและความไม่เท่าเทียมกัน และการเน้นการเรียนการสอนที่ตัดสินด้วยระบบการสอบสูง มีการแข่งขันมาก ระบบดังกล่าวนำไปสู่ด้านค่านิยมของการเลือกสถาบันที่มีชื่อเสียง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศตพร เพชรกุล (2550, บทคัดย่อ) พบว่า สภาพการปัจจุบันและความต้องการในการ

เรียนกวดวิชาของผู้เรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เห็นว่า การเรียนกวดวิชาเป็นการเพิ่มโอกาสการสอบเข้าศึกษาต่อและสามารถสอบเข้าเรียนตามความต้องการได้

ระบบ Admission หมายถึง ระบบกลางคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (University Admission System: CUAS) ซึ่งบริหารโดยสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ โดยกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นผู้วางมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาให้กับสถานศึกษาต่างๆ ในประเทศไทย ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกบุคคลเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษา 4 เกณฑ์ ดังนี้

1. เกรดเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมปลาย (Grade Point Average : GPA) โดยน้ำหนักของเกรดเฉลี่ยจะแตกต่างกัน ไปตามมหาวิทยาลัยและคณะ ในปี 2556 โดยส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 20

2. O-NET (Ordinary National Education Test) การสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ชั้นพื้นฐาน โดยวัดผลจาก 8 สารการเรียนรู้หลัก ได้แก่ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ ศิลปศึกษา สุขศึกษา การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในปี 2556 โดยส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 30

3. GAT (General Aptitude Test) การสอบความถนัดทั่วไป ซึ่งจะเน้นเนื้อหาทางด้าน การอ่าน เขียน คิดวิเคราะห์การแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ รวมไปถึงการสื่อสารด้วย ภาษาอังกฤษ ในปี 2556 โดยส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 10-30 ขึ้นอยู่กับแต่ละสถาบันและคณะ

4. PAT (Professional Aptitude Test) เป็นการสอบความถนัดเฉพาะด้าน หรือ ความถนัดทางด้านวิชาชีพ ประกอบด้วย 6 ชุดด้วยกัน PAT1- PAT6 ซึ่งแต่ละคณะและแต่ละมหาวิทยาลัย จะกำหนดไว้ต่างกัน ได้แก่ PAT1 วัดศักยภาพทางคณิตศาสตร์ PAT 4 วัดศักยภาพทาง สถาปัตยกรรมศาสตร์ PAT 5 วัดศักยภาพทางครุศาสตร์ / ศึกษาศาสตร์ PAT 6 วัดศักยภาพทาง ศิลปศาสตร์ ในปี 2556 คำนวณน้ำหนักเป็นร้อยละ 10-40 ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละสถาบันและคณะ (เมตต์ อุ่น เรือน, 2555, น. 5-6).

สรุปได้ว่า การสอบแข่งขันสูงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยการตัดสินใจของผู้เรียนในการสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา เพราะการเลือกเข้าเรียนต่อของผู้เรียนในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของ ไทยที่เน้นจำนวนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนผู้เรียนที่ต้องการสมัคร เข้าเรียนในแต่ละคณะ หรือแต่ละสถาบัน มีจำนวนมากเกินกว่าปริมาณที่ทางคณะหรือสถานศึกษาจะสามารถรับไว้ได้ ทำให้ผู้เรียนหาวิถีทางให้ได้เข้าเรียนมากที่สุด

3) ด้านรายได้ของผู้ปกครอง

วรรณพร พลภานุมาศ (2541, บทคัดย่อ) ได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาสรุปได้ว่า ระดับด้านรายได้ของผู้ปกครองมีผลต่อการเรียนกวดวิชาของผู้เรียน

เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ (2545, น. 6) (อ้างถึงในรายได้หรือเงินที่ผู้ปกครองได้รับจากการประกอบอาชีพ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของเงินเดือน เงินฝากธนาคาร หรือเงินกำไรจากการค้าขายในระหว่างเรียน กล่าวคือรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 50,000 บาทขึ้นไป

สรุปได้ว่า ด้านรายได้ของผู้ปกครอง เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนในการสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา เพราะด้านค่าเล่าเรียนของการเรียนกวดวิชาในบางสถานศึกษาที่ได้รับความนิยมและมีชื่อเสียง จะมีค่าเรียนกวดวิชาที่สูง จึงส่งผลการตัดสินใจของทั้งผู้เรียนและผู้ปกครอง

4) ด้านค่านิยม หมายถึง ด้านค่านิยมของการศึกษาว่าจะต้องส่งให้บุตรหลานเรียนในระดับมัธยมปลาย เพื่อไปต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐบาลให้ได้ จบออกมาแล้วจะได้ทำงานดีๆ เป็นเจ้าคนนายคน พ่อแม่ก็จะสบาย (ผู้จัดการออนไลน์, 2556) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ 1) ด้านค่านิยมส่วนตัวของผู้เรียน 2) ด้านค่านิยมของผู้ปกครอง 3) ด้านค่านิยมของสังคม สอดคล้องกับบทความ ประชาชาติธุรกิจ (2548) กล่าวว่า ด้านค่านิยมในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนพิเศษในโรงเรียนกวดวิชาชื่อดังเพราะหวังจะให้ สามารถสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยชั้นนำ

สรุปได้ว่า ด้านค่านิยม เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนในการสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา เพราะในสังคมไทยผู้ปกครองจะต้องส่งให้บุตรหลานเรียนในระดับมัธยมปลาย และสามารถเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลได้ และเมื่อจบมาแล้วจะได้ทำงานดีๆ เป็นที่ยกย่องของสังคม และสามารถเลี้ยงดูบิดามารดาได้ หรือกับตัวผู้เรียนยึดถือว่ามีคุณค่าแก่ตนเอง หรือแก่สังคมควรประพฤติปฏิบัติ

สรุปว่า ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมปลายนั้น นอกจากมีสาเหตุมาจากปัญหาการเรียนการสอนปกติไม่สามารถให้หลักประกันได้ว่าตนเองจะสามารถสอบแข่งขันเรียนต่อในสถาบันการศึกษาชั้นนำของประเทศหรือสถาบันการศึกษาที่ต้องการได้แล้ว ยังต้องพิจารณาถึงปัจจัยอื่นๆ เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ที่ใช้ในการตัดสินใจด้วย ได้แก่ 1) ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา 2) ด้านการแข่งขันสูง 3) ด้านรายได้ของผู้ปกครอง และ 4) ด้านค่านิยม

2.4.6 ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา : เรื่องสถานที่เรียน

อรรถวิทย์ ดันติวานิชย์พงศ์ 2550 (อ้างถึงใน เมตต์ อุ่นเรือน, 2555, น. 18) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนสถานที่กวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมปลาย โดยทางพฤติกรรมสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 ด้าน ได้แก่ 1) ประสิทธิภาพการเรียนกวดวิชา 2) สถานที่ 3) จำนวนวิชา 4) วิชาที่เรียน 5) หลักสูตรที่เรียน 6) ค่าใช้จ่ายในการเรียน 7) ช่วงเวลาเรียน

นอกจากนั้น จากการสังเกตและการศึกษาทบทวนวรรณกรรมของผู้วิจัย จึงสามารถ
ปัจจัยการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของผู้เรียนในปัจจุบันได้ดังนี้

1) ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา

ผลจากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรื่องสถานที่เรียนกวดวิชาในเรื่องสถานที่เรียน
จำแนกตามระดับชั้นการเรียน จะเห็นว่าในอันดับที่หนึ่ง ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และผู้เรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ให้ความสำคัญ กับเรื่องที่ตั้งโรงเรียนกวดวิชาอยู่ไกล □ ที่พัก รองลงมา
โรงเรียนกวดวิชาสามารถหาพบได้ง่าย และเรื่องสถานที่จอดรถสะดวก (สาลินี กันชวะ, 2550, น.
27)

กล่าวได้ว่า ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนในการ
สมัครเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาเพราะเพิ่มความสะดวกต่อการเดินทางของทั้งตัวผู้เรียนเองหรือ
ต่อผู้ปกครองในการรับ-ส่งบุตรหลานของตน และถ้าโรงเรียนกวดวิชาที่มีที่ตั้งอยู่ในใจกลางเมือง
หรือในห้างสรรพสินค้าด้วย ก็จะเอื้อต่อการคมนาคมที่สะดวกเป็นอย่างมาก

2) ด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถานศึกษา

ความหมายว่า โรงเรียนกวดวิชา
ที่มีผู้สอนหรืออาจารย์เปิดสอนพิเศษให้เด็กเพื่อเตรียมสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เอกชนและ
ระดับปกครองส่วนท้องถิ่น และเด็กที่มาเรียนสามารถเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาตามคณะและ
สถาบัน ที่ตนเองปรารถนาได้เป็นจำนวนมาก โรงเรียนกวดวิชาหรือ อาจารย์คนนั้นๆ ก็จะมีชื่อเสียง
แบบบอกกันปากต่อปาก (ASTVผู้จัดการออนไลน์, 2556)

กล่าวได้ว่า ด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถานศึกษามีผลต่อการตัดสินใจ
ของผู้เรียนในการสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาเพราะเป็นการสะท้อนให้เห็นว่า นอกจาก
โรงเรียนกวดวิชาให้ความรู้กับเด็กแล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงภาพพจน์ของโรงเรียนกวดวิชา เกี่ยวกับ
ปัจจัย 3 ข้อดังนี้ 1) ความน่าเชื่อถือ และทำการเปิดสอนมายาวนาน มีระบบการบริหารงานที่ดี 2) มี
ชื่อเสียงในเรื่องของเด็กที่มาเรียนสามารถสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา
ได้เป็นจำนวนมาก 3) ได้รับความนิยมนแบบปากต่อปากในหมู่ผู้เรียน

3) ด้านรายวิชาที่เรียน

พจนานุกรมการศึกษาของคาร์เตอร์ วี. กู๊ด ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า กลุ่ม
รายวิชาที่จัดไว้อย่างมีระบบหรือลำดับวิชาที่บังคับสำหรับจบการศึกษาหรือเพื่อรับประกาศนียบัตร
ในสาขาวิชาต่าง ๆ

เคอร์ (Kerr, 1976 , p. 16 - 17) ได้นำเสนอองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ 4 ส่วน ได้แก่
1) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2) เนื้อหาสาระ 3) ประสิทธิภาพการเรียน และ 4) การประเมินผล
ซึ่งสอดคล้องกับ ทาบา (Taba, 1962 , p. 10) ที่ได้เสนอองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร

ไม่ว่าจะสร้างขึ้นในลักษณะใด ย่อมประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วนคือ 1) จุดมุ่งหมาย 2) เนื้อหาสาระ 3) กิจกรรมและรูปแบบการเรียนการสอน และ 4) การประเมินผล

กล่าวได้ว่า การที่ผู้เรียนจะสมัครเข้าเรียนกวดวิชาจะพิจารณาถึงองค์ประกอบของหลักสูตรที่ทางสถานศึกษากำหนดไว้ โดยองค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญมี 4 ส่วนคือ 1) วัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ผู้เรียนระดับมัธยมปลายสมัครเรียนว่าต้องการใช้ในการช่วยเพิ่มคะแนนในบางรายวิชา หรือ หลายวิชา 2) มีเนื้อหาสาระครอบคลุมหรือไม่ 3) เสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ และ 4) การประเมินผล

4) ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน หมายถึง ปัจจัยด้านผู้สอน ที่มีวิธีการสอนที่เข้าใจง่าย มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีเทคนิคการสอน วิธีวัดในการสอบ และเป็นผู้จบมาจากคณะที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอบ (เมตต์ อุ่นเรือน, 2555, น. 58) ขณะที่ พรชูลี คุณานุกร (2524, น. 14) กล่าวว่า คุณภาพทางวิชาการเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นเครื่องชี้วัดถึงความเป็นเลิศทางวิชาการ ผู้สอนจะต้องเป็นผู้รอบรู้มีความสามารถในการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมในการเรียนที่แสดงออกหรือประเมินได้ เป็นผู้มีความรู้ มีทักษะและมีเจตนาที่ดีต่อวิชาการและสถาบันมีความสามารถในการศึกษา ค้นคว้า วิจัยเรียบเรียงบทความตามความรับผิดชอบในวิชาที่สอนของตน ผู้สอนที่ประสบความสำเร็จในการสอนและบรรลุความเป็นเลิศในวิชาชีพมีคุณลักษณะทางวิชาการ ประกอบด้วย 1) มีการปรับปรุงข้อความเนื้อหาของการสอนอยู่เสมอ 2) แสวงหาเทคนิคในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) มีความเชื่อมั่นในการถ่ายทอดความรู้พูดชัดเจน เข้าใจง่ายพูดอย่างมีเหตุผล ไม่คลุมเครือ มีความยืดหยุ่นในเนื้อหาวิชา 4) เข้าใจและมีวัตถุประสงค์การสอนที่แน่นอน จัดระบบการสอนดีและมีความหมาย 5) มีความสนใจในกิจกรรมการสอนในรายวิชาใหม่ๆ 6) เข้าใจและมีวัตถุประสงค์ในการสอนที่แน่นอน 7) มีเมตตาและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี

กล่าวได้ว่า ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอนมีความสำคัญและถือเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนในการสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาเพราะ นอกจากผู้สอนจะมีหน้าที่ทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมในการเรียนที่แสดงออกหรือประเมินได้ ผู้สอนยังต้องมีเคล็ดลับการสอนสำหรับบางรายวิชาที่ยากต่อการเรียน เช่น เคมี หรือ คณิตศาสตร์ ให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย สไตล์การเรียนที่ไม่เครียด เน้นเทคนิคการจำและตีโจทย์พร้อมกับสอดแทรกลูกเล่นระหว่างการสอน เรียนแล้วผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อ แลก็มีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ผู้เรียนจำนวนมากที่มาเรียนกวดวิชาเพราะหวังผลทำคะแนนสูงระหว่างที่เรียนมัธยมปลาย เพราะเกรดนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย และที่สำคัญสุดคือเพื่อเตรียมสอบเข้าสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

5) ด้านสื่อและเทคโนโลยี

ปฐมาภรณ์ โมกไชสง (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยการบริหารจัดการที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน โรงเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษในเขตอำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองของผู้เรียนในเขตอำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์เลือกโรงเรียนกวดวิชาที่มีการจัดให้มีเครื่องมือสื่อสารในการประสานงานอย่างเหมาะสม

กล่าวว่า ด้านสื่อและเทคโนโลยีเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนในการสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาเพราะโรงเรียนกวดวิชาที่มีการใช้สื่อที่ดีและน่าเชื่อถือ จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่ดีและเชื่อมั่นกับโรงเรียนกวดวิชานั้นๆ ประกอบกับหากโรงเรียนกวดวิชาได้มีการนำอุปกรณ์ทางการศึกษาที่ทันสมัย ตลอดจนจัดหาวิธีการและนำเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้อย่างเหมาะสมแก่การเรียนจะเป็นการช่วยส่งเสริมความเท่าเทียมกันในคุณภาพของการศึกษา

6) ด้านค่าเล่าเรียน

ในการจัดการด้านการศึกษาไม่ว่าจะเป็นการศึกษาระดับใดก็ตาม ย่อมจะต้องมีค่าใช้จ่ายในการจัดการเสมอ ทั้งค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและค่าใช้จ่ายในการลงทุน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2537) โดยค่าใช้จ่ายทางการศึกษาประกอบด้วยค่าใช้จ่าย 2 อย่าง คือ 1) ค่าใช้จ่ายทางตรง เป็นค่าใช้จ่ายหรือลงทุนไปจริงเพื่อการศึกษา คือค่าใช้จ่ายทางตรงส่วนตัว เป็นค่าใช้จ่ายที่แต่ละคนลงทุนเพื่อที่จะได้รับการศึกษา ได้แก่ ด้านค่าเล่าเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียน และอื่นๆ 2) ค่าใช้จ่ายทางอ้อม เป็นรายได้ที่เสียไปเนื่องจากที่บุคคลใช้เวลามาเรียนหนังสือแทนที่จะไปทำงาน ซึ่งทำให้เสียโอกาสที่จะได้รับรายได้ เรียกว่า ค่าเสียโอกาส

นอกจากนี้จากผลสำรวจด้านค่าใช้จ่ายพบว่า ค่าใช้จ่ายในการลงทุนเรียนกวดวิชาเพื่อการเรียนเสริมจากที่เรียนในห้องเรียน มีค่าใช้จ่ายประมาณ 2,000-4,000 บาท โดยพบว่าเด็กไทยเริ่มเข้าเรียนกวดวิชาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาแล้ว โดยมีค่าเรียนต่อคอร์สไม่เกิน 5,000 บาท ส่วนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาประมาณ 3,001-5,000 บาทต่อหลักสูตรร้อยละ 34.9 รองลงมาค่าใช้จ่ายในการเรียน 2,001-3,000 บาทต่อหลักสูตร ร้อยละ 31.4 น้อยที่สุดมีค่าเรียนมากกว่า 5,000 บาทต่อหลักสูตรร้อยละ 27.9 (เมตต์ อุ่นเรือน, 2555, น. 20)

กล่าวได้ว่า ด้านค่าเล่าเรียนเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนในการสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาเพราะผู้เรียนและผู้ปกครอง จะใช้ประกอบการพิจารณาเลือกโรงเรียนกวดวิชา โดยด้านค่าเล่าเรียนควรมีความเหมาะสมกับหลักสูตรที่ผู้เรียนสมัครเรียน หรือมีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่ลงเรียน

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา เกี่ยวกับเรื่องสถานที่เรียน ทั้ง 6 ด้านได้แก่ 1) ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา 2) ภาพพจน์และความมีชื่อเสียงของ

สถานศึกษา 3) ด้านรายวิชาที่เรียน 4) ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน 5) ด้านสื่อและเทคโนโลยี 6) ด้านค่าเล่าเรียน ที่ต้องทำการศึกษาให้ชัดเจนว่า เป็นปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือไม่ อย่างไร

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฉัตรชัย พานิชการ (2555, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา เขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา ในการเลือกผู้ขาย 2) เปรียบเทียบระดับการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ การศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนบุตรหลาน ช่วงชั้นเรียนของบุตรหลาน และสถานศึกษาที่บุตรหลานศึกษาอยู่ 3) เปรียบเทียบระดับการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา จำแนกตามปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ด้านสถานที่ ด้านราคา และด้านการส่งเสริมทางการตลาด

ผลการวิจัยพบว่า 1) ในภาพรวมระดับการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในเขตอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรีในด้านการเลือกผู้ขายอยู่ในระดับมาก 2) ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และช่วงชั้นเรียนของบุตรหลานที่ต่างกัน มีผลต่อระดับการตัดสินใจที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในด้านการเลือกผู้ขายที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) ผู้ปกครองที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ในส่วนของช่วงวันที่บุตรหลานเรียน และชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์ ที่แตกต่างกันมีระดับการตัดสินใจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชา และศึกษาค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีช่วงอายุ 16-18 ปี มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์ที่ดี คือ อยู่ที่ 3.01-3.50 และผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบอาชีพส่วนตัว มีรายได้รวมกันของผู้ปกครองมากกว่า 50,001 บาทขึ้นไปต่อเดือน และจากการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้เรียนจะเลือกคณะด้วยตนเอง บิดา มารดาเป็นผู้แนะนำ โดยมีการเตรียมความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งส่วนใหญ่มีความต้องการ

ศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มากที่สุด และเมื่อเรียนจบปริญญาตรีแล้วมีความประสงค์ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ส่วนปัจจัยด้านสถาบันกวดวิชาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกวดวิชาของผู้เรียนพบว่า ในด้านสถานที่ของสถาบันกวดวิชาคือ การมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ด้านบุคลากรคือ วุฒิการศึกษาของผู้สอนที่ตรงกับรายวิชาที่สอน ด้านสถาบันที่สอนกวดวิชาคือ การที่มีจำนวนผู้เรียนที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นจำนวนมาก และด้านเหตุผลส่วนตัวคือ การที่ผู้เรียนมีความเชื่อว่าการกวดวิชามีส่วนช่วยในการทำข้อสอบ ช่วยให้เกิดความพร้อม มีความมั่นใจในการเรียนและเป็นการเพิ่มโอกาสในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเลือกเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด โดยเรียนที่สถาบัน Enconcept รองลงมาคือวิชาคณิตศาสตร์โดยเลือกเรียนที่สถาบัน ไล่เชี่ยม วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมเลือกเรียนที่สถาบัน Da'Vance วิชาภาษาไทยเลือกเรียนที่สถาบัน Da'Vance และน้อยที่สุดคือเลือกเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ที่สถาบัน Kru Club โดยมีค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาไม่เกิน 5,000 บาทต่อเทอม ซึ่งจะเรียน 2 วันต่อสัปดาห์ เรียนคราวละ 1-2 ชั่วโมงต่อวัน โดยจะใช้รถยนต์เป็นพาหนะในการเดินทาง ส่วนผู้เรียนที่ไม่ได้ใช้รถยนต์เป็นพาหนะจะมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่เกิน 30 บาท ซึ่งมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ นอกเหนือจากค่าเรียนกวดวิชาแล้วเช่น ค่าขนม ค่าอาหารไม่เกิน 500 บาทต่อเดือน

เพชรพร ขำนิยม (2551, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาและความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ โรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของผู้เรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 3) เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียน 4) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแวดล้อม และ 5) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียน และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชากับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนที่ศึกษาในโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 297 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test ค่าไค-สแควร์ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของผู้เรียน โดยรวมมีผลต่อการตัดสินใจในแต่ละระดับมากขึ้นในทุกๆ ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน และสิ่ง

อำนวยความสะดวกตามลำดับ 2. ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ โดยรวมเห็นด้วยในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านการจัดองค์การ ด้านการจูงใจผู้เรียน ด้านการควบคุมคุณภาพการศึกษา และด้านการวางแผนการสอนตามลำดับ 3. ผู้เรียนที่มีอายุต่างกันมีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาแตกต่างกันด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. ผู้เรียนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนกวดวิชาแตกต่างกัน ด้านการวางแผนการสอน ด้านการจูงใจผู้เรียน และด้านการควบคุมคุณภาพการศึกษาและผู้เรียนที่มีปัจจัยแวดล้อมในการเรียนกวดวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนกวดวิชา ไม่แตกต่างกัน 5. อายุและระดับการศึกษาของผู้เรียนสัมพันธ์กับเหตุผลที่เลือกเรียนกวดวิชา หลักสูตรที่เลือกเรียนมีความสัมพันธ์กับสื่อการสอนที่ทำให้ตัดสินใจเรียนกวดวิชา ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของผู้เรียนสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนกวดวิชาในระดับต่ำถึงระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศิริกร บุญแสน (2552, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องสภาพการเรียนกวดวิชา กรณีศึกษาผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตเทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่นพบว่า ตัวแปรสถาบันที่ต้องการศึกษาต่อ และความต้องการของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับสภาพการเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนตัวแปร เพศ ระดับ ผลการเรียน สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้รวมของผู้ปกครองต่อเดือน การชักชวนของเพื่อนสนิท ความกังวลใจเกี่ยวกับคะแนน GPA ไม่มีความสัมพันธ์กับสภาพการเรียนกวดวิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

พรหมสร เดชากวีลกุล (2552, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานครไว้ว่า เหตุผลหลักในการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของผู้เรียน คือ การเตรียมความพร้อมในการสอบเข้าสถานศึกษาในระดับที่สูงขึ้น เนื่องจาก การแข่งขันการเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษามีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ในขณะที่เหตุผลรองลงมาคือ เพื่อเพิ่มเกรดในสถานศึกษาโดยจำนวนวิชาที่เรียนกวดวิชา และให้ความสำคัญอยู่ที่ 3 วิชา เรียงตามลำดับความสำคัญคือ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษ ตามลำดับ สำหรับประเภทของสถาบันกวดวิชาที่เลือกเรียน จะนิยมเลือกเรียนกวดวิชาในสถาบันกวดวิชาที่สอนวิชาเดียวเป็นหลัก มากกว่าในสถาบันที่สอนหลายวิชา สำหรับปัจจัยหลักด้านทำเลที่ตั้งของสถาบันกวดวิชานั้น จะให้ความสำคัญที่การจราจรไม่ติดขัดมากที่สุด ตามมา

ด้วยความสะดวกของบริเวณลานจอดรถ และปัจจัยด้านความสะดวกในการเดินทางตามลำดับ เนื่องจากผู้เรียนในชั้นประถมศึกษาตอนปลายมักจะมีผู้ปกครองไปรับไปส่งในการเรียนกวดวิชา

พิชัย สมส่งสวัสดิ์ (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัจจัยความสำเร็จของโรงเรียนกวดวิชา ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญที่ผู้ประกอบการควรต้องมีการดำเนินการธุรกิจโรงเรียนกวดวิชา คือ อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี มีเทคนิคในการสอนให้ผู้เรียนสามารถทำข้อสอบได้และเข้าใจบทเรียนเป็นอย่างดี มีการสอนวิธีการแก้ไขปัญหาโจทย์ในลักษณะต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว และเป็นอาจารย์ที่มาจากสถาบันที่มีชื่อเสียง มีการรวมกลุ่มผู้สอนที่มีความชำนาญในวิชาที่แตกต่างกัน พร้อมทั้งจัดตารางการเรียนไม่ทับซ้อนกัน ในบริเวณและอาคารเดียวกันของที่ตั้ง มีวิธีการสอนที่สนุก เพลิดเพลิน เป็นกันเองกับผู้เรียน และไม่น่าเบื่อ ทำให้ผู้เรียนได้คะแนนในชั้นเรียนดีขึ้น และสามารถสอบแข่งขันเข้าสถานศึกษา หรือ สถาบันที่มีชื่อเสียงได้เป็นจำนวนมาก โรงเรียนกวดวิชาควรตั้งอยู่ในย่านชุมชนที่มีที่จอดรถ และการคมนาคมที่สะดวกให้แก่ผู้ปกครอง

ไพฑูรย์ สีนลาร์ตัน (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย โดยวัตถุประสงค์คือ ศึกษาสภาพปัจจุบันของการกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย เป็นการศึกษาในประเด็นปริมาณการกวดวิชา ความแตกต่างในการกวดวิชา และ ลักษณะการเรียนกวดวิชา ศึกษาเหตุผลในการกวดวิชา ประโยชน์ที่ได้รับจากการกวดวิชา ปัญหา และผลกระทบของการกวดวิชาต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง และ ผู้สอนในสถานศึกษา ศึกษาค่าใช้จ่ายโดยรวมของการกวดวิชา และจัดทำ ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายเกี่ยวกับการกวดวิชา การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจเก็บข้อมูลผู้เกี่ยวข้องจำนวน 3,353 คน แยกเป็นผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5 และ ม.6) จำนวน 2,167 คน นิสิตนักศึกษาปี 1 จำนวน 618 คน ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา 126 คน ผู้สอน 158 คน ผู้ปกครอง 207 คน และตัวแทนโรงเรียนกวดวิชา 77 คน ใน 4 จังหวัดหลักคือ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ขอนแก่นและสงขลา เพื่อสะท้อนความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียมกันและความได้เปรียบเสียเปรียบของการศึกษาไทย สะท้อนการเรียนการสอนที่ไม่น่าสนใจและเน้นการสอบ รวมถึงสะท้อนด้านค่านิยมการเลือกสถาบันมีชื่อของสังคมไทย ผลการศึกษาสภาพทั่วไปของการกวดวิชาประมาณการได้ว่า ผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศมีอัตราการกวดวิชาประมาณร้อยละ 30 เมื่อพิจารณาเรื่องความแตกต่างในการกวดวิชาพบว่าผู้เรียนในแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ เป็นผู้เรียนที่มีการกวดวิชามากกว่าผู้เรียนในแผนอื่น โดยรวมแล้วผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีจะมีการกวดวิชามากกว่าผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า เมื่อพิจารณาตามเขตที่ตั้งของสถานศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาเขตเมืงนั้น มีอัตราการกวดวิชาสูงกว่าผู้เรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาเขตนอกเมืองทุกจังหวัด และทุกระดับ

การศึกษาของชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับอาชีพบิดาของผู้เรียนนักศึกษาที่กวศึกษา หรือเคย กวดวิชาในภาพรวมพบว่า กลุ่มผู้เรียนนักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัวมี อัตราการกวศึกษามากที่สุด ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนนักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม หรือ ประมงนั้น มีอัตราการไม่กวศึกษามากที่สุด

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสรุปว่า ลักษณะการเรียนกวศึกษาของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลายในปัจจุบันร้อยละ 73.9 ของผู้เรียนที่กวศึกษาเรียนกับ โรงเรียนกวศึกษา ร้อยละ 36.7 เรียนจาก ที่อื่นซึ่งไม่ใช่สถานศึกษา กวดวิชา เช่น เรียนกับ โครงการที่สถานศึกษาจัดให้ เรียนกับผู้สอนใน สถานศึกษา และเรียนจากที่อื่นที่อยู่ใกล้สถานศึกษา นอกจากนั้นแล้วยังมีปริมาณผู้เรียนร้อยละ 20.1 ที่เรียนกวศึกษาจากทั้ง โรงเรียนกวศึกษา และ เรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวศึกษา สำหรับวิชาที่ มีการเรียนกวศึกษามากที่สุดในทุกระดับการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการเรียนจากโรงเรียนกวศึกษา หรือ เรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวศึกษาคือวิชาคณิตศาสตร์ โดยผู้เรียนในแต่ละระดับส่วนใหญ่แล้ว จะเรียน 3 วิชาในกรณีที่เรียนจาก โรงเรียนกวศึกษา และเรียนเพียง 1 วิชาในกรณีที่เรียนจากที่อื่นซึ่ง ไม่ใช่โรงเรียนกวศึกษา ผู้เรียนส่วนใหญ่ในทุกระดับชั้นนั้น จะใช้เวลาในการเรียนกวศึกษาประมาณ สัปดาห์ละ 6 – 10 ชั่วโมง

สำหรับเหตุผลในการกววิชานั้น คำตอบของผู้ตอบสะท้อนจุดอ่อนของระบบ การศึกษาไทยที่เน้นการแข่งขันและการเอาชนะสูงรวมถึงปัญหาการเรียนการสอนในสถานศึกษา ปัจจุบัน โดยพบว่า ส่วนใหญ่ของกลุ่มผู้เรียนนักศึกษาที่กวศึกษามีเหตุผลว่าเพื่อช่วยให้ผลการเรียนดี ขึ้น กลุ่มผู้สอนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการที่ผู้เรียนกววิชานั้นเพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ กลุ่ม โรงเรียนกวศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นที่ผู้เรียนนักศึกษากวศึกษาเพราะต้องการให้ผลการเรียนดีขึ้น ในขณะที่ส่วนใหญ่ของผู้ปกครองก็มีความเห็นในทำนองเดียวกันคือ ผู้เรียนกวศึกษาเนื่องจาก ต้องการให้ผลการเรียนดีขึ้น สำหรับผู้เรียนนักศึกษาที่ไม่กววิชานั้น ส่วนใหญ่จะให้เหตุผลว่า ด้าน ค่าเล่าเรียนแพง(ร้อยละ 48.8 ของผู้ที่ไม่ได้เรียนกวศึกษา) คิดว่าสามารถทบทวนด้วยตนเองได้ (ร้อย ละ 42.9 ของผู้ที่ไม่ได้เรียนกวศึกษา) และ คิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนกวศึกษา (ร้อยละ 25.4 ของผู้ที่ ไม่ได้เรียนกวศึกษา)

เมื่อพิจารณาในส่วนของประโยชน์ของการกวศึกษาสะท้อนให้เห็นถึงระบบการศึกษา ไทยที่เน้นเรื่องการสอบเป็นสำคัญ โดยพบว่าผู้เรียนที่ศึกษากวศึกษาอยู่ในปัจจุบันจะมีความ คาดหวังว่า การกวศึกษาจะช่วยให้ได้เทคนิคในการทำ ข้อสอบมากขึ้น ช่วยให้เข้าใจในวิชาที่เรียน มากขึ้น ช่วยเพิ่มโอกาสการสอบเข้าศึกษาต่อได้ ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์และเมื่อพิจารณา เปรียบเทียบกับกลุ่มผู้ปกครอง ผู้สอน และ โรงเรียนกวศึกษาแล้วพบว่า มีความคล้ายคลึงกันและ ผู้ปกครองคาดหวังว่าการกวศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสอบมากและได้เทคนิคการ

ทำ ข้อสอบมากขึ้น นอกเหนือไปจากการได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์และความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น สำหรับกลุ่มโรงเรียนกวดวิชานั้น นอกเหนือไปจากประโยชน์ที่ได้ในเรื่องที่ช่วยให้มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้นและช่วยให้ได้เทคนิคการทำ ข้อสอบมากขึ้นแล้วนั้น ยังมีความเห็นว่าการกวดวิชาจะช่วยให้ผู้เรียนได้คะแนนสอบในสถานศึกษาดีขึ้นอีกด้วย

สำหรับผลกระทบจากการกวดวิชานั้น กลุ่มผู้สอนมีความเห็นว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นในทุกประเด็นนั้นมีอยู่ในระดับที่สูงกว่าความเห็นของกลุ่มโรงเรียนกวดวิชา เช่น ประเด็นเรื่อง ผู้ปกครองผู้เรียนเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น เวลาที่ผู้เรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง และผู้เรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมอย่างอื่น สำหรับผลกระทบเรื่องผู้สอนที่สอนกวดวิชาอาจปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาปกติได้น้อยลงนั้น ผู้สอนที่ไม่ได้สอนกวดวิชามีความเห็นว่าเป็นผลกระทบในระดับที่สูงกว่าความเห็นของกลุ่มผู้สอนที่สอนกวดวิชา

เมื่อพิจารณาเรื่องค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการกวดวิชา โดยแยกเป็นด้านค่าเล่าเรียน และ ค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกี่ยวข้อง พบว่า ในส่วนของด้านค่าเล่าเรียนนั้น มีความหลากหลายแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยส่วนใหญ่พบว่าในกรณีที่เรียนจากโรงเรียนกวดวิชานั้น ด้านค่าเล่าเรียนจะ ประมาณ 1,800 บาทต่อคอร์ส และ ประมาณ 1,400 บาทต่อคอร์ส กรณีที่เรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา ผู้เรียนที่ศึกษากวดวิชาจะมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าเดินทาง ค่าขนม เป็นต้น เดือนละ 400 บาท จากประมาณการว่าผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 30 มีการกวดวิชา โดยเรียนจากโรงเรียนกวดวิชา 3 วิชา และเรียนจากที่อื่นซึ่งไม่ใช่โรงเรียนกวดวิชา 1 วิชาต่อปีนั้น ค่าใช้จ่ายโดยรวมที่เกิดขึ้นจะมีค่าประมาณ 3,318,050,000 บาทต่อปี

ส่วนข้อเสนอแนะเพื่อการลดการกวดวิชานั้น ส่วนใหญ่ของทุกกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ต้องพัฒนาการสอนของผู้สอนในสถานศึกษาให้ดีขึ้นเป็นปริมาณมากที่สุดร้อยละ 68.9 นอกจากนี้แล้วยังเสนอว่าต้องพัฒนาให้สถานศึกษาหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกันและลดด้านค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง ร้อยละ 66.4 และร้อยละ 50.9 ตามลำดับ สำหรับประเด็นเรื่องการใช้ GPA ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อและการยกเลิกการสอบที่ศึกษาต่อและการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อโดยใช้เขตพื้นที่นั้นไม่ลดการกวดวิชามากนัก

โดยภาพรวมแล้ว ผลการศึกษาครั้งนี้ได้ตอกย้ำและยืนยันปัญหาการศึกษาของไทยที่มีมาเป็นเวลายาวนานนั้นคือมีความเหลื่อมล้ำ แตกต่างและมีความไม่เท่าเทียมกันสูง สะท้อนปัญหาสำคัญของการศึกษาไทยคือ เน้นการเรียนการสอนที่ยังเน้นการสอบสูงมีการแข่งขันตามมามาก และการเรียนการสอนในสถานศึกษายังมีปัญหามาก โดยเฉพาะในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษ ระบบดังกล่าวนำไปสู่ด้านค่านิยมของการเลือกสถาบันมีชื่อ ทางแก้จึงกลับมาอยู่ที่

พื้นฐานหลักคือการส่งเสริมให้ผู้สอนได้พัฒนาการสอนอย่างแท้จริงและมีคุณภาพสูงพร้อมทั้งมีความสนุกและน่าสนใจ ในขณะที่เดียวกันรัฐก็ต้องทำให้ความไม่เท่าเทียมกันทางการศึกษานั้นลดน้อยลง โดยภาพรวมจึงต้องดู 2 แนวทางหลัก คือในส่วนของ การกวดวิชา รัฐจะต้องร่วมมือกับเด็กผู้ปกครอง โรงเรียนกวดวิชาเอง กำหนดเกณฑ์คุณภาพของโรงเรียนกวดวิชาขึ้นมาแล้วดูแลให้ปฏิบัติได้ส่งเสริมโครงการระยะสั้น เตรียมความพร้อมให้เด็กที่ขาดโอกาสเรียนเสริม ในส่วนของระบบการศึกษาโดยรวมจะต้องปรับระบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหรือเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นต่างๆ ใหม่ ปรับปรุงการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้เป็น Creative และ Innovative School รวมถึงการกระจายคุณภาพและโอกาสทางการศึกษาให้กว้างขวางใกล้เคียงกัน

งานวิจัยต่างประเทศ

Mark Bray (2005) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “Private supplementary tutoring: comparative perspectives on patterns and implications” พบว่า ปรากฏการณ์การเรียนเสริมมีมายาวนานในบางส่วนของเอเชียตะวันออก ได้แก่ ญี่ปุ่น, ฮองกง, เกาหลีใต้และไต้หวัน แต่ในช่วงเวลาที่ผ่านมามีแนวโน้มมีการเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วในส่วนอื่น ๆ ของทวีปเอเชียและแอฟริกา ยุโรปและอเมริกาเหนือ โดยมีปัจจัยต่างๆ ภายใต้การเจริญเติบโตของโรงเรียนกวดวิชาแตกต่างกัน แต่กระนั้นก็มีการจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต ครอบครัวจึงมีความจำเป็นต้องคำนึงถึงความปลอดภัยไม่เพียงแต่ด้านปริมาณเท่านั้น แต่ต้องคำนึงถึงคุณภาพของโรงเรียนกวดวิชาด้วย เด็กที่ได้รับการสอนดังกล่าวนี้ อาจมีผลการเรียนในสถานศึกษาดีขึ้นและในระยะยาวก็อาจส่งผลต่อพัฒนาชีวิตการทำงาน แต่ในทางตรงกันข้ามหากครอบครัวของเด็กมีรายได้น้อยก็จะได้ไม่ได้รับประโยชน์เท่าเทียมคนอื่นและอาจต้องออกจากสถานศึกษาตั้งแต่อายุยังน้อย นอกจากนี้หลักสูตรการกวดวิชายังมีผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินชีวิตของผู้สอนในจัดหาจัดจ้างและรายได้ระหว่างมืออาชีพและมือสมัครเล่นของกลุ่มอายุที่แตกต่างกัน ความสัมพันธ์ภายในเหล่านี้มีความซับซ้อนมากและผันแปรตามรูปแบบหนึ่งสู่อีกรูปแบบหนึ่ง งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าปรากฏการณ์การกวดวิชาควรจะได้รับ ความสนใจมากขึ้นจากผู้วิจัยและผู้กำหนดนโยบาย

นอกจากนี้ บทความ “Is attending tutorial classes a new trend?” (Hong Kong Examinations and Assessment Authority, 2013) ได้ทำการสำรวจพบว่าโรงเรียนกวดวิชาได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในหมู่ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาเมื่อไม่นานมานี้ โดยมีผู้เรียนสนใจที่จะเรียนในโรงเรียนกวดวิชาเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะพวกเขาพึงพอใจต่อผลที่ได้รับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mark Bray จากมหาวิทยาลัยฮองกง ปี 2005 ได้เขียนบทความเรื่อง 'Private Supplementary Tutoring: Comparative Perspectives on Patterns and Implications' โดยผู้เรียนที่ได้รับการกวดวิชาเป็นผู้เรียนชั้นประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 50 และผู้เรียนในระดับที่สูงกว่า

มัธยมศึกษา ร้อยละ 70 สาเหตุที่เลือกเรียนกวดวิชา เพราะได้รับแรงกดดันจากการสอบส่วนกลาง และขาดความเชื่อมั่นผู้สอนในสถานศึกษา ส่วนเหตุผลในการเรียนกวดวิชาได้แก่ เพื่อต้องการปรับปรุงผลการเรียนร้อยละ 39 เพื่อต้องการเรียนรู้ทักษะในการตอบคำถามร้อยละ 26 เป็นความต้องการของพ่อแม่ ร้อยละ 21 เพื่อแก้ไขปัญหาในการทำการบ้านร้อยละ 19 เพื่อบำรุงรักษาผลการเรียน ร้อยละ 18 ผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาเก่งกว่าผู้สอนที่สถานศึกษา ร้อยละ 16 อิทธิพลที่ได้รับจากเพื่อนร่วมเรียน ร้อยละ 12 การกวดวิชาทำให้สามารถเดาข้อสอบได้ ร้อยละ 7 และเหตุผลอื่นๆ ร้อยละ 3 ตามลำดับ

2.6 สรุปกรอบแนวคิดการวิจัย

จากข้อมูลการศึกษาของสถานศึกษาในเขตจังหวัดนนทบุรี พบว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่ในจังหวัดนนทบุรีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ เนื่องจากเพราะสถานศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาได้ จึงนับเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่จำเป็นต้องพึ่ง โรงเรียนกวดวิชา เพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้นและสามารถสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาหรือสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงได้ ซึ่งจากการศึกษาเบื้องต้นพบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ได้แก่ ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้านการแข่งขันสูง ด้านรายได้ของผู้ปกครอง และด้านค่านิยม 2) เรื่องสถานที่เรียน ได้แก่ ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา ด้านรายวิชาที่เรียนด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน ด้านสื่อและเทคโนโลยี และด้านค่าเล่าเรียน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี และ 3) เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา การตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี โดยผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ก. การสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม

3.1.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 18 แห่ง รวม 18,396 คน

ตารางที่ 3.1 จำนวนผู้เรียนจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

กลุ่มสถานศึกษา มัธยมศึกษา	ชื่อสถานศึกษา	ผู้เรียนชาย	ผู้เรียนหญิง	รวมจำนวน ผู้เรียน
ขนาดกลาง	1.สถานศึกษานนทบุรีพิทยาคม	262	303	565
	2.สถานศึกษาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) นนทบุรี	203	295	498
ขนาดกลาง	3.สถานศึกษาราชวินิต นนทบุรี	159	205	364
	4.สถานศึกษาเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า นนทบุรี	184	239	423
	5.สถานศึกษาโพธิ์นิมิต วิทยาคม	353	242	595
	6.สถานศึกษาราชกูร์นิยม	108	138	246
ขนาดใหญ่	7.สถานศึกษารัตนธิเบศร์	316	469	785
	8.สถานศึกษาศรีบุญยานนท์	494	632	1,126
	9.สถานศึกษาไทรน้อย	243	315	558
ขนาดใหญ่พิเศษ	10.สถานศึกษาสวนกุหลาบ วิทยาลัย นนทบุรี	1,170	1,296	2,466
	11.สถานศึกษาวัดเขมาภิรตาราม	808	698	1,506
	12.สถานศึกษาเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ นนทบุรี	543	849	1,392
	13.สถานศึกษาปากเกร็ด	572	851	1,423
	14.สถานศึกษาเทพศิรินทร์ นนทบุรี	505	774	1,279
	15.สถานศึกษานวมินทรราชินี ทิศ หอวัง นนทบุรี	592	829	1,421

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

กลุ่มสถานศึกษา มัธยมศึกษา	ชื่อสถานศึกษา	ผู้เรียนชาย	ผู้เรียนหญิง	รวมจำนวน ผู้เรียน
	16.สถานศึกษาสตรีนนทบุรี	0	1,477	1,477
	17.สถานศึกษาเบญจมาชานุสรณ์	501	721	1,222
	18.สถานศึกษาบางบัวทอง	377	673	1,050
รวม		7,390	11,006	18,396

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

1) การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการของ Taro Yamane ดังนี้ (วิชิต อ้วน, 2553, น. 164) ดังสูตรต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

โดย n = จำนวนของขนาดตัวอย่าง
 N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา
 e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (โดยกำหนดให้เท่ากับ .05)

แทนค่า n = $4,678 / 1 + 4,678 (0.05)^2$

$$n = 368.49 \text{ คน}$$

สรุป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 369 คน

2) การสุ่มตัวอย่าง

จากจำนวนตัวอย่าง 369 คน ของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่มีที่ตั้งของสถานศึกษาในเมืองและนอกเมือง จำนวนทั้งสิ้น 6 แห่ง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยสถานศึกษาแต่ละแห่ง มีจำนวนตัวอย่างตามสัดส่วนประชากร ดังนี้

ตารางที่ 3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานศึกษา

สถานศึกษา	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง					
	ผู้เรียนชาย	ผู้เรียนหญิง	รวม	กลุ่มตัวอย่าง นร.ชาย	กลุ่มตัวอย่าง นร.หญิง	รวม
1. สถานศึกษานขนาดกลาง						
1.1 บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) นนทบุรี	203	295	498	16	23	39
1.2 นนทบุรีพิทยาคม	262	303	565	21	24	45
รวม						84
2. สถานศึกษานขนาดใหญ่						
2.1 ไทรน้อย	243	315	558	19	25	44
2.2 รัตนาธิเบศร์	316	469	785	25	37	62
รวม						106
3. สถานศึกษานขนาดใหญ่พิเศษ						
3.1 เบญจมาชานุสรณ์	501	721	1,222	39	57	96
3.2 บางบัวทอง	377	673	1,050	30	53	83
รวม						179
รวมทั้งสิ้น	2,097	2,954	4,678	150	219	369

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยเป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ (แบบมีโครงสร้าง) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามตัวแปรที่ศึกษา โดยอาศัยแนวคิด เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับแบบสอบถามเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมปลาย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน ได้แก่ ขนาดสถานศึกษา ระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิดแบบเลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่

1) ข้อมูลพื้นฐานเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย 1.1) ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา 1.2) ด้านการแข่งขันสูง 1.3) ด้านรายได้ของผู้ปกครองและ 1.4) ด้านค่านิยม

2) เรื่องสถานที่เรียน ประกอบด้วย 2.1) ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา 2.2) ด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถานศึกษา 2.3) ด้านรายวิชาที่เรียน 2.4) ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน 2.5) ด้านสื่อและเทคโนโลยี 2.6) ด้านค่าเล่าเรียน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ซึ่งเป็นแบบปลายปิดแบบมาตรวัดของลิเคอร์ท (Likert scale) โดยมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

คะแนน	หมายถึง	ระดับการตัดสินใจ
5	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจมาก
3	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจน้อย
1	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด

คำตอบที่ได้จากเครื่องมือในส่วนที่ 2 มีเกณฑ์การให้คะแนน โดยกำหนดความสำคัญของระดับการตัดสินใจ โดยจัดชั้นของคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น (ช่วงชั้น)} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5-1}{5} = 0.8$$

ดังนั้น การแปลความหมายครั้งนี้ ผู้วิจัยแปลความหมายของค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ค่าคะแนน กลาง (Mid Point) ตามแนวคิดของเบสต์ (Best, 1981:182) ดังนี้

4.21– 5.00	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจมาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจน้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา การตัดสินใจเข้าเรียน ในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี เป็นแบบปลายเปิด

3.3 การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.3.1 ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำราทางวิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

3.3.2 สร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์จากข้อมูลที่รวบรวมทั้งหมด นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา ตรวจสอบ เสนอแนะ แก้ไขเนื้อหาและการใช้ภาษา

3.3.3 นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้อง การครอบคลุมเนื้อหา และความเที่ยงตรง เพื่อให้คำถามมีความสมบูรณ์มากที่สุด

3.3.4 นำแบบสอบถามและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้อง มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้ง ก่อนนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างอื่นจำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach, 1990, p.202-204) มีค่าเท่ากับ 0.922

3.3.5 นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบแล้วและมีความสมบูรณ์ไปใช้เก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ขอนหนังสือจากวิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 6 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล เพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม

3.4.2 ผู้วิจัยแจกและเก็บแบบสอบถามจากผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 6 แห่ง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตัวเองจำนวน 369 ฉบับ

3.4.3 กรณีการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 6 แห่ง แห่งละ 2 คน รวมทั้งสิ้น 12 คน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ส่วนสถิติที่ใช้วิเคราะห์ ดังนี้

3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การหาความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.5.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างประชากรตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป และทดสอบเป็นรายคู่ในกรณีที่พบความแตกต่างโดยใช้ Scheffe's Method

3.5.3 การวิเคราะห์คำตอบจากคำถามปลายเปิด (Open Ended) และจากการสัมภาษณ์ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้นำข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยายเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา จึงนำเสนอผลการศึกษายิจตามวัตถุประสงค์ โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี จำแนกตาม ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน ระดับชั้นเรียนต่างกัน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัญหา ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

ผลการวิจัย พบว่า

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชาเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชาเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าร้อยละ จำแนกตามเพศของผู้เรียน สถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน ระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศของตัวอย่าง

จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	ร้อยละ
ชาย	152	41.20
หญิง	217	58.80
รวม	369	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 58.80 เพศชาย จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 41.20

ตารางที่ 4.2 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามขนาดของสถานศึกษาของตัวอย่าง

ขนาดของสถานศึกษา	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	ร้อยละ
ขนาดใหญ่พิเศษ	179	48.51
ขนาดใหญ่	106	28.73
ขนาดกลาง	84	22.76
รวม	369	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 48.51 รองลงมาสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 28.73 และสถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 22.76 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 4	67	18.20
มัธยมศึกษาปีที่ 5	176	47.70
มัธยมศึกษาปีที่ 6	126	34.10
รวม	369	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้เรียนกววิชาส่วนใหญ่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 47.70 รองลงมาคือมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 34.10 และมีมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 18.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1.99	16	4.30
2.00-2.99	219	59.30
3.00 ขึ้นไป	134	36.30
รวม	369	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้เรียนกววิชาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.00 – 2.99 จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 59.30 รองลงมาคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 36.30 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.30 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกววิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา โดยภาพรวม

ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา	ระดับการตัดสินใจ			
	\bar{X}	SD	แปลผล	ลำดับ
เรื่องเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม	3.61	0.54	มาก	2
เรื่องสถานที่เรียน	3.67	0.53	มาก	1
รวม	3.66	0.50	มาก	-

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 3.66$) โดยผู้เรียนให้ความสำคัญกับเรื่องสถานที่เรียนเป็นลำดับที่ 1 ($\bar{X} = 3.67$) และเรื่องเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 3.61$) เป็นลำดับที่ 2

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาเรื่องสถานที่เรียน โดยภาพรวม

เรื่องสถานที่เรียน	ระดับการตัดสินใจ			
	\bar{X}	SD	แปลผล	ลำดับ
ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา	3.38	0.76	ปานกลาง	6
ด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถานศึกษา	3.73	0.62	มาก	3
ด้านรายวิชาที่เรียน	3.60	0.63	มาก	5
ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน	3.81	0.64	มาก	2
ด้านสื่อและเทคโนโลยี	3.82	0.72	มาก	1
ด้านค่าเล่าเรียน	3.64	0.68	มาก	4
รวม	3.67	0.53	มาก	-

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้เรียนกวศวิชาส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศวิชา เรื่องสถานที่เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$) ระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับด้านสื่อและเทคโนโลยี สูงสุด ($\bar{X} = 3.82$) รองลงมาคือ ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน ($\bar{X} = 3.81$) และให้ความสำคัญกับด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวศวิชาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.38$)

ผลการวิจัยปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี เรื่องสถานที่เรียน สามารถจำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องสถานที่เรียนจำแนกตามด้านสื่อและเทคโนโลยี

ด้านสื่อและเทคโนโลยี	ระดับการตัดสินใจ			
	\bar{X}	SD	แปลผล	ลำดับ
สถานศึกษาที่สามารถประยุกต์ใช้สื่อและเครื่องมือการสอนได้อย่างเหมาะสม	3.83	0.79	มาก	1
สถานศึกษาที่ให้ความสำคัญกับเครื่องมือสื่อสารและเทคโนโลยีในการเรียนรู้และก้าวทันต่อวิชาการใหม่ๆ	3.82	0.84	มาก	2
ผู้สอนใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น ใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม ในการจัดการเรียนรู้	3.82	0.84	มาก	2
รวม	3.82	0.72	มาก	-

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้เรียนกวศวิชาส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องสถานที่เรียน ด้านสื่อและเทคโนโลยี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) โดยให้ความสำคัญกับ สถานศึกษาที่สามารถประยุกต์ใช้สื่อและเครื่องมือการสอนได้อย่างเหมาะสม สูงสุด ($\bar{X} = 3.83$) รองลงมาคือสถานศึกษาที่ให้ความสำคัญกับเครื่องมือสื่อสารและเทคโนโลยีในการเรียนรู้ และก้าวทันต่อวิชาการใหม่ๆ และให้ความสำคัญกับผู้สอนใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น ใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม ในการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับต่ำสุด เท่ากันทั้ง 2 ด้าน ($\bar{X} = 3.82$)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องสถานที่เรียนจำแนกตามด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน

ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน	ระดับการตัดสินใจ			
	\bar{X}	SD	แปลผล	ลำดับ
โรงเรียนกวศวิชาที่ผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับเท่านั้น	3.54	0.86	มาก	6
โรงเรียนกวศวิชาที่รวบรวมผู้สอนที่ได้รับความนิยมในการสอนเฉพาะรายวิชา	3.59	0.86	มาก	5
สถานศึกษาที่ผู้สอนมีเทคนิคการสอนดีทำให้เข้าใจง่าย	3.98	0.85	มาก	1
ผู้สอนที่มีตัวอย่างข้อสอบและวิธีลัดในการทำข้อสอบ	3.92	0.80	มาก	3
ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เอาใจใส่ผู้เรียน	3.88	0.83	มาก	4
ผู้สอนที่มีบุคลิกภาพที่ดี เช่น กิริยาท่าทางที่แสดงออกทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น ใช้น้ำเสียงที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดบ้าง	3.96	0.81	มาก	2
รวม	3.81	0.63	มาก	-

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้เรียนกวศวิชาส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจเรื่องสถานที่เรียนเกี่ยวกับด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) มีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับสถานศึกษาที่ผู้สอนมีเทคนิคการสอนดีทำให้เข้าใจง่าย สูงสุด ($\bar{X} = 3.98$) รองลงมาคือผู้สอนที่มีบุคลิกภาพที่ดี เช่น กิริยาท่าทางที่แสดงออกทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น ใช้น้ำเสียงที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดบ้าง ($\bar{X} = 3.96$) และระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับโรงเรียนกวศวิชาที่ผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับเท่านั้น อยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.54$)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องสถานที่เรียนจำแนกตามด้านภาพลักษณ์ และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา

ด้านภาพลักษณ์และ ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา	ระดับการตัดสินใจ			
	\bar{X}	SD	แปลผล	ลำดับ
ผลการสอบของผู้เรียนในโรงเรียนกวดวิชาสามารถเข้าเรียนต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาชั้นนำได้มากที่สุด	3.66	0.77	มาก	5
โรงเรียนกวดวิชาที่ได้รับการยอมรับแบบปากต่อปาก	3.67	0.79	มาก	4
โรงเรียนกวดวิชาที่มีระบบการบริหารจัดการที่ดี	3.69	0.76	มาก	3
โรงเรียนกวดวิชาที่มีความน่าเชื่อถือ	3.83	0.77	มาก	2
โรงเรียนกวดวิชาที่เปิดสอนมานานจนเป็นที่ยอมรับ	3.85	0.81	มาก	1
รวม	3.73	0.62	มาก	-

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องสถานที่เรียน ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) มีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับ โรงเรียนกวดวิชาที่เปิดสอนมานานจนเป็นที่ยอมรับ สูงสุด ($\bar{X} = 3.85$) รองลงมาคือโรงเรียนกวดวิชาที่มีความน่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 3.83$) และระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับผลการสอบของผู้เรียนในโรงเรียนกวดวิชาสามารถเข้าเรียนต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาชั้นนำได้มากที่สุด อยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.66$)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องสถานที่เรียนจำแนกตามด้านค่าเล่าเรียน

ด้านค่าเล่าเรียน	ระดับการตัดสินใจ			
	\bar{X}	SD	แปลผล	ลำดับ
โรงเรียนกวดวิชาที่มีการกำหนดด้านค่าเล่าเรียนแต่ละหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน	3.83	0.83	มาก	1
ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาประมาณ 1,001-5,000 บาทต่อหลักสูตร	3.62	0.89	มาก	3
สามารถผ่อนชำระค่าเรียนได้	3.48	1.07	มาก	4
ค่านั่งสือและอุปกรณ์การเรียนมีความเหมาะสม	3.66	0.91	มาก	2
รวม	3.64	0.68	มาก	-

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องสถานที่เรียน เกี่ยวกับด้านค่าเล่าเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) โดยมีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่มีการกำหนดด้านค่าเล่าเรียนแต่ละหลักสูตรไว้อย่างชัดเจนสูงสุด

($\bar{X} = 3.83$) รองลงมาคือค่านั่งสือและอุปกรณ์การเรียนมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.66$) และระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับการสามารถผ่อนชำระค่าเรียนได้ อยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.48$)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องสถานที่เรียนจำแนกตามด้านรายวิชาที่เรียน

ด้านรายวิชาที่เรียน	ระดับการตัดสินใจ			
	\bar{X}	SD	แปลผล	ลำดับ
เลือกเรียนเฉพาะรายวิชาที่มีผลการเรียนต่ำ	3.60	0.92	มาก	2
เลือกเรียนเฉพาะวิชาที่สำคัญสำหรับการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	3.94	0.80	มาก	1
เลือกเรียนรวมทุกวิชา	3.28	1.09	ปานกลาง	3
รวม	3.60	0.63	มาก	-

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้เรียนกวทวิชาส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องสถานที่เรียน เกี่ยวกับด้านรายวิชาที่เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) โดยมีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกเรียนเฉพาะวิชาที่สำคัญสำหรับการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา สูงสุด ($\bar{X} = 3.94$) รองลงมาคือเลือกเรียนเฉพาะรายวิชาที่มีผลการเรียน ($\bar{X} = 3.60$) และระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกเรียนรวมทุกวิชา อยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.28$)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องสถานที่เรียนจำแนกตามด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวทวิชา

ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวทวิชา	ระดับการตัดสินใจ			
	\bar{X}	SD	แปลผล	ลำดับ
เรื่องสถานที่เรียนอยู่ใกล้ที่พัก	3.34	1.00	ปานกลาง	2
เรื่องสถานที่เรียนที่มีการคมนาคมสะดวก เช่น ใกล้สถานีรถไฟหรือรถประจำทาง	3.61	0.93	มาก	1
เรื่องสถานที่เรียนตั้งอยู่ใกล้สถานศึกษาของท่าน	3.33	1.01	ปานกลาง	3
เรื่องสถานที่เรียนที่มีสถานที่จอดรถสะดวก	3.26	0.97	ปานกลาง	4
รวม	3.38	0.76	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้เรียนกวทวิชาส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องสถานที่เรียน ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวทวิชา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) โดยมีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องสถานที่เรียนที่มีการคมนาคมสะดวก เช่น ใกล้สถานีรถไฟหรือรถประจำทางสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) รองลงมาคือ เรื่องสถานที่เรียนอยู่ใกล้ที่พัก ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) และระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องสถานที่เรียนที่มีสถานที่จอดรถสะดวกอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.26$)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชา จำแนกตามเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมโดยภาพรวม

เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม	ระดับการตัดสินใจ			
	\bar{X}	SD	แปลผล	ลำดับ
ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา	3.84	0.65	มาก	1
ด้านการแข่งขันสูง	3.60	0.68	มาก	3
ด้านรายได้ของผู้ปกครอง	3.21	0.90	ปานกลาง	4
ด้านค่านิยม	3.68	0.74	มาก	2
รวม	3.61	0.54	มาก	-

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับกับปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา โดยภาพรวมเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) โดยมีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับ ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาสูงสุด ($\bar{X} = 3.84$) รองลงมาคือด้านค่านิยม ($\bar{X} = 3.68$) และระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับกับด้านรายได้ของผู้ปกครองอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.21$)

ผลการวิจัยปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี เรื่องเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม สามารถจำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมจำแนกตามด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา	ระดับการตัดสินใจ			
	\bar{X}	SD	แปลผล	ลำดับ
สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง	3.65	0.83	มาก	3
สามารถสอบเข้าเรียนในคณะที่ต้องการศึกษา	3.89	0.76	มาก	2
สามารถสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเองและครอบครัว	4.00	0.77	มาก	1
รวม	3.84	0.65	มาก	-

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้เรียนกวศวิชาส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) โดยมีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับการสามารถสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเองและครอบครัว สูงสุด ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมาคือ การสามารถสอบเข้าเรียนในคณะที่ต้องการศึกษา ($\bar{X} = 3.89$) และระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับการสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.65$)

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมจำแนกตามด้านค่านิยม

ด้านค่านิยม	ระดับการตัดสินใจ			
	\bar{X}	SD	แปลผล	ลำดับ
การเรียนกวศวิชาเป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่ผู้เรียน	3.70	0.92	มาก	1
การเรียนกวศวิชาเป็นการเพิ่มโอกาสอนาคตการทำงานที่ดีให้แก่ผู้เรียน	3.66	0.91	มาก	2

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ด้านค่านิยม	ระดับ การ ตัดสินใจ	ด้าน ค่านิยม	ระดับการ ตัดสินใจ	ด้าน ค่านิยม
ผู้ปกครองเห็นว่าการเรียนกวดวิชาทำให้มี อนาคตการทำงานของบุตรหลานที่ดี	3.70	0.92	มาก	1
สังคมให้ความสำคัญกับคนที่เรียนกวดวิชาว่าจะ เพิ่มโอกาสอนาคตการทำงานที่ดี	3.64	0.90	มาก	3
รวม	3.68	0.74	มาก	-

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องส่วน
บุคคลและสภาพแวดล้อม ด้านค่านิยม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) โดยมีระดับการ
ตัดสินใจมากทุกข้อ ระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาเป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา
ให้แก่ผู้เรียน ผู้ปกครองเห็นว่าการเรียนกวดวิชาจะช่วยเพิ่มโอกาสทางการศึกษา และ ผู้ปกครองเห็น
ว่าการเรียนกวดวิชาทำให้มีอนาคตการทำงานของบุตรหลานที่ดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากันทั้ง 3 ด้าน
($\bar{X} = 3.70$) รองลงมาคือ การเรียนกวดวิชาเป็นการเพิ่มโอกาสอนาคตการทำงานที่ดีให้แก่ผู้เรียน (\bar{X}
 $= 3.66$) และ ระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับสังคมให้ความสำคัญกับคนที่เรียนกวดวิชาว่าจะเพิ่ม โอกาส
อนาคตการทำงานที่ดีอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.64$)

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมจำแนกตามด้านการแข่งขันสูง

ด้านการแข่งขันสูง	ระดับการตัดสินใจ			
	\bar{X}	SD	แปลผล	ลำดับ
ทำให้เกรดเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมปลาย GPAX สูงขึ้น	3.56	0.82	มาก	3
ทำให้ผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือ O-NET มีคะแนนสูงขึ้น	3.56	0.83	มาก	3
ทำให้การสอบความถนัดทั่วไป หรือ GAT มีคะแนนสูงขึ้น	3.59	0.81	มาก	2
ทำให้การสอบความถนัดเฉพาะด้านหรือ ความถนัดทางด้านวิชาชีพหรือPATมีคะแนนสูงขึ้น	3.70	0.78	มาก	1
รวม	3.60	0.68	มาก	-

จากตารางที่ 4.16 พบว่า พบว่า ผู้เรียนกวศวิชาส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ด้านการแข่งขันสูง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) ระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับการทำให้การสอบความถนัดเฉพาะด้านหรือความถนัดทางด้านวิชาชีพหรือPATมีคะแนนสูงขึ้น สูงสุด ($\bar{X} = 3.70$) รองลงมาคือ ทำให้การสอบความถนัดทั่วไป หรือ GAT มีคะแนนสูงขึ้น ($\bar{X} = 3.59$) และ ทำให้เกรดเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมปลาย GPAX สูงขึ้นและระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับการทำให้ผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือ O-NET มีคะแนนสูงขึ้น อยู่ในระดับต่ำสุดเท่ากันทั้ง 2 ด้าน ($\bar{X} = 3.56$)

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมจำแนกตามด้านรายได้ของผู้ปกครอง

ด้านรายได้ของผู้ปกครอง	ระดับการตัดสินใจ			
	\bar{X}	SD	แปลผล	ลำดับ
รายได้หลักของผู้ปกครอง เพียงพอต่อการสนับสนุนให้เรียนกวดวิชา	3.35	0.90	ปานกลาง	1
ผู้ปกครองมีรายได้อื่นนอกเหนือจากรายได้หลัก เช่น รายได้จากการประกอบอาชีพเสริม รายได้จากการเป็นที่ปรึกษา ค่าตอบแทน หรือค่าล่วงเวลา	3.08	1.14	ปานกลาง	2
รวม	3.21	0.90	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ด้านรายได้ของผู้ปกครอง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$) ระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับ รายได้หลักของผู้ปกครองเพียงพอต่อการสนับสนุนให้เรียนกวดวิชาสูงสุด ($\bar{X} = 3.35$) รองลงมาคือ ผู้ปกครองของผู้เรียนมีรายได้อื่นนอกเหนือจากรายได้หลัก เช่น รายได้จากการประกอบอาชีพเสริม รายได้จากการเป็นที่ปรึกษา ค่าตอบแทน หรือค่าล่วงเวลาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.08$)

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน โดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้าน

ที่	ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา	ผู้เรียนในสถานศึกษา						F-test	p-value
		ขนาดใหญ่พิเศษ (n=176)		ขนาดใหญ่ (n=109)		ขนาดปานกลาง (n=84)			
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
เรื่องสถานที่เรียน									
1.	ด้านสื่อและเทคโนโลยี	3.76	.70	3.85	.68	3.83	.75	.436	.647
2.	ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน	3.79	.64	3.80	.59	3.83	.67	.112	.894
3.	ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา	3.72	.57	3.74	.67	3.75	.62	.058	.944
4.	ด้านค่าเล่าเรียน	3.66	.68	3.65	.68	3.64	.69	.024	.976
5.	ด้านรายวิชาที่เรียน	3.60	.61	3.76	.60	3.51	.65	5.244	.006**
6.	ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา	3.37	.74	3.50	.71	3.32	.81	1.834	.161
	รวม	3.64	.52	3.71	.52	3.64	.53	.700	.497

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ที่	ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียน ในโรงเรียนกวดวิชา	ผู้เรียนในสถานศึกษา						F-test	p-value
		ขนาดใหญ่พิเศษ (n=176)		ขนาดใหญ่ (n=109)		ขนาดปานกลาง (n=84)			
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม									
7.	ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา	3.76	.63	3.83	.66	3.90	.66	1.315	.270
8.	ด้านค่านิยม	3.73	.69	3.77	.72	3.61	.79	1.888	.153
9.	ด้านการแข่งขันสูง	3.56	.59	3.58	.62	3.63	.77	.417	.659
10.	ด้านรายได้ของผู้ปกครอง	3.26	.90	3.47	.80	3.03	.93	8.202	.000**
	รวม	3.58	.52	3.66	.57	3.54	.55	1.617	.200
	รวมทั้งหมด	3.62	.48	3.70	.52	3.61	.49	.112	.738

p** < .01

p* < .05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาโดยภาพรวมไม่ต่างกัน ยกเว้น เรื่องส่วนบุคคลและ

สภาพแวดล้อม ด้านรายได้ของผู้ปกครองต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเรื่องสถานที่เรียน ด้านรายวิชาที่เรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน

ปัจจัย	(I) ขนาด	(J) ขนาด	ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย (I-J)	Std. Error	Sig.
เรื่องสถานที่เรียน					
ด้านรายวิชาที่เรียน	ใหญ่พิเศษ	ใหญ่	-.16929	.09122	.180
		กลาง	.07819	.08332	.644
	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ	.16929	.09122	.180
		กลาง	.24748*	.07658	.006
	กลาง	ใหญ่พิเศษ	-.07819	.08332	.644
		ใหญ่	-.24748*	.07658	.006
เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม					
ด้านรายได้ของผู้ปกครอง	ใหญ่พิเศษ	ใหญ่	-.20599	.12883	.280
		กลาง	.22781	.11767	.155
	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ	.20599	.12883	.280
		กลาง	.43380*	.10815	.000
	กลาง	ใหญ่พิเศษ	-.22781	.11767	.155
		ใหญ่	-.43380*	.10815	.000

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ในเรื่องสถานที่เรียน ผู้เรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาขนาดใหญ่ให้ความสำคัญในด้านรายวิชาที่เรียนมากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาขนาดกลาง สำหรับเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมผู้เรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาขนาดใหญ่ให้ความสำคัญในด้านรายได้ของผู้ปกครองมากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาขนาดกลาง

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน โดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้าน

ที่	ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียน ในโรงเรียนกวดวิชา	ระดับชั้นเรียนของผู้เรียน						F-test	p-value
		มัธยมศึกษา ปีที่ 4		มัธยมศึกษา ปีที่ 5		มัธยมศึกษา ปีที่ 6			
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
เรื่องสถานที่เรียน									
1.	ด้านสื่อและเทคโนโลยี	3.7	.72	3.7	.71	3.9	.72	3.856	.022*
		2		6		6			
2.	ด้านความมีชื่อเสียงของ ผู้สอน	3.7	.66	3.7	.65	4.0	.57	10.100	.000**
		1		1		1			
3.	ด้านภาพลักษณ์และความมี ชื่อเสียงของสถานศึกษา	3.5	.53	3.6	.65	3.9	.59	11.009	.000**
		7		2		2			
4.	ด้านค่าเล่าเรียน	3.6	.68	3.5	.71	3.7	.63	2.302	.101
		0		9		5			
5.	ด้านรายวิชาที่เรียน	3.5	.64	3.6	.65	3.5	.61	1.458	.234
		1		6		8			
6.	ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียน กวดวิชา	3.1	.77	3.3	.75	3.5	.77	6.266	.002**
		7		4		6			
	รวม	3.5	.52	3.6	.54	3.8	.49	6.823	.001**
		5		1		0			

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ที่	ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียน ในโรงเรียนกวดวิชา	ระดับชั้นเรียนของผู้เรียน						F-test	p-value
		มัธยมศึกษา ปีที่ 4		มัธยมศึกษา ปีที่ 5		มัธยมศึกษา ปีที่ 6			
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม									
7.	ด้านการเข้าศึกษาต่อใน สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา	3.6 7	.60	3.7 5	.65	4.0 8	.64	13.45	.000**
8.	ด้านค่านิยม	3.5 8	.67	3.6 8	.78	3.7 4	.74	1.029	.358
9.	ด้านการแข่งขันสูง	3.5 3	.62	3.4 6	.67	3.8 4	.70	12.12	.000**
10.	ด้านรายได้ของผู้ปกครอง	3.2 2	.84	3.2 4	.90	3.1 7	.95	.274	.760
	รวม	3.5 0	.50	3.5 3	.57	3.7 1	.53	4.771	.009**
	รวมทั้งหมด	3.5 3	.48	3.5 8	.52	3.7 6	.45	6.980	.001**

p** < .01

p* < .05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้เรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา โดยภาพรวมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พิจารณารายเรื่อง พบว่า เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา และด้านการแข่งขันสูง ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และในเรื่องสถานที่เรียน ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา ด้านความมีชื่อเสียงของ

ผู้สอน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สำหรับด้านสื่อและเทคโนโลยี ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน โดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้าน

ปัจจัย	(I) ระดับชั้นเรียน	(J) ระดับชั้นเรียน	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (I-J)	Std. Error	p-value
เรื่องสถานที่เรียน					
ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน	ม.4	ม.5	.00098	.08946	1.000
		ม.6	-.30676*	.09422	.005
	ม.5	ม.4	-.00098	.08946	1.000
		ม.6	-.30774*	.07272	.000
	ม.6	ม.4	.30676*	.09422	.005
		ม.5	.30774*	.07272	.000
ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา	ม.4	ม.5	-.05464	.08784	.824
		ม.6	-.35199*	.09252	.001
	ม.5	ม.4	.05464	.08784	.824
		ม.6	-.29735*	.07141	.000
	ม.6	ม.4	.35199*	.09252	.001
		ม.5	.29735*	.07141	.000
ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา	ม.4	ม.5	-.17584	.10887	.273
		ม.6	-.38963*	.11467	.003
	ม.6	ม.4	.38963*	.11467	.003
		ม.5	.21379	.08851	.055

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ปัจจัย	(I) ระดับชั้นเรียน	(J) ระดับชั้นเรียน	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (I-J)	Std. Error	p-value
เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม					
ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา	ม.4	ม.5	-.08144	.09121	.672
		ม.6	-.41534*	.09607	.000
	ม.5	ม.4	.08144	.09121	.672
		ม.6	-.33390*	.07415	.000
	ม.6	ม.4	.41534*	.09607	.000
		ม.5	.33390*	.07415	.000
ด้านการแข่งขันสูง	ม.4	ม.5	.07335	.09595	.747
		ม.6	-.30372*	.10106	.012
	ม.5	ม.4	-.07335	.09595	.747
		ม.6	-.37707*	.07800	.000
	ม.6	ม.4	.30372*	.10106	.012
		ม.5	.37707*	.07800	.000

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ในเรื่องสถานที่เรียน ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญในด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวศวิชามากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญในด้านภาพลักษณ์และการมีชื่อเสียงของสถานศึกษามากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 และ ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญในด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอนมากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5

สำหรับเรื่องเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญในการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษามากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 และ ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญในด้านการแข่งขันสูงมากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน โดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้าน

ที่	ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา	ระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน						F-test	p-value
		ต่ำกว่า 1.99 (n=16)		2.00-2.99 (n=219)		3.00 ขึ้นไป (n=130)			
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
เรื่องสถานที่เรียน									
1.	ด้านสื่อและเทคโนโลยี	3.23	.94	3.76	.72	4.00	.63	10.68	.000**
2.	ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน	3.38	.87	3.75	.64	3.95	.57	8.249	.000**
3.	ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา	3.20	.46	3.65	.65	3.88	.56	11.85	.000**
4.	ด้านค่าเล่าเรียน	3.30	.65	3.59	.71	3.78	.61	5.421	.005*
5.	ด้านรายวิชาที่เรียน	3.31	.66	3.64	.63	3.59	.64	2.135	.120
6.	ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา	3.30	.99	3.33	.76	3.49	.75	2.014	.135
	รวม	3.29	.58	3.62	.54	3.78	.47	8.535	.000**

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ที่	ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชา	ระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน						F-test	p-value
		ต่ำกว่า 1.99 (n=16)		2.00-2.99 (n=219)		3.00 ขึ้น ไป (n= 130)			
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม									
7.	ด้านการเข้าศึกษาต่อใน สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา	2.8 8	.58	3.78	.64	4.0 8	.56	31.44	.000**
8.	ด้านค่านิยม	3.0 1	.82	3.67	.73	3.7 9	.72	8.141	.000**
9.	ด้านการแข่งขันสูง	3.0 5	.59	3.50	.65	3.8 4	.68	17.50	.000**
10.	ด้านรายได้ของผู้ปกครอง	3.0 3	1.01	3.19	.91	3.2 8	.89	.777	.461
	รวม	2.9 9	.52	3.53	.53	3.7 5	.51	17.78	.000**
	รวมทั้งหมด	3.1 7	.43	3.58	.50	3.7 7	.45	14.03	.000**

p** < .01

p* < .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา โดยภาพรวมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พิจารณารายเรื่องพบว่า เรื่องสถานที่เรียน ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน ด้านสื่อและเทคโนโลยี และด้านค่าเล่าเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สำหรับเรื่องเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้านการแข่งขันสูง และด้านค่านิยม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .01

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนใน
โรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน โดย
ภาพรวมและแยกเป็นรายด้าน

ปัจจัย	(I) ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	(J) ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย (I-J)	Std. Error	p-value
ด้านสื่อและเทคโนโลยี	ต่ำกว่า 1.99	2.00-2.99	-.52882*	.18178	.015
		3.00 ขึ้นไป	-.76586*	.18566	.000
	2.00-2.99	ต่ำกว่า 1.99	.52882*	.18178	.015
		3.00 ขึ้นไป	-.23703*	.07699	.009
	3.00 ขึ้นไป	ต่ำกว่า 1.99	.76586*	.18566	.000
		2.00-2.99	.23703*	.07699	.009
ด้านความมีชื่อเสียง ของผู้สอน	ต่ำกว่า 1.99	2.00-2.99	-.37995	.16216	.066
		3.00 ขึ้นไป	-.57898*	.16563	.002
	2.00-2.99	ต่ำกว่า 1.99	.37995	.16216	.066
		3.00 ขึ้นไป	-.19903*	.06868	.016
	3.00 ขึ้นไป	ต่ำกว่า 1.99	.57898*	.16563	.002
		2.00-2.99	.19903*	.06868	.016
ด้านภาพลักษณ์และ ความมีชื่อเสียงของ สถานศึกษา	ต่ำกว่า 1.99	2.00-2.99	-.44223*	.15812	.021
		3.00 ขึ้นไป	-.67561*	.16149	.000
	2.00-2.99	ต่ำกว่า 1.99	.44223*	.15812	.021
		3.00 ขึ้นไป	-.23337*	.06696	.003
	3.00 ขึ้นไป	ต่ำกว่า 1.99	.67561*	.16149	.000
		2.00-2.99	.23337*	.06696	.003

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ปัจจัย	(I) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	(J) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (I-J)	Std. Error	p-value
ด้านค่าเล่าเรียน	ต่ำกว่า 1.99	2.00-2.99	-.29559	.17430	.239
		3.00 ขึ้นไป	-.48111*	.17803	.027
	2.00-2.99	ต่ำกว่า 1.99	.29559	.17430	.239
		3.00 ขึ้นไป	-.18552*	.07382	.044
	3.00 ขึ้นไป	ต่ำกว่า 1.99	.48111*	.17803	.027
		2.00-2.99	.18552*	.07382	.044
ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา	ต่ำกว่า 1.99	2.00-2.99	-.90278*	.15749	.000
		3.00 ขึ้นไป	-1.20211*	.16086	.000
	2.00-2.99	ต่ำกว่า 1.99	.90278*	.15749	.000
		3.00 ขึ้นไป	-.29934*	.06670	.000
	3.00 ขึ้นไป	ต่ำกว่า 1.99	1.20211*	.16086	.000
		2.00-2.99	.29934*	.06670	.000
ด้านค่านิยม	ต่ำกว่า 1.99	2.00-2.99	-.65508*	.19003	.003
		3.00 ขึ้นไป	-.77705*	.19409	.000
	2.00-2.99	ต่ำกว่า 1.99	.65508*	.19003	.003
		3.00 ขึ้นไป	-.12197	.08048	.318
	3.00 ขึ้นไป	ต่ำกว่า 1.99	.77705*	.19409	.000
		2.00-2.99	.12197	.08048	.318
ด้านการแข่งขันสูง	ต่ำกว่า 1.99	2.00-2.99	-.44856*	.17075	.033
		3.00 ขึ้นไป	-.79641*	.17440	.000
	2.00-2.99	ต่ำกว่า 1.99	.44856*	.17075	.033
		3.00 ขึ้นไป	-.34785*	.07231	.000
	3.00 ขึ้นไป	ต่ำกว่า 1.99	.79641*	.17440	.000
		2.00-2.99	.34785*	.07231	.000

p* < .05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ในเรื่องสถานที่เรียน ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในด้านสื่อและเทคโนโลยี ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา และด้านค่าเล่าเรียนมากกว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.00 - 2.99 และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99

สำหรับเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้านการแข่งขันสูง มากกว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99 และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.00 - 2.99

ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในด้านค่านิยมมากกว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99

4.4 ผลการวิเคราะห์ปัญหา ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียน

ปัจจัย	ปัญหา	จำนวนความถี่ (n)
เรื่องสถานที่เรียน	1. ด้านสื่อและเทคโนโลยี	- สื่อการเรียนการสอนไม่ทันสมัย 2 - สื่อการเรียนการสอนไม่หลากหลาย 1
	2. ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน	- ผู้สอนไม่มีชื่อเสียง 2 - ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจยาก 1 - ไม่มีเอกสารทางวิชาการ หรืองานวิจัยยืนยันประสิทธิภาพของผู้สอน 1
3. ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา	- จำนวนผู้เรียนที่สามารถเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงน้อย 2	
	- ขาดระบบความปลอดภัยที่ดี 1	

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ปัจจัย	ปัญหา	จำนวนความถี่ (n)
เรื่องสถานที่เรียน 4. ด้านค่าเล่าเรียน	- ด้านค่าเล่าเรียนสูง	2
	- ไม่มีระบบผ่อนจ่ายด้านค่าเล่าเรียน	1
5. ด้านรายวิชาที่เรียน	- เนื้อหารายวิชาไม่น่าสนใจ	2
	- ไม่มีรายวิชาที่ผู้เรียนต้องใช้ในการสอบ	1
	- หลักสูตรการสอนไม่ตรงกับข้อสอบคัดเลือก เข้าในระดับชั้นต่างๆ	1
6. ด้านสถานที่ตั้งของ โรงเรียนกวดวิชา	- ไม่สะดวกในการเดินทาง	2
	- สถานที่ไม่เอื้ออำนวยแก่การเรียนการสอน	1
เรื่องส่วนบุคคลและ สภาพแวดล้อม 7. ด้านการเข้าศึกษาต่อใน สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา	- คณะที่ผู้เรียนสนใจศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษามีการแข่งขันที่สูงมาก	6
	- ไม่มีคณะที่ผู้เรียนสนใจจะเข้าศึกษาต่อ	4
	- คณะที่สนใจจะเข้าศึกษาต่อไม่มีชื่อเสียง	3
8. ด้านค่านิยม	- เรียนกวดวิชาตามเพื่อน ผู้เรียนไม่ใส่ใจเรียน	2
	- เรียนกวดวิชาเพราะคำแนะนำของรุ่นพี่	1
	- เรียนโรงเรียนกวดวิชาเพราะความต้องการของ ผู้ปกครอง	1
	- การกวดวิชาเป็นสิ่งไม่จำเป็น	1
9. ด้านการแข่งขันสูง	- ด้านการแข่งขันสูงในทุกระดับชั้นการศึกษา	5
10. ด้านรายได้ของ ผู้ปกครอง	- ไม่มีทุนเรียนพิเศษสำหรับผู้เรียนที่ผู้ปกครองมี รายได้น้อย	2
	- ผู้ปกครองที่มีรายได้น้อยมีข้อมูลเรื่อง สถานศึกษาและการศึกษาน้อย	1
	- ผู้ปกครองที่มีรายได้น้อยให้ความสนใจใน เรื่องการกวดวิชาน้อย	1

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียน พบว่า ในเรื่องสถานที่เรียน ด้านสื่อและเทคโนโลยี ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า โรงเรียนกวดวิชาที่มีสื่อการสอนไม่ทันสมัย ($n = 2$) ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่าผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาไม่มีชื่อเสียง ($n = 2$) ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ในโรงเรียนกวดวิชาบางแห่ง มีจำนวนผู้เรียนที่สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงน้อย ($n = 2$) ด้านค่าเล่าเรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ด้านค่าเล่าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาสูง ($n = 2$) ด้านรายวิชาที่เรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า เนื้อหารายวิชาที่จัดสอนในโรงเรียนกวดวิชาไม่น่าสนใจ ($n = 2$) และด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า การเดินทางไม่สะดวก ($n = 2$)

สำหรับเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นว่าขณะที่ผู้เรียนสนใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีการแข่งขันที่สูงมาก ($n = 6$) ด้านค่านิยม ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้เรียนเข้าเรียนกวดวิชาเนื่องจากเพื่อนเรียนกวดวิชา ไม่ใส่ใจเรียนกวดวิชา ($n = 2$) ด้านการแข่งขันสูง ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า การศึกษาในปัจจุบันมีด้านการแข่งขันสูงในทุกระดับชั้น ($n = 5$) และด้านรายได้ของผู้ปกครอง ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า โรงเรียนกวดวิชาไม่มีทุนเรียนพิเศษสำหรับผู้เรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย ($n = 2$)

ตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์แนวทางการแก้ปัญหาในการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

เรื่อง	แนวทางการแก้ปัญหา	จำนวนความถี่ (F)
เรื่องสถานที่เรียน	- มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย	2
1. ด้านสื่อและเทคโนโลยี	- มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย	1
2. ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน	- ผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาต้องมีเทคนิคการสอนที่ดี เข้าใจง่าย	6
	- คัดเลือกผู้สอนที่มีผลงานดีเด่นด้านการวิจัย และมีการจัดทำเอกสารวิชาการต่างๆ	1

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

เรื่อง	แนวทางการแก้ปัญหา	จำนวน ความถี่ (F)
เรื่องสถานที่เรียน		
3. ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา	- เป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียง มีจำนวนผู้เรียนที่สอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามาก - จัดระบบความปลอดภัยที่ดี เช่น ติดกล้องวงจรปิด มีการตรวจสอบจำนวนผู้ลงทะเบียนและผู้เข้าเรียนในแต่ละห้องเรียนในทุกชั่วโมงการเรียนการสอน	3 1
4. ด้านค่าเล่าเรียน	- ควรปรับลดอัตราด้านค่าเล่าเรียนให้เหมาะสม - มีระบบผ่อนจ่ายด้านค่าเล่าเรียน	2 1
5. ด้านรายวิชาที่เรียน	- คัดเลือกผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญในรายวิชานั้นๆ - จัดสอนรายวิชาที่ใช้ในการสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา - สถานศึกษาควรปรับปรุงหลักสูตรการสอนให้ตรงกับเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	2 1 1
6. ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา	- ตั้งอยู่ในสถานที่ที่เดินทางได้สะดวก - สามารถจัดหาผู้สอนมาสอนที่บ้านได้	6 2
เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม		
7. ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา	- เพิ่มเติมเนื้อหาการเรียนการสอนในขณะที่ยังเรียนสนใจ	2
8. ด้านค่านิยม	- สร้างด้านค่านิยมที่ดีให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน เช่น กระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นรู้และสนใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนกวดวิชา	2
9. ด้านการแข่งขันสูง	-	-

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

เรื่อง	แนวทางการแก้ปัญหา	จำนวน ความถี่ (F)
เรื่อง ส่วนบุคคล และ สภาพแวดล้อม 10. ด้านรายได้ของผู้ปกครอง	- ผู้เรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย ไม่มีความจำเป็นในการเรียนพิเศษ ผู้เรียนสามารถทบทวนตำราเรียนเองได้ และสอบถามผู้สอนในชั้นเรียนปรกติในประเด็นที่ไม่เข้าใจ	2
	- สถานศึกษาควรจัดหาทุนเรียนพิเศษสำหรับผู้เรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย	1
	- สถานศึกษาจัดสอนพิเศษ สำหรับผู้เรียนที่มีรายได้น้อย	1

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์แนวทางการแก้ปัญหาในการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี พบว่า เรื่องสถานที่เรียน ด้านสื่อและเทคโนโลยี ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า โรงเรียนกวดวิชาต้องจัดให้มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย (n = 2) ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาต้องมีเทคนิคการสอนที่ดี เข้าใจง่าย (n = 6) ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า โรงเรียนกวดวิชาต้องมีชื่อเสียง มีจำนวนผู้เรียนที่สอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามาก (n = 3) ด้านค่าเล่าเรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า โรงเรียนกวดวิชาควรปรับลดอัตราค่าเล่าเรียนให้เหมาะสม (n = 2) ด้านรายวิชาที่เรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า โรงเรียนกวดวิชาต้องคัดเลือกผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญในรายวิชานั้น (n = 2) และด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า โรงเรียนกวดวิชาควรตั้งอยู่ในที่ๆ เดินทางได้สะดวก หรือสามารถจัดหาผู้สอนมาสอนที่บ้านได้ (n = 6)

เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า โรงเรียนกวดวิชาควรเพิ่มเติมเนื้อหาการเรียนการสอนใน

ขณะที่ผู้เรียนสนใจ (n = 2) ด้านค่านิยม ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า โรงเรียนกวดวิชาควรสร้างด้านค่านิยมที่ดีให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน เช่น กระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นรู้และสนใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนกวดวิชา (n = 2) ด้านรายได้ของผู้ปกครอง ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้เรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย ไม่มีความจำเป็นในการเรียนพิเศษ ผู้เรียนควรทบทวนบทเรียนและสอบถามผู้สอนในประเด็นที่ไม่เข้าใจ (n = 2)

ตารางที่ 4.26 ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

เรื่อง	ผลการสัมภาษณ์	
	ปัญหา	แนวทางการแก้ไขปัญหา
เรื่องสถานที่เรียน 1. ด้านสื่อและเทคโนโลยี	- โรงเรียนกวดวิชาขาดด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้	- ส่งเสริมและจัดให้มีด้านสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ทันสมัย
2. ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน	- ผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาขาดเทคนิคในการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย	- พัฒนาส่งเสริมเทคนิคการสอนของผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชา
3. ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา	- การสร้างภาพลักษณ์และการนำเสนอความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาไม่เด่นชัด	- ส่งเสริมและยกย่องผู้สอนที่มีผลงานดีเด่นในการเพิ่มอัตราการสอบเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาของผู้เรียนในความรับผิดชอบของผู้สอน
4. ด้านค่าเล่าเรียน	- สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ไม่มีนโยบายในการสอนกวดวิชา	- จัดการเรียนกวดวิชาในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่
5. ด้านรายวิชาที่เรียน	- หลักสูตรที่ใช้สอนในโรงเรียนกวดวิชาไม่สอดคล้องกับข้อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	- ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแนวทางในการสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

เรื่อง	ผลการสัมภาษณ์	
	ปัญหา	แนวทางการแก้ไขปัญหา
เรื่องสถานที่เรียน 6. ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียน กวดวิชา	- โรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ ตั้งอยู่ในเมือง ทำให้ต้องเพิ่ม ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	-สถานศึกษาที่จัดการศึกษา ชั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลัง ศึกษาอยู่ ควรจัดการเรียนกว วิชาหลังเลิกเรียนหรือในช่วง ปิดเทอม
เรื่อง ส่วน บุคคล และ สภาพแวดล้อม 7. ด้านการเข้าศึกษาต่อใน สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา	-ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความตั้งใจ ศึกษาต่อในคณะที่มีด้านการ แข่งขันสูง เนื่องจากเป็นคณะที่ ได้รับความนิยมและมีแนวโน้ม ว่าในการมีงานทำและรายได้ที่ดี	-ครูแนะแนวในสถานศึกษาที่ จัดการศึกษาชั้นพื้นฐานที่ ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ควรให้ คำปรึกษากับผู้เรียน เพื่อให้ ผู้เรียน สามารถ ต่อยอด การศึกษาตามความถนัดของ แต่ละบุคคล
8. ด้านค่านิยม	- ผู้เรียนเข้าเรียนกวดวิชาตาม เพื่อน	-ควรสร้างทัศนคติและด้าน ค่านิยมใหม่ให้แก่ผู้เรียนและ ผู้ปกครอง
9. ด้านการแข่งขันสูง	- ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนใน ห้องเรียนในสถานศึกษาที่จัด การศึกษาชั้นพื้นฐานที่ผู้เรียน กำลังศึกษาอยู่ไม่พอต่อการ สอบแข่งขัน	-ควร ส่งเสริมและพัฒนา ผู้สอนในสถานศึกษาที่จัด การศึกษาชั้นพื้นฐานที่ผู้เรียน กำลังศึกษาอยู่ให้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการ เรียนการสอน

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

เรื่อง	ผลการสัมภาษณ์	
	ปัญหา	แนวทางการแก้ไขปัญหา
เรื่อง ส่วน บุคคล และ สภาพแวดล้อม 10. ด้านรายได้ของผู้ปกครอง	- ผู้ปกครองมีรายได้น้อยไม่ สามารถส่งบุตรหลานเรียนกวด วิชาได้	-สถานศึกษาที่จัดการศึกษา ชั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลัง ศึกษาอยู่ควรจัดให้มีการสอน กวดวิชาโดยให้อยู่ในความ รับผิดชอบของผู้สอนแต่ละ รายวิชา

จากตารางที่ 4.26 ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเรื่อง
สถานที่เรียน พบว่า

ด้านสื่อและเทคโนโลยี ผู้เรียนระบุถึงปัญหา ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาขาดด้านสื่อและ
เทคโนโลยีที่ทันสมัยที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้
ให้มีการส่งเสริมและจัดให้มีด้านสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ทันสมัย

ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน ผู้เรียนระบุถึงปัญหา ได้แก่ ผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชา
ขาดเทคนิคในการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ให้มี
การพัฒนาส่งเสริมเทคนิคการสอนของผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชา

ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา ผู้เรียนระบุถึงปัญหา ได้แก่
โรงเรียนกวดวิชา มีการสร้างภาพลักษณ์และการนำเสนอชื่อเสียงของสถานศึกษาไม่เด่นชัด โดย
ผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ให้มีการส่งเสริมและยกย่องผู้สอนที่มีผลงานดีเด่น
ในการเพิ่มอัตราการสอบเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาของผู้เรียนในความรับผิดชอบของผู้สอน

ด้านค่าเล่าเรียน ผู้เรียนระบุถึงปัญหา ได้แก่ สถานศึกษาที่จัดการศึกษาชั้นพื้นฐานที่
ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ไม่มีนโยบายในการสอนกวดวิชา โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไข
ปัญหา ดังนี้ ให้มีการจัดการเรียนกวดวิชาในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาชั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลัง
ศึกษาอยู่

ด้านรายวิชาที่เรียน ผู้เรียนระบุถึงปัญหา ได้แก่ หลักสูตรที่ใช้สอนในโรงเรียนกวดวิชา
ไม่สอดคล้องกับข้อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการ

แก้ไขปัญหาดังนี้ ให้มีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแนวทางการในสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา

ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา ผู้เรียนระบุถึงปัญหา ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเมือง ทำให้ต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังนี้ ให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ จัดการเรียนกวดวิชาหลังเลิกเรียนหรือในช่วงปิดเทอม

สำหรับเรื่องเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม พบว่า

ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนระบุถึงปัญหา ได้แก่ ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความตั้งใจศึกษาต่อในคณะที่มีด้านการแข่งขันสูง เนื่องจากเป็นคณะที่ได้รับความนิยมและมีแนวโน้มว่าในการมีงานทำและรายได้ที่ดี โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังนี้ ให้ครูแนะแนวในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ควรให้คำปรึกษากับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถต่อยอดการศึกษาตามความถนัดของแต่ละบุคคล

ด้านค่านิยม ผู้เรียนระบุถึงปัญหา ได้แก่ ผู้เรียนเข้าเรียนกวดวิชาตามเพื่อน โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังนี้ ให้มีการสร้างทัศนคติและด้านค่านิยมใหม่ให้แก่ผู้เรียนและผู้ปกครอง

ด้านการแข่งขันสูง ผู้เรียนระบุถึงปัญหา ได้แก่ ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนในห้องเรียนในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ไม่พอต่อการสอบแข่งขัน โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังนี้ ให้มีการส่งเสริมและพัฒนาผู้สอนในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน

ด้านรายได้ของผู้ปกครอง ผู้เรียนระบุถึงปัญหา ได้แก่ ผู้ปกครองมีรายได้น้อยไม่สามารถส่งบุตรหลานเรียนกวดวิชาได้ โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังนี้ ให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่จัดให้มีการสอนกวดวิชา โดยจัดให้อยู่ในความรับผิดชอบของผู้สอนในแต่ละรายวิชา

4.5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญในเรื่องสถานที่เรียนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม

เรื่องสถานที่เรียน ผู้เรียนให้ความสำคัญในด้านต่างๆเรียงตามลำดับการตัดสินใจจากมากไปน้อย ดังนี้

1) ด้านสื่อและเทคโนโลยี

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับสื่อและเทคโนโลยีเป็นอันดับแรก โดยสิ่งที่คุณเรียนใช้พิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาที่สามารถประยุกต์ใช้สื่อและเครื่องมือการสอนได้อย่างเหมาะสม รองลงมาคือ สถานศึกษาที่ให้ความสำคัญกับเครื่องมือสื่อสารและเทคโนโลยีในการเรียนรู้และก้าวทันต่อวิชาการใหม่ๆ และ ผู้สอนใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น ใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม ในการจัดการเรียนรู้

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวศึกษา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาและระดับชั้นเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรีไม่ต่างกันในด้านสื่อและเทคโนโลยี สำหรับ ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศึกษาต่างกันในด้านสื่อและเทคโนโลยี

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียน ระบุว่า สถานศึกษามีสื่อการสอนไม่ทันสมัย โดยระบุแนวทางแก้ไขปัญหาคือว่าสถานศึกษาต้องจัดให้มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย

ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียนระบุปัญหาที่พบ ได้แก่ โรงเรียนกวศึกษาขาดด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่คุณเรียนสามารถเข้าถึงได้ โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาคือนี้ ให้มีการส่งเสริมและจัดให้มีด้านสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ทันสมัย

2) ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอนเป็นอันดับที่สอง โดยสิ่งที่คุณเรียนใช้พิจารณาเข้าเรียนกวศึกษาเป็นอันดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาที่คุณสอนมีเทคนิคการสอนดีทำให้เข้าใจง่าย รองลงมาคือ ผู้สอนที่มีบุคลิกภาพที่ดี เช่น กิริยาท่าทางที่แสดงออกทำให้คุณเรียนมีความเข้าใจมากขึ้น ใช้น้ำเสียงที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้คุณเรียนได้พูดบ้าง และ ผู้สอนที่มีตัวอย่างข้อสอบและวิธีคิดในการทำข้อสอบ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวศึกษา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรีไม่ต่างกันในด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน สำหรับ ผู้เรียนที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศึกษาต่างกันในด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนระบุว่า ผู้สอนไม่มีชื่อเสียง จึงขาดความน่าเชื่อถือกับผู้เรียน รองลงมาคือ ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจยาก โดยระบุแนวทางแก้ไข ว่าผู้สอนต้องมีเทคนิคการสอนที่ดี เข้าใจง่าย

ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียนระบุปัญหาที่พบ ได้แก่ ผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาขาดเทคนิคในการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ให้มีการพัฒนาส่งเสริมเทคนิคการสอนของผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชา

3) ด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถานศึกษา

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถานศึกษาเป็นอันดับที่สาม โดยสิ่งที่ผู้เรียนใช้พิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาที่เปิดสอนมานาน จนเป็นที่ยอมรับ รองลงมาคือ โรงเรียนกวดวิชาที่มีความน่าเชื่อถือ และ โรงเรียนกวดวิชาที่มีระบบการบริหารจัดการที่ดี ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาไม่ต่างกันในด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถานศึกษา สำหรับผู้เรียนที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาต่างกันในด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถานศึกษา

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนระบุว่า ในโรงเรียนกวดวิชาบางแห่ง มีจำนวนผู้เรียนที่สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงน้อย

ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียนระบุปัญหาที่พบ ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาที่มีการสร้างภาพลักษณ์และการนำเสนอชื่อเสียงของสถานศึกษาไม่เด่นชัด โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ให้มีการส่งเสริมและยกย่องผู้สอนที่มีผลงานดีเด่นในการเพิ่มอัตราการสอบเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาของผู้เรียนในความรับผิดชอบของผู้สอน

4) ด้านค่าเล่าเรียน

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับด้านค่าเล่าเรียนเป็นอันดับที่สี่ โดยสิ่งที่ผู้เรียนใช้พิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาที่มีการกำหนดด้านค่าเล่าเรียนแต่ละหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน รองลงมาคือ ค่าหนังสือและอุปกรณ์การเรียนมีความเหมาะสม และ ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาประมาณ 1,001-5,000 บาทต่อหลักสูตร ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่มีขนาดสถานศึกษาและระดับชั้นเรียนที่ต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาด้านค่าเล่า

เรียนไม่ต่างกัน สำหรับผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาด้านค่าเล่าเรียนต่างกัน

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนระบุว่า ด้านค่าเล่าเรียนในการเรียนกวดวิชาสูง

ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียนระบุปัญหาที่พบ ได้แก่ สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ไม่มีนโยบายในการสอนกวดวิชา โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ให้มีการจัดการเรียนกวดวิชาในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่

5) ด้านรายวิชาที่เรียน

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับด้านรายวิชาที่เรียนเป็นอันดับที่ห้า โดยสิ่งที่ผู้เรียนใช้พิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ เลือกเรียนเฉพาะวิชาที่สำคัญสำหรับการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รองลงมาคือ เลือกเรียนเฉพาะรายวิชาที่มีผลการเรียนต่ำ และ เลือกเรียนรวมทุกวิชา ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรีที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาด้านรายวิชาที่เรียนไม่ต่างกัน สำหรับผู้เรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาด้านรายวิชาที่เรียนต่างกัน

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนระบุว่า เนื้อหารายวิชาที่จัดสอนในโรงเรียนกวดวิชาไม่น่าสนใจ รองลงมาคือ ไม่มีรายวิชาที่ผู้เรียนต้องการนำไปใช้ในการสอบแข่งขัน และหลักสูตรการสอนไม่ตรงกับข้อสอบคัดเลือกเข้าในระดับชั้นต่างๆ โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ สถานศึกษาต้องคัดเลือกผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญในรายวิชานั้นๆ จัดสอนรายวิชาที่ใช้ในการสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา และ สถานศึกษาควรปรับปรุงหลักสูตรการสอนให้ตรงกับเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียนระบุปัญหาที่พบ ได้แก่ หลักสูตรที่ใช้สอนในโรงเรียนกวดวิชาไม่สอดคล้องกับข้อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ให้มีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแนวทางการในสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา

6) ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชาเป็นอันดับสุดท้าย โดยสิ่งที่ผู้เรียนใช้พิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ เรื่องสถานที่เรียนที่มีการคมนาคมสะดวก เช่น ใกล้สถานี

รถไฟฟ้าหรือรถประจำทาง รองลงมาคือ เรื่องสถานที่เรียนอยู่ใกล้ที่พัก และ เรื่องสถานที่เรียนตั้งอยู่ใกล้สถานศึกษาของผู้เรียน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวศวิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรีที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศวิชาด้านรายวิชาที่เรียนไม่ต่างกัน สำหรับผู้เรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศวิชาด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวศวิชาต่างกัน

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนระบุว่า การเดินทางไม่สะดวก โดยระบุแนวทางแก้ไขดังนี้ โรงเรียนกวศวิชาควรตั้งอยู่ในที่ๆเดินทางได้สะดวก สามารถจัดหาผู้สอนมาสอนที่บ้านได้

ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียนระบุปัญหาที่พบ ได้แก่ โรงเรียนกวศวิชาส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเมือง ทำให้ต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขึ้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่จัดการเรียนกวศวิชาหลังเลิกเรียนหรือในช่วงปิดเทอม

เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ผู้เรียนให้ความสำคัญในด้านต่างๆเรียงตามลำดับการตัดสินใจจากมากไปน้อย ดังนี้

1. ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นอันดับที่ 1 โดยสิ่งที่ผู้เรียนใช้พิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ สามารถสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเอง และครอบครัว รองลงมาคือ สามารถสอบเข้าเรียนในคณะที่ต้องการศึกษา และสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวศวิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศวิชาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรีไม่ต่างกัน ในด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา สำหรับระดับชั้นของผู้เรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศวิชา ต่างกัน ในด้านการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุว่า คณะที่ผู้เรียนสนใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามีการแข่งขันที่สูงมาก โดยระบุแนวทางแก้ไขปัญหาว่า โรงเรียนกวศวิชาควรเพิ่มเติมเนื้อหาการเรียนการสอนในคณะที่ผู้เรียนสนใจ

ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียนระบุปัญหาที่พบ ได้แก่ ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความตั้งใจศึกษาต่อในคณะที่มีด้านการแข่งขันสูง เนื่องจากเป็นคณะที่ได้รับความนิยมและมีแนวโน้มว่าในการมีงานทำและรายได้ที่ดี โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ให้ครูแนะแนวในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ให้คำปรึกษากับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถต่อยอดการศึกษาตามความถนัดของแต่ละบุคคล

ด้านค่านิยม

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับด้านค่านิยมเป็นอันดับที่ 2 โดยสิ่งที่ผู้เรียนพิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ การเรียนกวดวิชาเป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่ผู้เรียน ผู้ปกครองเห็นว่า การเรียนกวดวิชาจะช่วยเพิ่มโอกาสทางการศึกษา และ ทำให้มีอนาคตการงานของบุตรหลานที่ดี รองลงมาคือ การเรียนกวดวิชาเป็นการเพิ่มโอกาสอนาคตการงานที่ดีให้แก่ผู้เรียน และ สังคมให้ความสำคัญกับคนที่เรียนกวดวิชาจะเพิ่มโอกาสอนาคตการงานที่ดี ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่มีขนาดสถานศึกษาและระดับชั้นเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาไม่ต่างกัน ในด้านค่านิยม สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผู้เรียนที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจด้านค่านิยมต่างกัน

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนระบุว่า ผู้เรียนเข้าเรียนกวดวิชาตามเพื่อน จึงส่งผลให้ผู้เรียนจำนวนมากไม่ใส่ใจในการเรียนกวดวิชา

ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียนระบุปัญหาที่พบ ได้แก่ ผู้เรียนเข้าเรียนกวดวิชาตามเพื่อน โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ให้มีการสร้างทัศนคติและด้านค่านิยมใหม่ให้แก่ผู้เรียนและผู้ปกครอง

1) ด้านการแข่งขันสูง

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับด้านการแข่งขันสูงเป็นอันดับที่ 3 โดยสิ่งที่ผู้เรียนใช้พิจารณาเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาเป็นอันดับแรก ได้แก่ ทำให้การสอบความถนัดเฉพาะด้านหรือ ความถนัดทางด้านวิชาชีพหรือ PAT มีคะแนนสูงขึ้น รองลงมาคือ ทำให้การสอบความถนัดทั่วไป หรือ GAT มีคะแนนสูงขึ้น และ ทำให้ผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือ O-NET มีคะแนนสูงขึ้น และทำให้เกรดเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมปลาย GPAX สูงขึ้น ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรีที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาด้านการแข่งขันสูงไม่ต่างกัน

สำหรับระดับชั้นเรียนของผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา ด้านการ แข่งขันสูงต่างกัน

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนระบุว่า การศึกษาในปัจจุบันมีด้านการแข่งขันสูงในทุก ระดับชั้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียนระบุปัญหาที่พบ ได้แก่ ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนในห้องเรียนในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลัง ศึกษาอยู่ไม่พอต่อการสอบแข่งขัน โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ให้มีการ ส่งเสริมและพัฒนาผู้สอนในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ให้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน

2. ด้านรายได้ของผู้ปกครอง

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับด้านรายได้ของผู้ปกครองเป็นอันดับสุดท้าย โดยสิ่งที่ผู้เรียน ใช้พิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ รายได้หลักของผู้ปกครอง เพียงพอต่อการสนับสนุนให้เรียนกวด วิชา รองลงมาคือ ผู้ปกครองมีรายได้อื่นนอกเหนือจากรายได้หลัก เช่น รายได้จากประกอบ อาชีพเสริม รายได้จากการเป็นที่ปรึกษา ค่าตอบแทน หรือค่าล่วงเวลา

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ที่มีขนาด สถานศึกษาและระดับชั้นเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาด้านรายได้ ของผู้ปกครองต่างกัน สำหรับผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจไม่ ต่างกันด้านรายได้ของผู้ปกครอง

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนระบุว่า สถานศึกษาไม่มีทุนเรียนพิเศษสำหรับผู้เรียนที่ ผู้ปกครองมีรายได้น้อย โดยระบุถึงแนวทางการแก้ปัญหา ดังนี้ ผู้เรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย ไม่มี ความจำเป็นในการเรียนพิเศษ ผู้เรียนควรทบทวนบทเรียนและสอบถามผู้สอนในประเด็นที่ไม่เข้าใจ สถานศึกษาควรจัดหาทุนเรียนพิเศษสำหรับผู้เรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย และสถานศึกษาจัด สอนพิเศษ สำหรับผู้เรียนที่มีรายได้น้อย

ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียนระบุปัญหาที่พบ ได้แก่ ผู้ปกครองมีรายได้น้อยไม่สามารถส่งบุตรหลานเรียนกวดวิชาได้ โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการ แก้ไขปัญหา ดังนี้ ให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่จัดให้มีการสอน กวดวิชา โดยจัดให้อยู่ในความรับผิดชอบของผู้สอนในแต่ละรายวิชา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) สรุปผลการวิจัยได้ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

5.2 สรุปผลการวิจัย

5.3 อภิปรายผล

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

5.1.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.1.3 เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา การตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

5.2 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ตามหัวข้อ 5.1 ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 18 แห่ง รวม 18,396 คน ตัวอย่างประกอบด้วย ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 369 คน โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไป 369 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 369 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยทั้ง 3 ข้อ สรุปตามประเด็นได้ดังนี้

5.2.1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

5.2.2 ผลการศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.2.4 ปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหา การตัดสินใจเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

5.2.1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

ผลการศึกษา พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.80 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 41.20 เมื่อพิจารณาสถานศึกษา ผู้เรียนส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 48.51 รองลงมาคือ สถานศึกษาขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 28.73 และสถานศึกษาขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 22.76 ผู้เรียนส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 47.70 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 34.10 และ มัธยมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 18.20 สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียน 2.00 – 2.99 คิด

เป็นร้อยละ 59.30 รองลงมาคือ ระดับผลการเรียน 3.00 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 59.30 และต่ำกว่า 1.99 คิดเป็นร้อยละ 4.30

5.2.2 ผลการศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

ผลการศึกษาปัจจัยการตัดสินใจของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีระดับการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับการตัดสินใจในเรื่องสถานที่เรียนมากกว่าเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม และเมื่อพิจารณารายเรื่องพบว่า เรื่องสถานที่เรียน มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมากด้าน 1) ด้านสื่อและเทคโนโลยี 2) ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน 3) ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา 4) ด้านค่าเล่าเรียน และ 5) วิชาที่เรียน ส่วนด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชาที่มีการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับเรื่องเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมากด้าน 1) ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา 2) ด้านค่านิยม และ 3) การแข่งขันที่สูง ส่วนด้านรายได้ของผู้ปกครองมีการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยที่ได้ เรียงตามลำดับการตัดสินใจในรายเรื่อง ดังนี้

เรื่องสถานที่เรียน ผู้เรียนให้ความสำคัญในด้านต่างๆเรียงตามลำดับการตัดสินใจจากมากไปน้อย ดังนี้

1. ด้านสื่อและเทคโนโลยี

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับด้านสื่อและเทคโนโลยีเป็นอันดับแรก โดยสิ่งที่ผู้เรียนใช้พิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาที่สามารถประยุกต์ใช้สื่อและเครื่องมือการสอนได้อย่างเหมาะสม รองลงมาคือ สถานศึกษาที่ให้ความสำคัญกับเครื่องมือสื่อสารและเทคโนโลยีในการเรียนรู้และก้าวทันต่อวิชาการใหม่ๆ และ ผู้สอนใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น ใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม ในการจัดการเรียนรู้

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาและระดับชั้นเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรีไม่ต่างกันในด้านสื่อและเทคโนโลยี สำหรับ ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาต่างกันในด้านสื่อและเทคโนโลยี

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียน ระบุว่า สถานศึกษามีสื่อการสอนไม่ทันสมัย โดยระบุแนวทางแก้ไขปัญหา ดังนี้ สถานศึกษาต้องจัดให้มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย

2. ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับความมีชื่อเสียงของผู้สอนเป็นอันดับที่สอง โดยสิ่งที่คุณผู้เรียนใช้พิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาที่คุณผู้สอนมีเทคนิคการสอนดีทำให้เข้าใจง่าย รองลงมาคือ ผู้สอนที่มีบุคลิกภาพที่ดี เช่น กิริยาท่าทางที่แสดงออกทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น ใช้น้ำเสียงที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดบ้าง และ ผู้สอนที่มีตัวอย่างข้อสอบและวิธีคิดในการทำข้อสอบ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวศวิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศวิชาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรีไม่ต่างกันในด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน สำหรับ ผู้เรียนที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศวิชาต่างกันในด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนระบุว่า ผู้สอน ไม่มีชื่อเสียง รองลงมาคือ ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจยาก โดยระบุแนวทางแก้ไข ดังนี้ ผู้สอนต้องมีเทคนิคการสอนที่ดี เข้าใจง่าย

1) ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาเป็นอันดับที่สาม โดยสิ่งที่คุณผู้เรียนใช้พิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ โรงเรียนกวศวิชาที่เปิดสอนมานานจนเป็นที่ยอมรับ รองลงมาคือ โรงเรียนกวศวิชาที่มีความน่าเชื่อถือ และ โรงเรียนกวศวิชาที่มีระบบการบริหารจัดการที่ดี ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวศวิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศวิชาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรีไม่ต่างกันในด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา สำหรับผู้เรียนที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวศวิชาต่างกันในด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนระบุว่า ในโรงเรียนกวศวิชาบางแห่ง มีจำนวนผู้เรียนที่สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงน้อย

2) ด้านค่าเล่าเรียน

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับด้านค่าเล่าเรียนเป็นอันดับที่สี่ โดยสิ่งที่คุณผู้เรียนใช้พิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ โรงเรียนกวศวิชาที่มีการกำหนดด้านค่าเล่าเรียนแต่ละหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน รองลงมาคือ ค่าหนังสือและอุปกรณ์การเรียนมีความเหมาะสม และ ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวศวิชาประมาณ 1,001-5,000 บาทต่อหลักสูตร ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกววิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาและระดับชั้นเรียนที่ต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกววิชาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรีไม่ต่างกันในด้านค่าเล่าเรียน สำหรับผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกววิชาต่างกันในด้านค่าเล่าเรียน

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนระบุว่า ด้านค่าเล่าเรียนในการเรียนกววิชาสูง

3) ด้านรายวิชาที่เรียน

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับด้านรายวิชาที่เรียนเป็นอันดับที่ห้า โดยสิ่งที่คุณเรียนใช้พิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ เลือกเรียนเฉพาะวิชาที่สำคัญสำหรับการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รองลงมาคือ เลือกเรียนเฉพาะรายวิชาที่มีผลการเรียนต่ำ และ เลือกเรียนรวมทุกวิชา ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกววิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกววิชาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรีไม่ต่างกันในด้านรายวิชาที่เรียน สำหรับผู้เรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกววิชาต่างกันในด้านรายวิชาที่เรียน

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนระบุว่า เนื้อหารายวิชาที่จัดสอนในโรงเรียนกววิชาไม่น่าสนใจ รองลงมาคือ ไม่มีรายวิชาที่คุณเรียนต้องการนำไปใช้ในการสอบแข่งขัน และหลักสูตรการสอนไม่ตรงกับข้อสอบคัดเลือกเข้าในระดับชั้นต่างๆ โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ สถานศึกษาต้องคัดเลือกผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญในรายวิชานั้นๆ จัดสอนรายวิชาที่ใช้ในการสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา และ สถานศึกษาควรปรับปรุงหลักสูตรการสอนให้ตรงกับเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

4) ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกววิชา

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกววิชาเป็นอันดับสุดท้าย โดยสิ่งที่คุณเรียนใช้พิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ เรื่องสถานที่เรียนที่มีการคมนาคมสะดวก เช่น ใกล้สถานีรถไฟหรือรถประจำทาง รองลงมาคือ เรื่องสถานที่เรียนอยู่ใกล้ที่พัก และ เรื่องสถานที่เรียนตั้งอยู่ใกล้สถานศึกษาของท่าน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกววิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกววิชาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรีไม่ต่างกัน

ด้านรายวิชาที่เรียน สำหรับผู้เรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชาต่างกันในด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนระบุว่า การเดินทางไม่สะดวก โดยระบุแนวทางแก้ไขดังนี้ โรงเรียนกวดวิชาควรตั้งอยู่ในที่ๆเดินทางได้สะดวก สามารถจัดหาผู้สอนมาสอนที่บ้านได้

สำหรับเรื่องเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ผู้เรียนให้ความสำคัญในด้านต่างๆเรียงตามลำดับการตัดสินใจจากมากไปน้อย ดังนี้

1) ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นอันดับที่ 1 โดยสิ่งที่คุณเรียนใช้พิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ สามารถสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเอง และครอบครัว รองลงมาคือ สามารถสอบเข้าเรียนในคณะที่ต้องการศึกษา และสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ไม่ต่างกันในการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา สำหรับระดับชั้นของผู้เรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ต่างกันในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนระบุว่า ผู้เรียนต้องด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในภาควิชาและคณะที่สนใจ

2) ด้านค่านิยม

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการค่านิยมเป็นอันดับที่ 2 โดยสิ่งที่คุณเรียนในพิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ การเรียนกวดวิชาเป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่ผู้เรียน ผู้ปกครองเห็นว่าการเรียนกวดวิชาจะช่วยเพิ่มโอกาสทางการศึกษา และ ผู้ปกครองเห็นว่าการเรียนกวดวิชาทำให้มีอนาคตการทำงานของบุตรหลานที่ดี รองลงมาคือ การเรียนกวดวิชาเป็นการเพิ่มโอกาสอนาคตการทำงานที่ดีให้แก่ผู้เรียน และ สังคมให้ความสำคัญกับคนที่เรียนกวดวิชาจะเพิ่มโอกาสอนาคตการทำงานที่ดีตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาและระดับชั้นเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรีไม่ต่างกัน

ด้านค่านิยม สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผู้เรียนที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจต่างกันในด้านค่านิยม

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนระบุว่า ผู้เรียนเข้าเรียนกวดวิชาตามเพื่อน จึงไม่ใส่ใจกับการเรียนกวดวิชาเท่าที่ควร

3) ด้านการแข่งขันสูง

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับด้านการแข่งขันสูงเป็นอันดับที่ 3 โดยสิ่งที่ผู้เรียนใช้พิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ ทำให้การสอบความถนัดเฉพาะด้านหรือ ความถนัดทางด้านวิชาชีพหรือ PAT มีคะแนนสูงขึ้น รองลงมาคือ ทำให้การสอบความถนัดทั่วไป หรือ GAT มีคะแนนสูงขึ้น และ ทำให้ผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือ O-NET มีคะแนนสูงขึ้น และทำให้เกรดเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมปลาย GPAX สูงขึ้น ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรีไม่ต่างกันในการแข่งขันสูง สำหรับระดับชั้นของผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ต่างกันในการแข่งขันสูง

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนระบุว่า การศึกษาในปัจจุบันมีด้านการแข่งขันสูงในทุกระดับชั้น

4) ด้านรายได้ของผู้ปกครอง

ผู้เรียนให้ความสำคัญกับด้านรายได้ของผู้ปกครองเป็นอันดับสุดท้าย โดยสิ่งที่ผู้เรียนใช้พิจารณาเป็นอันดับแรก ได้แก่ รายได้หลักของผู้ปกครอง เพียงพอต่อการสนับสนุนให้เรียนกวดวิชา รองลงมาคือ ผู้ปกครองมีรายได้อื่นนอกเหนือจากรายได้หลัก เช่น รายได้จากการประกอบอาชีพเสริม รายได้จากการเป็นที่ปรึกษา ค่าตอบแทน หรือค่าล่วงเวลา

เมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาและระดับชั้นเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนใน โรงเรียนกวดวิชาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรีต่างกันในด้านรายได้ของผู้ปกครอง สำหรับผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจในด้านรายได้ของผู้ปกครองไม่ต่างกัน

สำหรับปัญหาที่พบ ผู้เรียนระบุว่า สถานศึกษาไม่มีทุนเรียนพิเศษสำหรับผู้เรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย โดยระบุถึงแนวทางการแก้ปัญหา ดังนี้ ผู้เรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย ไม่มีความจำเป็นในการเรียนพิเศษ ผู้เรียนควรทบทวนบทเรียนและสอบถามผู้สอนในประเด็นที่ไม่เข้าใจ สถานศึกษาควรจัดหาทุนเรียนพิเศษสำหรับผู้เรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย และสถานศึกษาจัดสอนพิเศษ สำหรับผู้เรียนที่มีรายได้น้อย

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาโดยภาพรวมไม่ต่างกัน ยกเว้น เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ด้านรายได้ของผู้ปกครองต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเรื่องสถานที่เรียน ด้านรายวิชาที่เรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สำหรับผู้เรียนที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา โดยภาพรวมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพบความแตกต่าง จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ ผลที่ได้แยกเป็นปัจจัยการตัดสินใจในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านสื่อและเทคโนโลยี

ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในด้านสื่อและเทคโนโลยีมากกว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.00 - 2.99 และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99

2. ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน

ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญในด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอนมากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5

ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอนมากกว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.00 - 2.99 และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99

3. ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา

ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญในด้านภาพลักษณ์และการมีชื่อเสียงของสถานศึกษามากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5

ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษามากกว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.00 - 2.99 และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99

1. ด้านค่าเล่าเรียน

ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในด้านค่าเล่าเรียนมากกว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.00 - 2.99 และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99

2. ด้านรายวิชาที่เรียน

ผู้เรียนที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน ให้ความสำคัญในด้านรายวิชาที่เรียนไม่ต่างกัน

3. ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา

ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญในด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชามากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

4. ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญในด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษามากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5

ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา มากกว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99 และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.00 - 2.99

1. ด้านค่านิยม

ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในด้านค่านิยมมากกว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99

2. ด้านการแข่งขันสูง

ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญในด้านการแข่งขันสูงมากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5

ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในด้านการแข่งขันสูง มากกว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99 และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.00 - 2.99

1. ด้านรายได้ของผู้ปกครอง

ผู้เรียนที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน ให้ความสำคัญในด้านรายได้ของผู้ปกครองไม่ต่างกัน

5.2.4 ปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

การวิเคราะห์ปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี แบ่งออกเป็น 2 เรื่อง ทั้งหมด 10 ด้าน ได้แก่ เรื่องสถานที่เรียนเรียงตามลำดับการตัดสินใจจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านสื่อและเทคโนโลยี 2) ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน 3) ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา 4) ด้านค่าเล่าเรียน 5) ด้านรายวิชาที่เรียน 6) ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา และ เรื่องเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม เรียงลำดับการตัดสินใจจากมากไปน้อย ดังนี้ 7) ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา 8) ด้านค่านิยม 9) ด้านการแข่งขันสูง และ 10) ด้านรายได้ของผู้ปกครอง ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ไขปัญหานั้นมีดังนี้

สื่อและเทคโนโลยี ผู้เรียนระบุว่า สถานศึกษามีสื่อการสอนไม่ทันสมัย โดยระบุแนวทางแก้ไขปัญหว่าสถานศึกษาควรส่งเสริมและจัดให้มีด้านสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ทันสมัย

1. ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน ผู้เรียนระบุว่า ผู้สอนไม่มีชื่อเสียง จึงขาดความน่าเชื่อถือ ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจยาก โดยระบุแนวทางแก้ไขปัญหว่า ควรมีการพัฒนาส่งเสริมเทคนิคการสอนของผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชา

2. ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา ผู้เรียนระบุว่า ในโรงเรียนกวดวิชาบางแห่ง มีจำนวนผู้เรียนที่สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงน้อย โรงเรียนกวดวิชา มีการสร้างภาพลักษณ์และการนำเสนอชื่อเสียงของสถานศึกษาไม่เด่นชัด โดยระบุแนวทางแก้ไขปัญหว่า ให้โรงเรียนกวดวิชา มีการส่งเสริมและยกย่องผู้สอนที่มีผลงานดีเด่นในการเพิ่มอัตราการสอบเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาของผู้เรียนในความรับผิดชอบของผู้สอน

3. ด้านค่าเล่าเรียน ผู้เรียนระบุว่า ด้านค่าเล่าเรียนในการเรียนกวดวิชาสูง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ไม่มีนโยบายในการสอนกวดวิชา โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหว่า ดังนี้ ให้มีการจัดการเรียนกวดวิชาในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่

4. ด้านรายวิชาที่เรียน ผู้เรียนระบุว่า เนื้อหารายวิชาที่จัดสอนในโรงเรียนกวดวิชาไม่น่าสนใจ ไม่มีรายวิชาที่ผู้เรียนต้องการนำไปใช้ในการสอบแข่งขัน และหลักสูตรการสอนไม่ตรงกับข้อสอบคัดเลือกเข้าในระดับชั้นต่างๆ โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ สถานศึกษาต้องคัดเลือกผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญในรายวิชานั้นๆ จัดสอนรายวิชาที่ใช้ในการสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา และ สถานศึกษาควรปรับปรุงหลักสูตรการสอนให้ตรงกับเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

5. ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา ผู้เรียนระบุว่า การเดินทางไม่สะดวก โรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเมือง ทำให้ต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในการเดินทางโดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ ควรจัดการเรียนกวดวิชาหลังเลิกเรียนหรือในช่วงปิดเทอม

6. ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนระบุว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความตั้งใจศึกษาต่อในขณะที่มีด้านการแข่งขันสูง เนื่องจากเป็นคณะที่ได้รับความนิยมและมีแนวโน้มว่าในการมีงานทำและรายได้ที่ดี โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ครูแนะแนวในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ให้คำปรึกษากับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถต่อยอดการศึกษาตามความถนัดของแต่ละบุคคล

7. ด้านค่านิยม ผู้เรียนระบุว่า ผู้เรียนเข้าเรียนกวดวิชาตามเพื่อน จึงส่งผลให้ผู้เรียนจำนวนมากไม่ใส่ใจในการเรียนกวดวิชา โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ สถานศึกษาควรสร้างทัศนคติและด้านค่านิยมใหม่ให้แก่ผู้เรียนและผู้ปกครอง

8. ด้านการแข่งขันสูง ผู้เรียนระบุว่า ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนในห้องเรียนในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ไม่พอต่อการสอบแข่งขัน โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ให้มีการส่งเสริมและพัฒนาผู้สอนในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน

9. ด้านรายได้ของผู้ปกครอง ผู้เรียนระบุว่า สถานศึกษาไม่มีทุนเรียนพิเศษสำหรับผู้เรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ สถานศึกษาควรจัดหาทุนเรียนพิเศษสำหรับผู้เรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่จัดให้มีการสอนกวดวิชา โดยจัดให้อยู่ในความรับผิดชอบของผู้สอนในแต่ละรายวิชา

5.3 อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี มีประเด็นที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี มีการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นเรื่องสถานที่เรียน ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา และ เรื่องเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ด้านรายได้ของผู้ปกครอง มีการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับตามการตัดสินใจ ได้แก่ 1) ด้านสื่อและเทคโนโลยี 2) ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน 3) ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา 4) ด้านค่าเล่าเรียน 5) ด้านรายวิชาที่เรียน 6) ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา 7) ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา 8) ด้านค่านิยม 9) ด้านการแข่งขันสูง และ 10) ด้านรายได้ของผู้ปกครอง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1) ด้านสื่อและเทคโนโลยี พบว่า ผู้เรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกันปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาในด้านสื่อและเทคโนโลยีไม่ต่างกัน และผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาในด้านสื่อและเทคโนโลยีไม่ต่างกัน สำหรับในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในด้านสื่อและเทคโนโลยีมากกว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.00 - 2.99 และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์ที่ดี คือ อยู่ที่ 3.01-3.50 และผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ให้ความสำคัญในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาโดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆของสถานศึกษา และงานวิจัยของ ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2545, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีจะมีการกวดวิชามากกว่าผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า

จากการสัมภาษณ์ผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญกับสื่อและเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก สิ่งที่ผู้เรียนใช้พิจารณาในการเลือกโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ สถานศึกษาที่สามารถประยุกต์ใช้สื่อและเครื่องมือการสอนได้อย่างเหมาะสม สถานศึกษาที่ให้ความสำคัญกับเครื่องมือสื่อสารและเทคโนโลยีในการเรียนรู้และก้าวทันต่อวิชาการใหม่ๆ และ ผู้สอนใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น ใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฐมภรณ์ โมกไซสงค์ (2557, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้ปกครองของผู้เรียนในเขตอำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์เลือกโรงเรียนกวดวิชาที่มีการจัดให้มีเครื่องมือสื่อสารในการประสานงานอย่างเหมาะสม สำหรับปัญหา

ผู้เรียนส่วนใหญ่ ระบุว่า สถานศึกษามีสื่อการสอนไม่ทันสมัย โดยระบุแนวทางแก้ไขปัญหา ว่า สถานศึกษาควรส่งเสริมและจัดให้มีด้านสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ทันสมัย

ผลการวิจัยที่ได้ พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญในเรื่องสถานที่เรียนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม สำหรับในเรื่องสถานที่เรียน ผู้เรียนให้ความสำคัญในด้านสื่อและเทคโนโลยีเป็นอันดับแรก โดยผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงให้ความสำคัญในด้านสื่อการเรียนการสอนมากกว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จากผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ โรงเรียนควรวินิจฉัยการจัดการเรียนการสอนโดยนำสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ปรับปรุงการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้เป็น Creative และ Innovative School (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2545, บทคัดย่อ)

2) ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาโดยภาพรวมไม่ต่างกัน สำหรับในเรื่องระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญในด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอนมากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 และ ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอนมากกว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.00 - 2.99 และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์ที่ดี คือ อยู่ที่ 3.01-3.50 และ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ให้ความสำคัญในการเลือกโรงเรียนกวดวิชา โดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆของสถานศึกษา และงานวิจัยของ ไพฑูริย์ สีนลารัตน์ (2545, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีจะมีการกวดวิชามากกว่าผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า

จากการสัมภาษณ์ผู้เรียน พบว่า สิ่งที่ผู้เรียนใช้พิจารณาในการเลือกโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ เทคนิคการสอนของผู้สอนที่ดี ผู้สอนมีบุคลิกภาพที่ดี มีตัวอย่างข้อสอบและวิธีคิดในการทำข้อสอบ โดยผู้เรียนระบุถึงปัญหา ได้แก่ ผู้สอนไม่มีชื่อเสียง จึงขาดความน่าเชื่อถือ ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจยาก โดยผู้เรียนระบุแนวทางแก้ไขปัญหาว่า ควรมีการพัฒนาส่งเสริมเทคนิคการสอนของผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชา สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรชุตี คุณานุกร (2524, น. 14) ที่ระบุว่า ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่มีการปรับปรุงเนื้อหาการสอน แสวงหาเทคนิคในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ เชื่อมมั่นและถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย เข้าใจวัตถุประสงค์ในการสอน และ พิชัย สมส่งสวัสดิ์ (2552, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ความสำเร็จที่สำคัญที่ผู้ประกอบการควรต้องมีในการดำเนินธุรกิจโรงเรียนกวดวิชา คือ อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี มีเทคนิคการสอนให้นักเรียนสามารถทำข้อสอบได้และเข้าใจบทเรียนเป็นอย่างดี มีการ

สอนวิธีการแก้ไขปัญหาโจทย์ในลักษณะต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว และเป็นอาจารย์ที่มาจากสถาบันที่มีชื่อเสียง

ผลการวิจัยที่ได้ พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญในเรื่องสถานที่เรียนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม สำหรับในเรื่องสถานที่เรียน ผู้เรียนให้ความสำคัญในด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอนเป็นอันดับที่ 2 โดยผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงและผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญกับด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอนมากกว่าผู้เรียนในระดับชั้นอื่นและผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำ จากผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ โรงเรียนกวดวิชาควรจัดให้มีการพัฒนาเทคนิคการสอนของผู้สอน ดังนี้ 1) มีการปรับปรุงข้อความเนื้อหาของการสอนอยู่เสมอ 2) แสวงหาเทคนิคในการสอนที่มีประสิทธิภาพ 3) มีความเชื่อมั่นในการถ่ายทอดความรู้ มีความชัดเจนในการถ่ายทอด ไม่คลุมเครือ มีความยืดหยุ่นในเนื้อหาวิชา 4) เข้าใจและมีวัตถุประสงค์การสอน 5) มีความสนใจในกิจกรรมการสอนในรายวิชาใหม่ๆ 6) มีเมตตาและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี และ 7) เป็นอาจารย์ที่มาจากสถาบันที่มีชื่อเสียง

3) ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาโดยภาพรวมไม่ต่างกัน สำหรับผู้เรียนที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน พบว่า ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญในด้านภาพลักษณ์และการมีชื่อเสียงของสถานศึกษามากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษามากกว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.00 - 2.99 และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์ที่ดี คือ อยู่ที่ 3.01-3.50 และผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ให้ความสำคัญในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาโดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ ของสถานศึกษา และงานวิจัยของ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2545, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีจะมีการกวดวิชามากกว่าผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า

จากการสัมภาษณ์ผู้เรียน พบว่า สิ่งที่ผู้เรียนใช้ในพิจารณาเลือกโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาที่เปิดสอนมานานจนเป็นที่ยอมรับ โรงเรียนกวดวิชาที่มีความน่าเชื่อถือ และโรงเรียนกวดวิชาที่มีระบบการบริหารจัดการที่ดี สอดคล้องกับบทความของ ASTV (ผู้จัดการออนไลน์, 2556) ที่ระบุว่า ด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษามีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนในการสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาเพราะเป็นการสะท้อนให้เห็นว่า นอกจากโรงเรียนกวดวิชาให้ความรู้กับผู้เรียนแล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงภาพพจน์ของโรงเรียนกวดวิชา ที่

เกี่ยวข้องกับ ปัจจัย 3 ปัจจัย ดังนี้ 1) ความน่าเชื่อถือ และทำการเปิดสอนมายาวนาน มีระบบการบริหารงานที่ดี 2) ผู้เรียนสามารถสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาได้เป็นจำนวนมาก 3) ได้รับความนิยมนับปากต่อปากในหมู่ผู้เรียน สำหรับปัญหา ผู้เรียนระบุว่า ในโรงเรียนกวดวิชาบางแห่ง มีจำนวนผู้เรียนที่สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงน้อย โรงเรียนกวดวิชา มีการสร้างภาพลักษณ์และการนำเสนอชื่อเสียงของสถานศึกษาไม่เด่นชัด โดยระบุแนวทางแก้ไขปัญหา ดังนี้ โรงเรียนกวดวิชาควรส่งเสริมและยกย่องผู้สอนที่มีผลงานดีเด่น ในการเพิ่มอัตราการสอบเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาของผู้เรียนในความรับผิดชอบของผู้สอน

ผลการวิจัยที่ได้ พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญในเรื่องสถานที่เรียนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม สำหรับในเรื่องสถานที่เรียน ผู้เรียนให้ความสำคัญในด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาเป็นอันดับที่ 3 โดยผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงและผู้ที่ยังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญกับด้านภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษามากกว่าผู้เรียนในระดับชั้นอื่นและผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำ จากผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ โรงเรียนกวดวิชาควรสร้างภาพลักษณ์ของสถานศึกษาที่ดี โดยการจัดระบบบริหารจัดการที่ดี และส่งเสริมและยกย่องผู้สอนที่มีผลงานดีเด่นในการเพิ่มอัตราการสอบเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาของผู้เรียนในความรับผิดชอบของผู้สอน

4) ด้านค่าเล่าเรียน พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาและระดับชั้นเรียนต่างกันมีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาโดยภาพรวมไม่ต่างกัน สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในด้านค่าเล่าเรียนมากกว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.00 - 2.99 และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์ที่ดี คือ อยู่ที่ 3.01-3.50 และผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ให้ความสำคัญในการเลือกโรงเรียนกวดวิชา โดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆของสถานศึกษา และงานวิจัยของ ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2545, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีจะมีการกวดวิชามากกว่าผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า

จากการสัมภาษณ์ผู้เรียน พบว่า สิ่งที่ผู้เรียนใช้ในการพิจารณาเลือกโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาที่มีการกำหนดด้านค่าเล่าเรียนแต่ละหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน อุปกรณ์การเรียนมีความเหมาะสม และ ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาประมาณ 1,001-5,000 บาทต่อหลักสูตร สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมตต์ อุ่นเรือน (2555, น. 20) และ ฉนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ค่าใช้จ่ายในแต่ละหลักสูตรในการเรียนกวดวิชาต้องเหมาะสม โดยผู้เรียนเลือกเรียนกวดวิชาที่มีค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาไม่เกินวิชาละ 5,000 บาท สำหรับปัญหา ผู้เรียนระบุ

ว่า ด้านค่าเล่าเรียนในการเรียนกวดวิชาสูง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ไม่มีนโยบายในการสอนกวดวิชา โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ควรมีการจัดการเรียนกวดวิชาในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่

ผลการวิจัยที่ได้ พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญในเรื่องสถานที่เรียนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม สำหรับในเรื่องสถานที่เรียน ผู้เรียนให้ความสำคัญในด้านค่าเล่าเรียนเป็นอันดับที่ 4 โดยผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงให้ความสำคัญในด้านค่าเล่าเรียนมากกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จากผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ โรงเรียนกวดวิชาควรมีการกำหนดด้านค่าเล่าเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียนให้มีความเหมาะสมและชัดเจน ค่าใช้จ่ายในแต่ละหลักสูตรประมาณ 1,001-5,000 บาท และควรมีการจัดการเรียนกวดวิชาในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่

5) ด้านรายวิชาที่เรียน พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน ระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาโดยภาพรวมไม่ต่างกัน

จากการสัมภาษณ์ผู้เรียน พบว่า สิ่งที่ผู้เรียนใช้ในการพิจารณาเลือกโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ ผู้เรียนเลือกเรียนเฉพาะวิชาที่สำคัญสำหรับการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนเลือกเรียนเฉพาะรายวิชาที่มีผลการเรียนต่ำ และ ผู้เรียนเลือกเรียนรวมทุกวิชา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนเชื่อว่าการเรียนกวดวิชามีส่วนช่วยในการทำข้อสอบ และช่วยเพิ่มโอกาสในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย โดยเลือกเรียนเป็นรายวิชา เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการทำข้อสอบ อีกทั้งงานวิจัยของ พรหมสร เดชากวีกุล (2552, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า วัตถุประสงค์ในการเรียนกวดวิชาเพื่อช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยผู้เรียนเลือกเรียนในวิชาที่สำคัญอยู่ 3 วิชา ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ และบทความของ Hong Kong Examinatin and Assessment Authority (2013) ระบุว่า วัตถุประสงค์ของการเรียนกวดเพื่อปรับปรุงผลการเรียนของผู้เรียน สำหรับปัญหา ผู้เรียนระบุว่า เนื้อหารายวิชาที่จัดสอนในโรงเรียนกวดวิชาไม่น่าสนใจ ไม่มีรายวิชาที่ผู้เรียนต้องการนำไปใช้ในการสอบแข่งขัน และหลักสูตรการสอนไม่ตรงกับข้อสอบคัดเลือกเข้าในระดับชั้นต่างๆ โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ สถานศึกษาต้องคัดเลือกผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญในรายวิชานั้นๆ จัดสอนรายวิชาที่ใช้ในการสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา และสถานศึกษาควรปรับปรุงหลักสูตรการสอนให้ตรงกับเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ผลการวิจัยที่ได้ พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญในเรื่องสถานที่เรียนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม สำหรับในเรื่องสถานที่เรียน ผู้เรียนให้ความสำคัญ

ในด้านรายวิชาที่เรียนเป็นอันดับที่ 5 โดยความแตกต่างของขนาดสถานศึกษา ระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาด้านรายวิชาที่เรียน จากผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ โรงเรียนกวดวิชาควรจัดสอนรายวิชาโดยให้มีเนื้อหาวิชาที่น่าสนใจ ปรับปรุงเนื้อหาให้ตรงกับข้อสอบที่ใช้สอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีรายวิชาที่ผู้เรียนต้องการนำไปใช้ในการสอบแข่งขัน โดยมีวิชาสำคัญ 3 วิชาหลัก ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ

6) ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาโดยภาพรวมไม่ต่างกัน สำหรับระดับชั้นของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญในด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชามากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์ที่ดี คือ อยู่ที่ 3.01–3.50 และผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ให้ความสำคัญในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาโดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆของสถานศึกษา และงานวิจัยของ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2545, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีจะมีการกวดวิชามากกว่าผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า

จากการสัมภาษณ์ผู้เรียน พบว่า สิ่งที่ผู้เรียนใช้ในการพิจารณาเลือกโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ เรื่องสถานที่เรียนที่มีการคมนาคมสะดวก เช่น ใกล้สถานีรถไฟหรือรถประจำทาง เรื่องสถานที่เรียนอยู่ใกล้ที่พัก และ เรื่องสถานที่เรียนตั้งอยู่ใกล้สถานศึกษาของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรหมสร เดชากวิกุล (2552, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา ความสะดวกในการเดินทางและสถานที่จอดรถ มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนในการเลือกโรงเรียนกวดวิชา และ งานวิจัยของ พิชัย สมส่งสวัสดิ์ (2552, บทคัดย่อ) ระบุว่า โรงเรียนกวดวิชาควรตั้งอยู่ในย่านชุมชน มีที่จอดรถ และอำนวยความสะดวกในการเดินทางให้กับนักเรียนและผู้ปกครอง สำหรับปัญหา ผู้เรียนระบุว่า การเดินทางไม่สะดวก โรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเมือง ทำให้ต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในการเดินทางโดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ปัญหา ดังนี้ สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ ควรจัดการเรียนกวดวิชาหลังเลิกเรียนหรือในช่วงปิดเทอม

ผลการวิจัยที่ได้ พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญในเรื่องสถานที่เรียนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม สำหรับในเรื่องสถานที่เรียน ผู้เรียนให้ความสำคัญในด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชาเป็นอันดับสุดท้าย โดยผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงให้ความสำคัญกับด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชามากกว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ ในการเลือกด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา สถานศึกษาควรจะต้องคำนึงความสะดวกในการคมนาคม เช่น ใกล้สถานีรถไฟหรือรถประจำทาง ใกล้แหล่งชุมชน สถานที่พัก และมีที่จอดรถสำหรับผู้ปกครอง เป็นต้น

7. ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาโดยภาพรวมไม่ต่างกัน สำหรับระดับชั้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญในด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษามากกว่า ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา มากกว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99 และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.00 - 2.99 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์ที่ดี คือ อยู่ที่ 3.01–3.50 และผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ให้ความสำคัญในการเลือกโรงเรียนกวดวิชา โดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆของสถานศึกษา และงานวิจัยของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2545, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีจะมีการกวดวิชามากกว่าผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า

จากผลการสัมภาษณ์ผู้เรียน พบว่า สิ่งที่ผู้เรียนใช้ในการพิจารณาเลือกโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ สามารถสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเองและครอบครัว สามารถสอบเข้าเรียนในคณะที่ต้องการศึกษา และสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง สำหรับปัญหา ผู้เรียนระบุว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความตั้งใจศึกษาต่อในคณะที่มีด้านการแข่งขันสูง เนื่องจากเป็นคณะที่ได้รับความนิยมและมีแนวโน้มว่าในการมีงานทำและรายได้ที่ดี โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ครูแนะแนวในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขึ้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ให้คำปรึกษากับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถขอยกการศึกษาตามความถนัดของแต่ละบุคคล

ผลการวิจัยที่ได้ พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญในเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม รองลงมาจากเรื่องสถานที่เรียน สำหรับในเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ผู้เรียนให้ความสำคัญในด้านการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเป็นอันดับแรก (อันดับที่ 7 ของทุกด้านโดยรวม) โดยผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญในด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษามากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาในระดับอื่น และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ให้ความสำคัญในด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา มากกว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งนี้ ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จะต้องมีการเรียนที่ผ่านเกณฑ์ของสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา

นั้นๆที่ผู้เรียนต้องการเข้าศึกษาต่อ โดยจะเห็นได้ว่า ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษามากกว่าผู้เรียนในระดับชั้นอื่น และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า จากผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ โรงเรียนกวดวิชาควรจัดให้มีการแนะแนวสำหรับผู้เรียนที่ประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นอุดมศึกษาหรือให้คำปรึกษาในการเลือกคณะที่ต้องการและทางเลือกในการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา เป็นต้น

8) ด้านค่านิยม พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกันและระดับชั้นของผู้เรียนที่ต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาโดยภาพรวมไม่ต่างกัน สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในด้านค่านิยม มากกว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์ที่ดี คือ อยู่ที่ 3.01–3.50 และผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ให้ความสำคัญในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาโดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆของสถานศึกษา และงานวิจัยของ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2545, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีจะมีการกวดวิชามากกว่าผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า

ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียน พบว่า สิ่งที่ผู้เรียนใช้ในการพิจารณาเลือกโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ ผู้เรียนและผู้ปกครองเห็นว่า การเรียนกวดวิชาเป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาส่งผลต่อการประกอบอาชีพในอนาคตของบุตรหลาน และสังคมให้ความสำคัญกับผู้เรียนกวดวิชา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนเชื่อว่าการเรียนกวดวิชาเป็นการเพิ่มโอกาสในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย และสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียน และบทความของ ประชาชาติธุรกิจ (2548) ระบุว่า ผู้ปกครองเชื่อว่า การส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา เพื่อให้บุตรหลานสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นนำได้ สำหรับปัญหาผู้เรียนระบุว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เข้าเรียนกวดวิชาตามเพื่อน จึงส่งผลให้ผู้เรียนจำนวนมากไม่ใส่ใจในการเรียนกวดวิชา โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ สถานศึกษาควรสร้างทัศนคติและด้านค่านิยมใหม่ให้แก่ผู้เรียนและผู้ปกครอง

ผลการวิจัยที่ได้ พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญในเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม รองลงมาจากเรื่องสถานที่เรียน สำหรับในเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ผู้เรียนให้ความสำคัญในด้านค่านิยมเป็นอันดับที่สอง (อันดับที่ 8 ของทุกด้านโดยรวม) โดยผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงให้ความสำคัญในด้านค่านิยม มากกว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จากผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ สถานศึกษาควรสร้างทัศนคติให้กับผู้เรียนและผู้ปกครอง โดยเพิ่ม

ความเข้าใจในเรื่องของความจำเป็นในการเรียนเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนเสริม และมีด้านค่านิยมในการเรียนกวดวิชาที่ดี

9) ด้านการแข่งขันสูง พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาโดยภาพรวมไม่ต่างกัน สำหรับระดับชั้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญในการแข่งขันสูงมากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ให้ความสำคัญในการแข่งขันสูง มากกว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.99 และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.00 - 2.99 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์ที่ดี คือ อยู่ที่ 3.01–3.50 และผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ให้ความสำคัญในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาโดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆของสถานศึกษา และงานวิจัยของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2545, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่า ผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีจะมีการกวดวิชามากกว่าผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า

ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียน พบว่า สิ่งที่ผู้เรียนใช้ในการพิจารณาเลือกโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ การเรียนกวดวิชาส่งผลให้ผลการสอบความถนัดเฉพาะด้าน ความถนัดทางด้านวิชาชีพ (PAT) ความถนัดทั่วไป (GAT) ผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) และคะแนนรวมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPAX) สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรหมสร เดชากวิกุล (2552, บทคัดย่อ) ที่ระบุว่าเหตุผลหลักในการเรียนกวดวิชาของผู้เรียนคือ การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มีด้านการแข่งขันสูง สำหรับปัญหา ผู้เรียนระบุว่า ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนในห้องเรียนในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ไม่พอต่อการสอบแข่งขัน โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ควรให้มีการส่งเสริมและพัฒนาผู้สอนในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน

ผลการวิจัยที่ได้ พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญในเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม รองลงมาจากเรื่องสถานที่เรียน สำหรับในเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ผู้เรียนให้ความสำคัญในการแข่งขันสูงเป็นอันดับที่ 3 (อันดับที่ 9 ของทุกด้านโดยรวม) โดยผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญในการแข่งขันสูงมากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาระดับชั้นอื่น และผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงให้ความสำคัญในการแข่งขันสูง มากกว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนระบุว่า ความรู้ที่ได้รับจากห้องเรียนในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ไม่พอต่อการสอบแข่งขัน จากผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยมี

ข้อเสนอแนะ ดังนี้ ควรให้มีการส่งเสริมและพัฒนาผู้สอนในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติมเนื้อหาวิชาในส่วนที่จำเป็นในการสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา

10) ด้านรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา โดยภาพรวมไม่ต่างกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาด้านรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจด้านรายได้ที่ต่างกัน สำหรับระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผู้เรียนที่มีระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน ให้ความสำคัญในด้านรายได้ของผู้ปกครองไม่ต่างกัน

ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียน พบว่า สิ่งที่ผู้เรียนใช้ในการพิจารณาเลือกโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ รายได้หลักของผู้ปกครอง รายได้อื่นนอกเหนือจากรายได้หลัก เช่น รายได้จากการทำงาน อาชีพเสริม รายได้จากการเป็นที่ปรึกษา ค่าตอบแทน หรือค่าล่วงเวลา เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณพร พลภานุมาศ (2541, บทคัดย่อ) ระบุว่า ด้านรายได้ของผู้ปกครองมีผลต่อการเรียนกวดวิชาของผู้เรียน สำหรับปัญหา ผู้เรียนระบุว่า โรงเรียนกวดวิชาไม่มีทุนเรียนพิเศษสำหรับผู้เรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย โดยผู้เรียนระบุถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ โรงเรียนกวดวิชาควรจัดหาทุนเรียนพิเศษสำหรับผู้เรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ควรจัดให้มีการสอนกวดวิชา โดยให้อยู่ในความรับผิดชอบของครูผู้สอนในแต่ละรายวิชา

ผลการวิจัยที่ได้ พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญในเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม รองลงมาจากเรื่องสถานที่เรียน สำหรับในเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม ผู้เรียนให้ความสำคัญในด้านรายได้ของผู้ปกครองเป็นอันดับสุดท้าย (อันดับที่ 10 ของทุกด้านโดยรวม) โดยผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจด้านรายได้ที่ต่างกัน และเนื่องจากผู้เรียนให้ความสำคัญกับด้านรายได้ของผู้ปกครองเป็นอันดับสุดท้าย จากผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ โรงเรียนกวดวิชาควรจัดหาทุนเรียนพิเศษสำหรับผู้เรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ควรจัดให้มีการสอนกวดวิชา โดยให้อยู่ในความรับผิดชอบของครูผู้สอนในแต่ละรายวิชา

5.4 ข้อเสนอแนะการวิจัย

ผลจากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาพิจารณานำเสนอข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

5.4.1 ข้อเสนอแนะนโยบาย

1) กระทรวงศึกษาธิการควรกำหนดนโยบาย ดังนี้

1.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาแต่ละแห่งปรับเปลี่ยนวิธีการสอนจากการมุ่งเน้นวิชาการเพียงอย่างเดียว เป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ฝึกฝน เพื่อให้มีทักษะวิชาการ ทักษะชีวิต และทักษะการทำงานเพื่อให้มีความรู้ในการนำไปประกอบอาชีพในอนาคต ลดอัตราการสอบแข่งขันเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

1.2 จัดทำเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ที่ต้องการเข้าศึกษาต่อในสายอาชีพการศึกษา โดยคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถ มีใจรักในอาชีพครู เพื่อผลิตผู้สอนที่มีประสิทธิภาพ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรสร้างแรงจูงใจในการประกอบวิชาชีพครู โดยปรับอัตราเงินเดือน ค่าตอบแทนให้เหมาะสมเพื่อให้ได้มาซึ่งครูที่มีประสิทธิภาพ

1.3 พัฒนาระบบการมาตรฐานการวัดและประเมินผลของประเทศ โดยการพัฒนาคุณภาพของแบบทดสอบการวัดและประเมินผล โดยเน้นการวัดและประเมินผลกระบวนการเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์มากกว่าการท่องจำ ปรับตัวชี้วัดให้เหมาะกับบริบทของสถานศึกษา และลดจำนวนวิชาที่สอบลง

2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรกำหนด ดังนี้

2.1 มุ่งพัฒนาและสนับสนุนการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมกับผู้เรียน ในการเกิดกระบวนการเรียนรู้ จากการปฏิบัติ การคิดวิเคราะห์ ตลอดจนการแก้ปัญหา เพื่อสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับตัวผู้เรียน

2.2 สนับสนุนและส่งเสริมให้สถานศึกษาวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนโอกาสให้ครูได้รับการพัฒนา เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้หลักสูตรและออกแบบการเรียนการสอนได้ ตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการทางการศึกษาและอาชีพ

5.4.2 ข้อเสนอแนะเชิงบริหารการศึกษา

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี ดังนี้

1. สถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อวางแผนพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

2. สถานศึกษาควรส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ จนให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนในระดับที่สูงขึ้นหรือออกไปประกอบอาชีพตามความถนัดและความต้องการได้อย่างแท้จริง

3. สถานศึกษาควรจัดการเรียนการสอน โดยนำเอาด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ พัฒนาบุคลากรในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จัดหางบประมาณในการพัฒนาด้านสื่อและเทคโนโลยี และส่งเสริมให้เกิดสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ ในการจัดการเรียนการสอน

สำหรับโรงเรียนกวดวิชา ผู้วิจัยมีแนวทางการแก้ไขปัญหาดังนี้

1. จัดการเรียนการสอนโดยนำสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ปรับปรุงการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้เป็น Creative และ Innovative School

2. พัฒนาเทคนิคการสอนของผู้สอนโดยให้มีการปรับปรุงเนื้อหาและเทคนิคการสอนชัดเจนในการถ่ายทอด ชี้คีย์ในเนื้อหาวิชา มีวัตถุประสงค์การสอนและเป็นอาจารย์ที่มาจากสถาบันที่มีชื่อเสียง

3. สร้างภาพลักษณ์ของสถานศึกษาที่ดี โดยการจัดระบบบริหารจัดการที่ดี และส่งเสริมและยกย่องผู้สอนที่มีผลงานดีเด่น

5.4.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาประสิทธิภาพในการใช้สื่อและเทคโนโลยีของสถานศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2. ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพและวิธีการสอนของผู้สอนในสถานศึกษาของรัฐกับโรงเรียนกวดวิชา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการสอนของผู้สอนในสถานศึกษาของรัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเพิ่มเนื้อหาปัจจัยด้านกลยุทธ์ในการดำเนินงานของโรงเรียนกวดวิชา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *โครงการปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียน (พ.ศ. 2557-2560) “สะท้อนปัญหา และทางออก ตอบโจทย์ปฏิรูปการศึกษาไทย”* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา กลุ่มวิจัยและส่งเสริมการวิจัย.
- กิตติ ลิมสกุล. (2553). *ผลกระทบของโรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชาต่อระบบการศึกษาในมิติด้าน เศรษฐศาสตร์และด้านการศึกษา*. (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- กิติพงษ์ ประวัตติ. (2558). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเทศบาลนครสงขลา (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- กิติมา ปรีดิถก. (2532). *กระบวนการบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- ก้านทิพย์ ชาติวงศ์. (2539). *โรงเรียนกวดวิชา. วารสารกองทุนสงเคราะห์การศึกษาเอกชน*, 7 (64) ,13–16.
- คณิกา ชูระธรรม. (2555). *สรุปสาระสำคัญ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทั้ง 9 หมวด และบทเฉพาะกาล*. สืบค้น จาก <https://www.l3nr.org/posts/515283%20%E0%BF%BD%E0%BF%BD%E0%BF%BD%D2%B6%D6%A7>
- หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน. (2554, พฤษภาคม). *คอลัมน์ ผู้หญิง คนรุ่นใหม่*. ฉบับประจำวันศุกร์ที่ 6 พฤษภาคม 2554, น. 25.
- โครงการจุฬาลิขิตส์คลับ. (2009). *กวดวิชา เรียนพิเศษ จำเป็นหรือแพ้ชั้น*. สืบค้น จาก <http://www.chulakid.com/forum/index.php?topic=153.0>
- จรัส นองมาก. (2542). *การประกันคุณภาพการศึกษาอย่างถูกต้องและมีความสุข*. กรุงเทพมหานคร: พิสิกส์การพิมพ์.
- เจียรนัย ตาใต้. (2556). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่*. รายงานกระบวนการวิชา 751409, คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- นัตรชัย พานิชการ. (2555). การศึกษาเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา เขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. บทคัดย่อ. วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, วารสารครูศาสตร์อุตสาหกรรม, 11 (1) , 82-93.
- เดลินิวส์ออนไลน์. (2558). ผลวิจัยชี้เด็กเชื่อมั่นคุณภาพกวดวิชา. สืบค้น จาก <http://www.dailynews.co.th/Content/education/26048>
- เดชา ลุนอุบล และคณะ. (2558). สื่อการเรียนการสอนสมัยใหม่. สืบค้น จาก <https://sites.google.com/site/suxkarreiynkarsxnsmayhim/>
- ถนิมภรณ์ อินทแก้ว. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (การค้นคว้าอิสระ). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทีมงานเด็กทาเล้นท์.คอม. (2554). มาตรฐานโรงเรียนกวดวิชาใหม่ เข้มกว่าเดิมมาก! สืบค้น จาก <http://www.dektalement.com/board/view.php?topic=197>
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). พฤติกรรมผู้บริหารโรคทางการตลาด. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นิตยสารผู้จัดการ. (2553). โรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทยญี่ปุ่น. สืบค้น จาก <http://www.unigang.com/Article/4812>
- นวลจิตต์ เขาวีร์ดิพงษ์ และคณะ. (2558). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. สืบค้น จาก http://lms.thaicyberu.go.th/officialtcu/main/advcourse/presentstu/course/ww521/joemsiiitjoemsiit-web1/ChildCent/Child_Center1.htm
- ประไพ เอกอุ้น. (2542). การศึกษาไทย. กรุงเทพฯ. สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
- ประยูร ศรีประสาธน์. (2529). องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดการกวดวิชา. วารสารการศึกษาแห่งชาติ, 21 (2) ,58-68.
- ปฐมภรณ์ โมกไชสง. (2557). ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน โรงเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษในเขตอำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยกาจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น, 11(2), 62.
- เพชรพร ขำเนียม. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาและความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- พรหมสร เดชากุลวิไลกุล. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต) กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

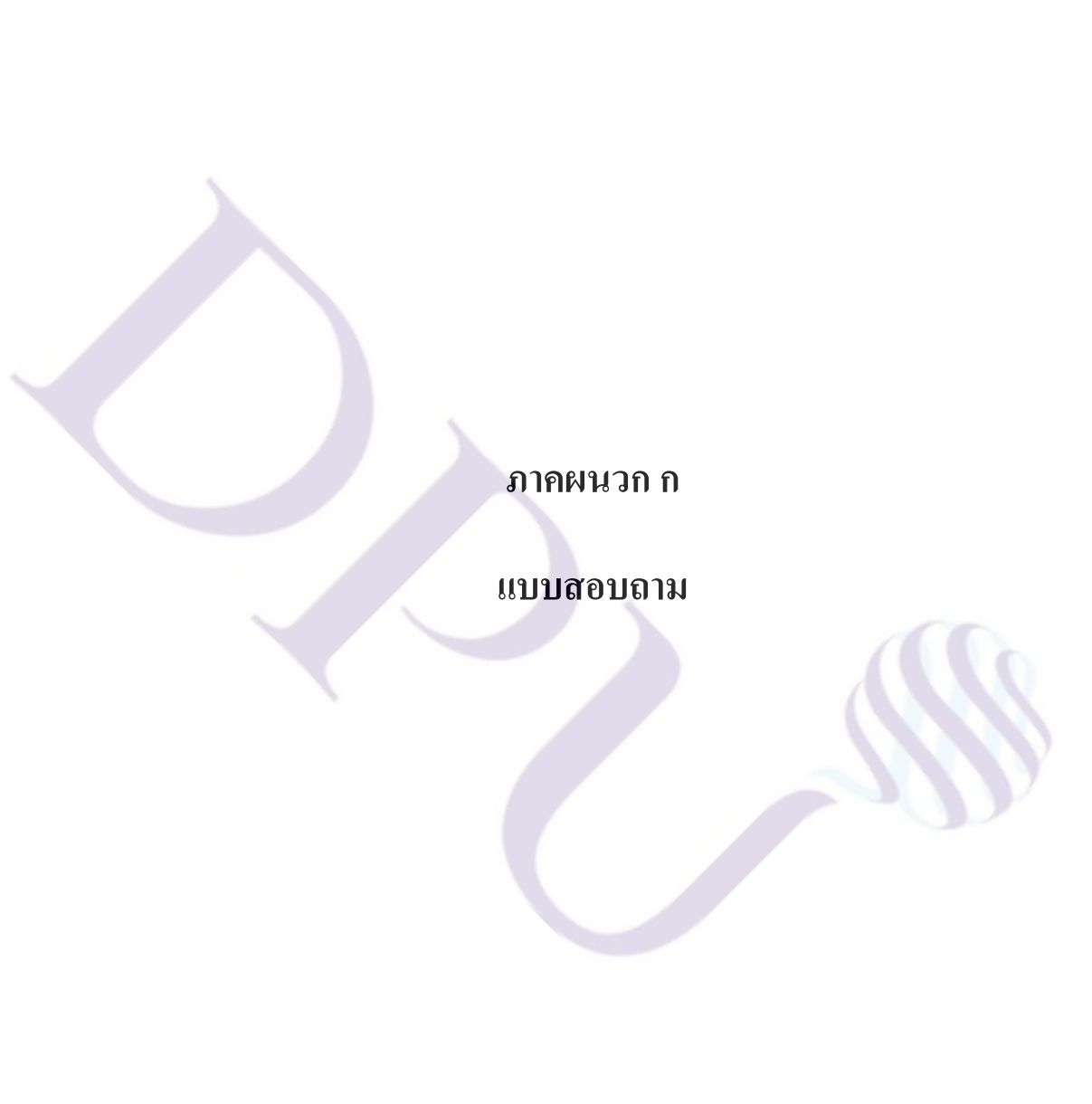
- พรชูลี คุณานุกร. (2524). *คุณลักษณะผู้สอนอาจารย์ผู้สอนในสถาบันการศึกษา*. (อัคราเสนา)
- พิชัย สมส่งสวัสดิ์. (2552). ปัจจัยความสำเร็จของโรงเรียนกวดวิชา. *สารวิจัยธุรกิจ ธนาคารกรุงไทย*
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2545). *การกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย*.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- พอดู สุวรรณทัต. (2530). สถานศึกษาเอกชนประเภทกวดวิชา. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*, 21(2), 52-57.
- เมตต์ อุ่นเรือน. (2555). ค่าใช้จ่ายและพฤติกรรมในการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่. *รายงานวิชา 751409 (แบบฝึกหัดการวิจัยปัญหาเศรษฐกิจปัจจุบัน)*. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มติชนออนไลน์. (2554). *เปิดเจาะๆ แนวทางการควบคุมดูแลโรงเรียนกวดวิชา หุยาฮา ! ดูแลผู้สอนให้สอนเต็มหลักสูตรเด็กจะได้ไม่ไป"อู่เลนด"*. สืบค้น จาก www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1300795695
- รุ่งนภา สารพิน. (2557). *กวดวิชาด้านค่านิยมการศึกษาคณิตศาสตร์ไทย*. สืบค้น จาก <http://www.thaipost.net/news/030414/88474>
- รายชื่อโรงเรียนกวดวิชาในเขตจังหวัดนนทบุรี. สืบค้น จาก <http://search.yellowpages.co.th>
- โรงเรียนกวดวิชาทิพย์ปัญญา. (2558). สืบค้น จาก www.thippanya.com
- โรงเรียนกวดวิชาอิฐกอ. (2558). สืบค้น จาก www.itkortutor.com
- วัลลภา โสจดิจิตต์. (2558). “เด็กไทย” เมื่อมูลค่ามาก่อนคุณค่า กวดวิชาตลาดซื้อปิ้งทางการเรียน. สืบค้น จาก <http://www.gotomanager.com/content/>
- วิกิพีเดีย. (2558). *การรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย*. สืบค้น จาก h.wikipedia.org/wiki/
- วิกิพีเดีย. (2558). *ติวเตอร์*. สืบค้น จาก <http://en.wikipedia.org/wiki/Tutor>.
- วิจิต อู่อ้น. (2550). *การวิจัยและการสืบค้นข้อมูลทางธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : บริษัท พรินท์แอมที (ประเทศไทย) จำกัด.
- ศตพร เพชรกุล. (2550). *การศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการเรียนกวดวิชาของผู้เรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต)*. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ : ซีระฟิล์มและไอทีเก็ซ.

- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2552). *การบริหารการตลาดยุคใหม่ฉบับปรับปรุงใหม่ปี 2552*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ศิริกร บุญแสน (2552). *สภาพการเรียนรู้กวดวิชา กรณีศึกษาผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตเทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต).
 เลข : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ศิริโรจน์ ผลพันธิน. (2549). *การศึกษากิจการศึกษาศึกษาของสถานศึกษาเอกชนนอกระบบสถานศึกษาประเภทกวดวิชา*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2558). *ตลาดกวดวิชายังคงเติบโต : จับตา ทางเลือกกว้างขึ้นของผู้เรียน และสินค้าตัวข้ามมหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยท้าทาย*. สืบค้น จาก
<http://thaibanker.com/index.php/104-management/economics/396-current-issue>
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2556). สืบค้น จาก
<http://www.ipst.ac.th/web/index.php/ipst>.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2556). สืบค้น จาก
tdri.or.th/priority-research/educationreform
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2549). *ระเบียบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาประจำปีการศึกษา 2549*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักทดสอบการศึกษา. (2557). *ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติ ปีการศึกษา 2555 บทสรุปและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). *รายงานการติดตามการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาที่ไม่ได้มาตรฐานจากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก กรณีศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 และสถานศึกษาในสังกัด*. กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ: บริษัท เพลทิน สตูดิโอ จำกัด.
- สรุปสาระสำคัญแนวปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานศึกษาเอกชน. (2550). ออนไลน์ สืบค้น จาก
www.e-catholic.au.edu/documents/summary.pdf
- สุนทรী โคมิน และสนิท สม์ครกร. (2522). *ด้านค่านิยมและระบบด้านค่านิยมไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- สุวัฒน์ สุขมสันต์. (2529). เรียนกวดวิชาแล้วได้อะไร. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*, 21 (2), 34–51.
- สุมิตร คุณากร. (2538). *หลักสูตรและหลักการสอน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- สาลินี คั่นระวะ. (2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัจฉรา สุขารมณณ์, และอรพินทร์ ชูชม. (2530). *การศึกษาเปรียบเทียบผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อภิชัย พันธเสน. (2529). กวดวิชา: เหตุและผลที่จะเกิดขึ้น. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*. 21(2), 14–33.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ. (2545). *สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ป.2*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์
- อรทัย สุทัศน์. (2553). *การวิเคราะห์โครงสร้างตลาดของโรงเรียนกวดวิชาในเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร*. (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ASTV ผู้จัดการออนไลน์. (2556). *กวดวิชาดังเร่งปรับกลยุทธ์หนีคู่แข่ง*. สืบค้น จาก <http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9560000119876>
- Is attending tutorial classes a new trend? : www.hkeaa.edu.hk/DocLibrary/SBA.
- Good, Carter V, (1973). *Dictionary of education*. New York: MaGraw-Hill.
- Mark Bray. (2005). *private supplementary tutoring: comparative perspectives on patterns and implications*. British Association for international and Comparative. [http://lst-iiiep.iiep-unesco.org/cgi-bin/wwwi32.exe/\[in=epidoc1.in\]/?](http://lst-iiiep.iiep-unesco.org/cgi-bin/wwwi32.exe/[in=epidoc1.in]/?)
- Thaipublica. (2013). *วิกฤตการศึกษาไทย*. สืบค้น จาก <http://thaipublica.org/>.
- Thaipublica. (2558). *กลยุทธ์ตัวต่อตัว-รร.กวดวิชา นวัตกรรมสอนหนังสือใช้ผู้สอนน้อยลง-กลไกหาลูกค้า*. สืบค้น จาก <http://thaipublica.org/2015/03/tutor-3/>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ
 สอบถามความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาเพื่อประกอบการจัดทำ
 วิทยานิพนธ์เรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอน
 ปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี
 สาขาวิชาการจัดการการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของ
 ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ เป็นการแสดงความเห็นแบบปลายเปิด

เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาท่านได้โปรดตอบ
 แบบสอบถามทุกข้อ และกรุณาส่งกลับตามซองจดหมายและที่อยู่ที่แนบมาพร้อมกันนี้ ผู้วิจัยขอ
 รับรองว่า ข้อมูลที่ท่านกรุณาตอบ จะเก็บเป็นความลับ และจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบ
 แบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

Mrs. Ann Redhead

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการการศึกษา

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนกวดวิชา

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่สอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. ขนาดของสถานศึกษาที่ศึกษาอยู่ในปัจจุบัน

1. ขนาดใหญ่พิเศษ

2. ขนาดใหญ่

3. ขนาดกลาง

3. ระดับชั้นเรียน

1. มัธยมศึกษาปีที่ 4

2. มัธยมศึกษาปีที่ 5

3. มัธยมศึกษาปีที่ 6

4. ผลการเรียน

1. เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 1.99

2. เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00-2.99

3. เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 : ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี

คำชี้แจง แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยจำแนกเป็นรายด้าน และแต่ละด้านประกอบด้วยข้อคำถามแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ และข้อคำถามปลายเปิด กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ตัวอย่างการกรอกข้อมูล

ข้อ	ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียน ในโรงเรียนกวดวิชา	ระดับการตัดสินใจ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม						
1. ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา						
1	สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง	✓				

จากตัวอย่างข้อ 1 แสดงว่าผู้เรียนตัดสินใจเลือกเรียนกวดวิชาเพราะเห็นว่าการเรียนกวดวิชาสามารถทำให้สอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงได้อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียน ในโรงเรียนกวดวิชา	ระดับการตัดสินใจ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา						
1.	สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง					

ข้อ	ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียน ในโรงเรียนกวดวิชา	ระดับการตัดสินใจ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
2.	สามารถสอบเข้าเรียนในคณะที่ต้องการศึกษา					
3.	สามารถสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเองและครอบครัว					
4.	การแข่งขันสูง ทำให้เกรดเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมปลาย GPAX สูงขึ้น					
5.	ทำให้ผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ขั้นพื้นฐาน หรือ O-NET มีคะแนนสูงขึ้น					
6.	ทำให้การสอบความถนัดทั่วไป หรือ GAT มี คะแนนสูงขึ้น					
7.	ทำให้การสอบความถนัดเฉพาะด้าน หรือ ความ ถนัดทางด้านวิชาชีพหรือPATมีคะแนนสูงขึ้น					
8.	ด้านรายได้ของผู้ปกครอง รายได้หลักของผู้ปกครองท่าน เพียงพอต่อการ สนับสนุนให้เรียนกวดวิชา					
9.	ผู้ปกครองของท่านมีรายได้อื่นนอกเหนือจาก รายได้หลัก เช่น รายได้จากประกอบอาชีพ เสริม ค่าตอบแทน ค่าล่วงเวลา และอื่นๆ					
10.	ด้านค่านิยม การเรียนกวดวิชาเป็นการเพิ่ม โอกาสทาง การศึกษาให้กับท่าน					
11.	การเรียนกวดวิชาเป็นการเพิ่ม โอกาสอนาคตการ งานที่ดีให้กับท่าน					
12.	ผู้ปกครองของท่านเห็นว่าการเรียนกวดวิชาจะ ช่วยเพิ่ม โอกาสทางการศึกษา					

ข้อ	ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียน ในโรงเรียนกวดวิชา	ระดับการตัดสินใจ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
13.	ผู้ปกครองของท่านเห็นว่าการเรียนกวดวิชาทำให้มีอนาคตการทำงานของบุตรหลานที่ดี					
14.	สังคมให้ความสำคัญกับคนที่เรียนกวดวิชาจะเพิ่มโอกาสอนาคตการทำงานที่ดี					
15.	ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา เรื่องสถานที่เรียนอยู่ใกล้ที่พัก					
16.	เรื่องสถานที่เรียนที่มีการคมนาคมสะดวก เช่น ใกล้สถานีรถไฟฟ้าหรือรถประจำทาง					
17.	เรื่องสถานที่เรียนตั้งอยู่ใกล้สถานศึกษาของท่าน					
18.	เรื่องสถานที่เรียนที่มีสถานที่จอดรถสะดวก					
19.	ด้านภาพลักษณ์และควมมีชื่อเสียงของสถานศึกษา ผลการสอบของผู้เรียนในโรงเรียนกวดวิชาสามารถเข้าเรียนต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาชั้นนำได้มากที่สุด					
20.	โรงเรียนกวดวิชาที่ได้รับการยอมรับแบบปากต่อปาก					
21.	โรงเรียนกวดวิชาที่มีระบบการบริหารจัดการที่ดี					
22.	โรงเรียนกวดวิชาที่มีความน่าเชื่อถือ					
23.	โรงเรียนกวดวิชาที่เปิดสอนมานานจนเป็นที่ยอมรับ					
24.	ด้านรายวิชาที่เรียน เลือกเรียนเฉพาะรายวิชาที่มีผลการเรียนต่ำ					
25.	เลือกเรียนเฉพาะวิชาที่สำคัญสำหรับการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา					

ข้อ	ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียน ในโรงเรียนกวดวิชา	ระดับการตัดสินใจ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
26.	เลือกเรียนรวมทุกวิชา					
ข้อ	ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียน ในโรงเรียนกวดวิชา	ระดับการตัดสินใจ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
27.	ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน โรงเรียนกวดวิชาที่ผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ เท่านั้น					
27	ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน โรงเรียนกวดวิชาที่ผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ เท่านั้น					
28.	โรงเรียนกวดวิชาที่รวบรวมผู้สอนที่ได้รับความ นิยมในการสอนเฉพาะรายวิชา					
29.	สถานศึกษาที่ผู้สอนมีเทคนิคการสอนดีทำให้ เข้าใจง่าย					
30.	ผู้สอนที่มีตัวอย่างข้อสอบและวิธีคิดในการทำ ข้อสอบ					
31.	ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เอาใจใส่ ผู้เรียน					
32.	ผู้สอนที่มีบุคลิกภาพที่ดี เช่น กิริยาท่าทางที่ แสดงออกทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น ใช้ น้ำเสียงที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูด บ้าง					
33.	ด้านสื่อและเทคโนโลยี สถานศึกษาที่สามารถประยุกต์ใช้สื่อและ					

ข้อ	ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียน ในโรงเรียนกวดวิชา	ระดับการตัดสินใจ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
	เครื่องมือการสอนได้อย่างเหมาะสม					
34.	สถานศึกษาที่ให้ความสำคัญกับเครื่องมือสื่อสารและเทคโนโลยีในการเรียนรู้และก้าวทันต่อวิชาการใหม่ๆ					
35.	ผู้สอนใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น ใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม ในการจัดการเรียนรู้					

ข้อ	ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียน ในโรงเรียนกวดวิชา	ระดับการตัดสินใจ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
	ด้านค่าเล่าเรียน					
36.	โรงเรียนกวดวิชาที่มีการกำหนดด้านค่าเล่าเรียนแต่ละหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน					
37.	ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาประมาณ 1,001-5,000 บาทต่อหลักสูตร					
38.	สามารถผ่อนชำระค่าเรียนได้					
39.	ค่านั่งสื่อกและอุปกรณ์การเรียนมีความเหมาะสม					

ส่วนที่ 3 : ปัญหาและข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามระบุปัญหาและข้อเสนอแนะต่อปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพิ่มเติมตามดุลพินิจของท่าน

ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา	
- เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม	
1. ด้านการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ปัญหา	ข้อเสนอแนะ

ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา	
- เรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม	
2. การแข่งขันสูง ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
3. ด้านรายได้ของผู้ปกครอง ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
4. ด้านค่านิยม ปัญหา	ข้อเสนอแนะ

ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา	
- เรื่องเรื่องส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อม	
- เรื่องสถานที่เรียน	
5. ด้านสถานที่ตั้งของ โรงเรียนกวดวิชา ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
6. ภาพพจน์และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
7. ด้านรายวิชาที่เรียน ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
8. ด้านความมีชื่อเสียงของผู้สอน ปัญหา	ข้อเสนอแนะ

ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา	
9. ด้านสื่อและเทคโนโลยี ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
10. ด้านค่าเล่าเรียน ปัญหา	ข้อเสนอแนะ

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือวิจัย

ที่ มธบ ๐๔๑๔(๑)/๐๙๑๒๕

๒ กันยายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.วรรณดี นาคสุขปาน ผู้อำนวยการโรงเรียนสายน้ำผึ้ง

ด้วย นางAnn Redhead นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา จะทำการค้นคว้าหาข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ ปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓ จังหวัดนนทบุรี ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิณสุดา สิริธรงค์ศรี เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านตรวจเครื่องมือทำวิทยานิพนธ์ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

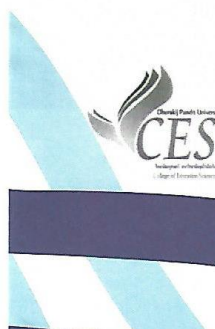
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยา ทองขาว)

ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการศึกษา

สำนักงานเลขานุการวิทยาลัยครุศาสตร์
โทร.๐๒ - ๙๕๕-๗๓๐๐ ต่อ ๖๔๘,๖๔๙
(นางAnn Redhead โทร ๐๙๑-๗๗๖-๖๕๖๙)

ภาคผนวก ค

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธวะวาท คามดิษฐ์ อาจารย์ประจำภาค หลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการศึกษา มหาธุรกิจบัณฑิต
2. อาจารย์ ดร.เฉลิมชัย มนุเสวต อาจารย์ประจำภาค หลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการศึกษา มหาธุรกิจบัณฑิต
3. ดร.ประสิทธิ์ เขียวศรี รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร สถาบันพัฒนาผู้สอน คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา
4. ดร.วรรณดี นาคสุขปาน ผู้อำนวยการสถานศึกษาสายน้ำผึ้ง
5. ดร.พีระศักดิ์ รัตนะ รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมเอกชน (สช.)

ภาคผนวก ง

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด

Reliability Statistics

Cronbach's	
Alpha	N of Items
.922	39

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1.1	127.40	276.524	.262	.921
a1.2	126.97	277.344	.209	.922
a1.3	126.97	275.344	.277	.921
a2.1	127.43	272.875	.333	.921
a2.2	127.33	272.713	.395	.920
a2.3	127.33	271.333	.456	.920
a2.4	127.00	274.690	.327	.921
a3.1	127.63	272.033	.352	.921
a3.2	127.97	273.413	.160	.926
a4.1	127.17	260.282	.648	.917
a4.2	127.27	261.720	.586	.918
a4.3	127.13	260.878	.629	.918
a4.4	127.20	259.959	.615	.918
a4.5	127.17	260.971	.678	.917
a5.1	128.00	272.966	.279	.922
a5.2	127.37	263.344	.592	.918
a5.3	127.93	274.202	.242	.922
a5.4	127.63	275.757	.203	.922
a6.1	127.20	268.924	.584	.919

a6.2	127.30	271.183	.399	.920
a6.3	127.53	275.844	.343	.921
a6.4	127.37	267.344	.699	.918
a6.5	127.23	268.323	.615	.918
a7.1	127.03	274.999	.249	.922
a7.2	127.03	271.757	.457	.920
a7.3	127.20	276.924	.133	.924
a8.1	127.17	267.109	.517	.919
a8.2	127.17	264.695	.508	.919
a8.3	127.13	257.568	.709	.916
a8.4	127.20	261.131	.705	.917
a8.5	127.20	261.545	.633	.918
a8.6	127.10	265.197	.512	.919
a9.1	127.27	268.133	.630	.918
a9.2	127.13	269.499	.514	.919
a9.3	127.13	268.326	.608	.918
a10.1	127.03	266.309	.550	.919
a10.2	127.27	268.961	.511	.919
a10.3	127.17	264.144	.570	.918
a10.4	127.30	262.562	.635	.918

ภาคผนวก จ

ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามปัจจัยการตัดสินใจเข้า
เรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใน
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3
จังหวัดนนทบุรี

ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 จังหวัดนนทบุรี

แบบสอบถาม	ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม					ค่า IOC
	1	2	3	4	5	
1.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3.	+1	0	+1	0	+1	0.60
4.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5.	+1	+1	+1	0	+1	0.80
6.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
7.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
8.	+1	-1	+1	+1	+1	0.60
9.	+1	-1	+1	+1	+1	0.60
10.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
11.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
12.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
13.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
14.	+1	0	+1	0	+1	0.60
15.	+1	+1	+1	0	+1	0.80
16.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
17.	+1	+1	+1	0	+1	0.80
18.	+1	+1	+1	0	0	0.60
19.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
20.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
21.	+1	0	+1	+1	+1	0.80
22.	+1	+1	+1	0	+1	0.80
23.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

แบบสอบถาม	ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม					ค่า IOC
	1	2	3	4	5	
24.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
25.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
26.	+1	+1	+1	0	0	0.60
27.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
28.	+1	-1	+1	+1	+1	0.60
29.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
30.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
31.	+1	+1	+1	0	+1	0.80
32.	+1	+1	+1	0	+1	0.80
33.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
34.	+1	0	+1	+1	0	0.60
35.	+1	0	+1	+1	+1	0.80
36.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
37.	+1	-1	+1	+1	+1	0.60
38.	+1	0	+1	0	+1	0.60
39.	+1	-1	+1	+1	+1	0.60

ค่า IOC = .85

ประวัติผู้เขียน**ชื่อ-นามสกุล**

Ann Redhead

ประวัติการศึกษาพ.ศ. 2541 บริหารธุรกิจ สาขาการจัดการทั่วไป
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต